

Jurnalul Oficial

L 300

al Uniunii Europene

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52

14 noiembrie 2009

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală)** 1
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1070/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 549/2004, (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004 și (CE) nr. 552/2004 în vederea îmbunătățirii performanței și durabilității sistemului aviatic european ⁽¹⁾** 34
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului ⁽¹⁾** 51
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri ⁽¹⁾** 72
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 ⁽¹⁾** 88

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

Preț: 7 EUR

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 1069/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 21 octombrie 2009

de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 152 alineatul (4) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman constituie o sursă potențială de riscuri pentru sănătatea publică și cea animală. Situațiile de criză din trecut, legate de epidemiile de febră aftoasă, de răspândirea encefalopatiilor spongiforme transmisibile, precum encefalopatia spongiformă bovină (ESB), și apariția dioxinelor în produsele furajere, au arătat consecințele utilizării improprii a anumitor subproduse de origine animală asupra sănătății publice și animale, asupra siguranței lanțului alimentar și furajer și asupra încrederii consumatorilor. În plus, astfel de crize pot avea și un impact negativ mai larg, asupra societății în ansamblu, prin impactul lor asupra situației socioeconomice a fermierilor și a sectoarelor industriale interesate, și asupra încrederii consumatorilor în siguranța produselor de origine animală. Epizootiile ar putea avea și consecințe negative pentru mediu, nu numai din cauza problemei eliminării cadavrelor, dar și din punctul de vedere al biodiversității.

(2) Subprodusele de origine animală apar mai ales cu ocazia sacrificării animalelor pentru consumul uman, în cursul producției de produse de origine animală, ca de exemplu produse lactate, și în cursul eliminării animalelor moarte și în cadrul măsurilor de control al bolilor. Indiferent de originea lor, ele constituie un risc potențial pentru sănătatea publică și animală și pentru mediu. Acest risc trebuie să fie controlat în mod adecvat, fie prin direcționarea acestor produse către mijloace de eliminare sigure sau prin utilizarea lor în scopuri diferite, cu condiția aplicării unor măsuri stricte care să minimalizeze riscurile sanitare în cauză.

(3) Eliminarea tuturor subproduselor de origine animală nu constituie o opțiune realistă, dat fiind că ar duce la costuri care nu pot fi susținute și la riscuri pentru mediu. Dimpotrivă, este în interesul clar al tuturor cetățenilor – cu condiția minimalizării riscurilor sanitare – ca o gamă largă de subproduse de origine animală să fie folosite în siguranță pentru diferite aplicații, într-un mod durabil. O gamă largă de subproduse de origine animală este într-adevăr utilizată în mod curent în sectoare de producție importante, cum sunt industria farmaceutică, industria furajeră și cea a pielăriei.

(4) Tehnologiile noi au lărgit posibilitățile de utilizare a subproduselor de origine animală sau a produselor derivate într-un număr mare de sectoare de producție, în special în scopul producerii de energie. Cu toate acestea, utilizarea acestor noi tehnologii ar putea crea riscuri sanitare care trebuie să fie, de asemenea, minimizate.

(5) Normele sanitare comunitare cu privire la colectarea, transportul, manipularea, tratarea, transformarea, prelucrarea, depozitarea, introducerea pe piață, distribuția, utilizarea și eliminarea subproduselor de origine animală ar trebui să fie stabilite într-un cadru coerent și cuprinzător.

(6) Aceste norme generale trebuie să fie proporționale cu riscul pentru sănătatea publică și animală pe care-l reprezintă subprodusele de origine animală atunci când acestea sunt manipulate de către operatori, în cursul diferitelor etape ale

⁽¹⁾ JO C 100, 30.4.2009, p. 133.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 24 aprilie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 septembrie 2009.

- procesului ce duce de la colectare la utilizarea sau eliminarea lor. Normele ar trebui să țină seama, de asemenea, de riscurile pentru mediu apărute în timpul acestor operațiuni. Cadrul comunitar trebuie să includă, după caz, norme sanitare legate de introducerea pe piață, inclusiv de schimburile comerciale intracomunitare și importul de subproduse de origine animală.
- (7) În Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 ⁽¹⁾, Parlamentul European și Consiliul au stabilit norme comunitare în materie de sănătate privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman. Bazat pe un aviz științific și ca măsură în temeiul Cărții albe a Comisiei din 12 ianuarie 2000 privind siguranța alimentară, respectivul regulament a introdus o serie de norme vizând să protejeze siguranța lanțului alimentar și furajer, care sunt complementare legislației comunitare privind alimentele și hrana animalelor. Respectivul regulament a îmbunătățit în mod semnificativ nivelul comunitar de protecție împotriva riscurilor reprezentate de subprodusele de origine animală.
- (8) Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 a introdus clasificarea subproduselor de origine animală în trei categorii, în funcție de gradul de risc implicat. Acesta impune operatorilor să păstreze subprodusele de origine animală aparținând unor categorii diferite în mod separat unele de altele, dacă doresc să utilizeze subproduse de origine animală care să nu prezinte riscuri importante pentru sănătatea publică sau animală, în special dacă astfel de produse sunt derivate din materiale destinate consumului uman. Respectivul regulament a introdus, de asemenea, principiul de a nu hrăni animalele de fermă cu materiale care prezintă un risc important și acela conform căruia materialele ce provin de la animale nu trebuie să constituie hrană pentru animale aparținând aceleiași specii cu cea din care produsele respective au fost obținute. Conform respectivului regulament, numai materialele provenind de la animale care au fost supuse unei inspecții veterinare pot intra în lanțul furajer. În plus, acesta stabilește norme pentru standardele de prelucrare care să garanteze diminuarea riscurilor.
- (9) Conform articolului 35 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1774/2002, Comisia trebuie să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind măsurile adoptate de către statele membre pentru a asigura conformitatea cu respectivul regulament. Raportul trebuie să fie însoțit, atunci când este cazul, de propuneri legislative. Raportul a fost prezentat pe data de 21 octombrie 2005 și a subliniat necesitatea menținerii principiilor Regulamentului (CE) nr. 1774/2002. Mai mult, acesta a pus în evidență domeniile în care se considerau necesare modificări ale respectivului regulament, în special clarificări cu privire la aplicabilitatea normelor la produsele finite, relația cu alte dispoziții legale comunitare și clasificarea anumitor materiale. Rezultatele unor serii de misiuni de informare, desfășurate în statele membre în 2004 și 2005 de către Oficiul Alimentar și Veterinar al Comisiei (OAV), vin în sprijinul acestor concluzii. Potrivit OAV, sunt necesare îmbunătățiri referitoare la trasabilitatea fluxului de subproduse de origine animală, precum și la eficacitatea și la armonizarea controalelor oficiale.
- (10) Comitetul de coordonare științifică, înlocuit, în 2002, de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA), a adoptat un număr de avize cu privire la subprodusele de origine animală. Respectivul avize atestă nevoia menținerii principalelor principii ale Regulamentului (CE) nr. 1774/2002; în special cel potrivit căruia subprodusele de origine animală obținute de la animale demonstrate a fi impropriei consumului uman în urma unei inspecții sanitare nu trebuie să pătrundă în lanțul furajer. Cu toate acestea, respectivul subproduse de origine animală pot fi recuperate și utilizate pentru fabricarea unor produse tehnice sau industriale, în cadrul unor condiții sanitare specifice.
- (11) Concluziile Președinției Consiliului asupra raportului Comisiei din 21 octombrie 2005, care au fost adoptate în decembrie 2005, precum și consultările ulterioare realizate de Comisie au evidențiat faptul că normele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 ar trebui să fie îmbunătățite. Principalele obiective ale normelor privind subprodusele de origine animală, și anume controlul riscurilor pentru sănătatea publică și cea animală și protecția siguranței lanțului alimentar și furajer, ar trebui stabilite în mod clar. Prevederile prezentului regulament ar trebui să permită atingerea acestor obiective.
- (12) Normele stabilite de prezentul regulament cu privire la subprodusele de origine animală ar trebui să se aplice produselor care nu pot fi utilizate pentru consumul uman, potrivit legislației comunitare, în special atunci când nu sunt conforme legislației referitoare la igiena alimentară sau când nu pot fi introduse pe piață ca produse alimentare deoarece nu prezintă siguranță pentru că dăunează sănătății, fie pentru că sunt impropriei consumului uman (subproduse de origine animală „prin lege”). Cu toate acestea, respectivul norme trebuie să se aplice, de asemenea, și produselor de origine animală care respectă anumite norme cu privire la posibila lor utilizare pentru consumul uman sau care reprezintă materie primă pentru produse destinate consumului uman, chiar dacă acestea sunt în cele din urmă destinate unor altor scopuri (subproduse de origine animală „prin alegere”).
- (13) În plus, pentru a preveni riscurile reprezentate de animalele sălbatice, cadavrele sau părți ale cadavrelor unor astfel de animale suspectate de a fi afectate de o maladie contagioasă ar trebui să facă obiectul unor norme stabilite prin prezentul regulament. Această includere nu ar trebui să implice o obligație de a colecta și a elimina corpurile animalelor sălbatice moarte sau vâdate în habitatul lor natural. Dacă se respectă bunele practici de vânătoare, intestinele și alte părți corporale ale vânatului pot fi eliminate în condiții de siguranță la fața locului. Astfel de practici care vizează atenuarea riscurilor sunt bine stabilite în statele membre și în unele cazuri se bazează pe tradiții culturale sau pe dreptul intern care reglementează activitatea vânătorilor. Legislația comunitară, în special Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 273, 10.10.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 55.

- stabilește norme privind manipularea cărnii și a subproduselor de origine animală provenite de la animale sălbatice vâdate. De asemenea, aceste norme atribuie responsabilitatea pentru prevenirea riscurilor persoanelor calificate, cum ar fi vânătorii. Având în vedere riscurile potențiale pentru lanțul alimentar, subprodusele de origine animală provenind din vânat sălbatic ucis ar trebui să facă obiectul prezentului regulament doar în măsura în care legislația referitoare la igiena alimentelor se aplică introducerii pe piață a respectivului vânat și implică operații efectuate de unități care manipulează vânatul. De asemenea, subprodusele de origine animală folosite la prepararea trofeelor vânătorești ar trebui să facă obiectul prezentului regulament pentru a preveni riscurile pentru sănătatea animală care decurg din astfel de subproduse.
- (14) Normele stabilite prin prezentul regulament ar trebui să se aplice subproduselor de origine animală derivate din animale acvatice, cu excepția materialelor provenind de pe navele care operează conform legislației comunitare referitoare la igiena alimentelor. Cu toate acestea, ar trebui adoptate măsuri proporționale cu riscurile, referitoare la manipularea și eliminarea materialelor care sunt generate la bordul navelor de pescuit în urma eviscerării peștilor și care prezintă semne de boală. Aceste măsuri de punere în aplicare a prezentului regulament ar trebui adoptate pe baza unei evaluări a riscurilor efectuate de instituția științifică corespunzătoare avându-se în vedere probele disponibile referitoare la eficacitatea anumitor măsuri în combaterea răspândirii bolilor transmisibile la om, în special a anumitor paraziți.
- (15) Din cauza riscurilor limitate generate de materialele folosite ca hrană neprelucrată pentru animale de companie la ferme sau furnizate utilizatorului final de către întreprinderi din sectorul alimentar, anumite activități legate de astfel de hrană neprelucrată pentru animale de companie nu ar trebui să facă obiectul dispozițiilor stabilite în prezentul regulament.
- (16) Este indicat să se clarifice în prezentul regulament care sunt animalele care trebuie clasificate ca animale de companie, astfel încât subprodusele derivate din astfel de animale să nu fie folosite în hrana animalelor de fermă. În mod particular, animalele ținute pentru alte scopuri decât creșterea, cum ar fi animalele de companie, ar trebui clasificate astfel.
- (17) În scopul coerenței legislației comunitare, în prezentul regulament ar trebui utilizate anumite definiții formulate în Regulamentul (CE) nr. 999/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2001 de stabilire a unor regulamente pentru prevenirea, controlul și eradicarea anumitor forme transmisibile de encefalopatie spongiformă ⁽¹⁾ și în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile ⁽²⁾. Ar trebui clarificată și referința la Directiva 86/609/CEE a Consiliului din 24 noiembrie 1986 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la protecția animalelor utilizate în scopuri experimentale și în alte scopuri științifice ⁽³⁾.
- (18) În scopul coerenței legislației comunitare, în prezentul regulament ar trebui utilizată definiția unui animal acvatic astfel cum este stabilită în Directiva 2006/88/CE a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind cerințele de sănătate animală pentru animale și produse de acvacultură și privind prevenirea și controlul anumitor boli la animalele de acvacultură ⁽⁴⁾. În același timp, animalele acvatice nevertebrate care nu intră în sfera respectivei definiții și care nu prezintă riscuri de transmitere a bolilor ar trebui să facă obiectul aceluiași cerințe ca și animalele acvatice.
- (19) Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșuri ⁽⁵⁾ precizează condițiile necesare emiterii unui permis pentru un astfel de depozit. Prezentul regulament ar trebui să prevadă eliminarea subproduselor de origine animală la depozitele de deșuri care au obținut un astfel de permis.
- (20) Responsabilitatea primordială pentru a desfășura operații în acord cu prezentul regulament ar trebui să revină operatorilor. În același timp, interesul public de a preveni riscurile pentru sănătatea publică și cea animală impune instalarea unui sistem de colectare și de eliminare care să asigure utilizarea în siguranță sau eliminarea în siguranță a subproduselor de origine animală care nu pot fi utilizate sau care nu sunt utilizate din motive economice. Capacitatea sistemului de colectare și eliminare ar trebui să țină seama de volumul efectiv de subproduse de origine animală care se acumulează în anumite state membre. Pe baza principiului precauției, acesta trebuie să reflecte, de asemenea, nevoia de capacități mărite de eliminare în cazul izbucnirii unor epizootii majore sau în cazul unor defecțiuni tehnice temporare ale instalațiilor de eliminare existente. În condițiile îndeplinirii cerințelor prezentului regulament, țările membre ar trebui să aibă permisiunea de a coopera între ele și cu țări terțe.
- (21) Este importantă stabilirea punctului de început din ciclul de viață al subproduselor de origine animală începând cu care ar trebui aplicate cerințele din prezentul regulament. Din momentul în care un produs devine un subprodus de origine animală nu ar trebui să reintre în lanțul alimentar. Sunt de aplicare circumstanțe speciale în cazul manipulării anumitor materii prime, cum ar fi pieile manipulate în cadrul unităților sau instalațiilor integrate în același timp în lanțul alimentar și în lanțul subproduselor de origine animală. În aceste cazuri, măsurile necesare ar trebui luate prin intermediul segregării, pentru a atenua riscurile potențiale pentru lanțul alimentar care pot fi generate prin contaminare încrucișată. În cazul altor unități, ar trebui stabilite condiții care se bazează pe riscuri, pentru a preveni contaminarea încrucișată în special prin separarea dintre lanțul subproduselor de origine animală și lanțul alimentar.
- (22) Din motive legate de securitatea juridică și controlul adecvat al riscurilor potențiale, ar trebui stabilit un punct final al lanțului de prelucrare în cazul produselor care nu mai

⁽¹⁾ JO L 147, 31.5.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

⁽³⁾ JO L 358, 18.12.1986, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 328, 24.11.2006, p. 14.

⁽⁵⁾ JO L 182, 16.7.1999, p. 1.

- prezintă relevanță directă pentru siguranța lanțului furajer. În cazul anumitor produse reglementate în temeiul altor acte legislative comunitare, un astfel de punct final ar trebui stabilit în etapa de fabricare. Produsele care au ajuns la acest punct final ar trebui exceptate de la controale în temeiul prezentului regulament. În special, produsele care au depășit punctul final ar trebui să poată fi introduse pe piață fără restricții în temeiul prezentului regulament și să poată fi manipulate și transportate de către operatorii care nu sunt autorizați sau înregistrați în conformitate cu prezentul regulament.
- (23) Cu toate acestea, ar trebui să fie posibilă modificarea acestui punct final, în special în cazul unor riscuri nou apărute. Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 prevede exceptarea de la cerințele sale a anumitor produse, mai ales guano, anumite piei cărora li s-au aplicat anumite metode de tratament cum ar fi tăbăcirea, precum și anumite trofee de vânătoare. Excepții similare ar trebui prevăzute în măsurile de punere în aplicare care urmează a fi adoptate în temeiul prezentului regulament în cazul unor produse cum ar fi cele oleo-chimice și produsele finale provenite din producerea biodieselului, în condiții corespunzătoare.
- (24) Pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății publice și animale, statele membre ar trebui să adopte măsurile necesare pentru a preveni dispersarea subproduselor de origine animală din zonele sau unitățile supuse restricțiilor, în special în eventualitatea declanșării unei epidemii a unei boli enumerate în Directiva 92/119/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1992 de stabilire a măsurilor comunitare generale de combatere a unor boli la animale, precum și a măsurilor specifice împotriva bolii veziculoase a porcului ⁽¹⁾.
- (25) Operațiunile cu subproduse de origine animală care generează un risc considerabil pentru sănătatea publică și animală ar trebui să se desfășoare doar în cadrul unor unități sau instalații autorizate în prealabil pentru astfel de operațiuni de către autoritatea competentă. Această condiție trebuie aplicată în special unităților sau instalațiilor de prelucrare și altor unități sau instalații unde se manipulează sau se prelucrează subproduse de origine animală care au relevanță directă pentru siguranța lanțului alimentar. Cu condiția prevenirii contaminării încrucișate, ar trebui să se permită manipularea mai multor categorii de subproduse de origine animală în cadrul aceleiași unități sau aceleiași instalații. În plus, ar trebui să se permită și modificarea acestor condiții în cazul când volumul materialului de eliminat și de prelucrat ar crește datorită izbucnirii unei epidemii majore, cu condiția ca utilizarea temporară în astfel de condiții modificate să nu ducă la propagarea riscurilor de îmbolnăvire.
- (26) Cu toate acestea, astfel de autorizări nu ar trebui să fie necesare pentru unități sau instalații care prelucrează sau manipulează anumite materiale sigure, cum ar fi produsele prelucrate până la limita la care nu mai prezintă un risc pentru sănătatea publică și animală. Astfel de unități sau instalații ar trebui să fie înregistrate astfel încât să permită controlul oficial asupra fluxului de material și să asigure trasabilitatea acestuia. Această cerință de înregistrare ar trebui să se aplice, de asemenea, operatorilor care transportă subproduse de origine animală sau produse derivate, în cazul în care aceștia nu fac obiectul niciunui control din momentul stabilirii punctului final al lanțului.
- (27) Unitățile sau instalațiile ar trebui să fie autorizate în urma comunicării unor informații către autoritatea competentă și în urma unei vizite la fața locului, care să demonstreze că vor fi îndeplinite cerințele prezentului regulament privind infrastructura și echipamentul unității sau instalației, astfel încât să se poată limita în mod corespunzător orice riscuri pentru sănătatea publică și animală care ar putea fi generate de procesele de prelucrare utilizate. Ar trebui să fie posibilă acordarea autorizațiilor în mod condiționat pentru a li se permite operatorilor să remedieze deficiențele înainte ca unitatea sau instalația să obțină autorizația definitivă.
- (28) Unitățile sau instalațiile a căror funcționare a fost deja autorizată în conformitate cu legislația comunitară privind igiena alimentară nu vor avea obligația de fi autorizate sau înregistrate în temeiul prezentului regulament, dat fiind că autorizațiile sau înregistrările acordate în temeiul legislației comunitare țin deja seama de obiectivele prezentului regulament. Cu toate acestea, unitățile sau instalațiile care au fost autorizate sau înregistrate în temeiul legislației privind igiena ar trebui să fie obligate să respecte cerințele prezentului regulament și să facă obiectul controalelor oficiale efectuate în scopul verificării respectării cerințelor prezentului regulament.
- (29) Pe baza evaluărilor de risc, subprodusele de origine animală și produsele derivate ar trebui să fie clasificate în trei categorii care reflectă gradul de risc reprezentat de acestea pentru sănătatea publică și animală. În timp ce subprodusele de origine animală și produsele derivate care prezintă un risc important ar trebui să fie utilizate doar în afara lanțului furajer, utilizarea acestora care prezintă un risc mai redus ar trebui să fie permisă în condiții de siguranță.
- (30) Progresele științei și tehnologiei pot duce la dezvoltarea unor procedee care să elimine sau să minimalizeze riscurile pentru sănătatea publică și animală. Pentru a lua în considerare aceste progrese, ar trebui să existe posibilitatea modificării listelor cu subproduse de origine animală stabilite prin prezentul regulament. Înaintea oricăror astfel de modificări și în conformitate cu principiile generale ale legislației comunitare destinate asigurării unui nivel ridicat de protecție a sănătății publice și animale, ar trebui efectuată o evaluare a riscului de către o instituție științifică adecvată, cum ar fi EFSA, Agenția Europeană pentru Medicamente sau Comitetul Științific pentru Bunuri de Consum, în funcție de tipul de subproduse de origine animală pentru care trebuie evaluate riscurile. Totuși, trebuie să fie clar că, în cazul în care se amestecă subproduse de origine animală de diferite categorii, amestecul trebuie manipulat conform normelor stabilite pentru proporția de amestec aparținând categoriei corespunzătoare celui mai mare risc.

⁽¹⁾ JO L 62, 15.3.1993, p. 69.

- (31) Datorită riscului important pentru sănătatea publică, subprodusele de origine animală care prezintă riscul de a transmite encefalopatia spongiformă contagioasă (ESC) nu ar trebui, în mod special, utilizate în hrana pentru animale. Această restricție ar trebui să se aplice de asemenea animalelor sălbatice susceptibile de a transmite o maladie contagioasă. Restricția privind hrănirea animalelor cu subproduse de origine animală prezentând un risc de ESC nu trebuie să aducă atingere prevederilor privind hrănirea animalelor stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 999/2001.
- (32) Subprodusele de origine animală provenind de la animale utilizate în experimente, astfel cum sunt definite în Directiva 86/609/CEE, ar trebui, de asemenea, să fie excluse de la utilizarea în hrană pentru animale, din cauza riscurilor potențiale generate de respectivele subproduse de origine animală. Cu toate acestea, statele membre pot permite utilizarea subproduselor de origine animală provenite de la animale care au fost utilizate în experimente pentru a testa noi aditivi furajeri, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor ⁽¹⁾.
- (33) Utilizarea anumitor substanțe și produse este ilegală în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2377/90 al Consiliului din 26 iunie 1990 de stabilire a unei proceduri comunitare pentru stabilirea limitelor maxime de reziduuri de produse medicinale veterinare în alimentele de origine animală ⁽²⁾ și al Directivei 96/22/CE din 29 aprilie 1996 privind interzicerea utilizării anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β -agoniste în creșterea animalelor ⁽³⁾. În plus, Directiva 96/23/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind măsurile de monitorizare a anumitor substanțe și a reziduurilor acestora în animalele vii și în produsele de origine animală ⁽⁴⁾ stabilește norme suplimentare de monitorizare a anumitor substanțe și a reziduurilor acestora în animalele vii și în produsele de origine animală. Directiva 96/23/CE stabilește, de asemenea, norme care se aplică acolo unde s-a constatat că prezența reziduurilor de substanțe autorizate sau de contaminanți depășește anumite limite autorizate. Pentru a asigura coerența legislației comunitare, produsele de origine animală în care se detectează prezența de substanțe care încalcă dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 2377/90 și ale Directivelor 96/22/CE și 96/23/CE trebuie clasificate în categoria de materiale 1 sau 2, după caz, având în vedere riscul reprezentat de acestea pentru lanțul alimentar și furajer.
- (34) Nu ar trebui să fie necesară eliminarea gunoiului de grajd și a conținutului tractului digestiv, dacă un tratament adecvat garantează că nu se transmit boli în timpul răspândirii acestora pe sol. Subprodusele de origine animală provenind de la animale care mor în fermă sau care sunt ucise pentru a eradică maladii nu ar trebui utilizate în lanțul furajer. Această restricție ar trebui aplicată, de asemenea, subproduselor de origine animală importate, autorizate să pătrundă în Comunitate, atunci când acestea nu respectă legislația comunitară la inspecția la punctul de frontieră al Comunității, precum și produselor care, în cursul verificărilor efectuate în interiorul Comunității, nu respectă cerințele în vigoare. Nerespectarea Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora ⁽⁵⁾, precum și nerespectarea Regulamentului (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor ⁽⁶⁾ nu ar trebui să aibă ca efect excluderea din lanțul furajer a produselor prezentate pentru inspecție la frontieră.
- (35) De la data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002, clasificarea automată a anumitor subproduse de origine animală ca materiale de categoria 2 limitează drastic utilizarea acestora, chiar dacă nu este în mod necesar proporțională cu riscurile implicate. În mod corespunzător, respectivele subproduse animale ar trebui reclasificate în categoria 3 de materiale, astfel încât să se permită utilizarea lor pentru anumite întrebuițări furajere. Pentru orice alte subproduse de origine animală care nu sunt cuprinse în una din cele trei categorii, clasificarea automată în categoria 2 ar trebui menținută din considerente preventive, în special pentru a întări excluderea generală a unor astfel de materiale din lanțul furajer al animalelor de fermă, altele decât animalele pentru blană.
- (36) Alte acte legislative intrate în vigoare după adoptarea Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽⁷⁾, și anume Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare ⁽⁸⁾, Regulamentul (CE) nr. 853/2004 și Regulamentul (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 ianuarie 2005 de stabilire a cerințelor privind igiena furajelor ⁽⁹⁾, dispoziții la care Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 este complementar, situează responsabilitatea primordială de a se conforma legislației comunitare, destinată protecției sănătății publice și animale, în sarcina operatorilor din industria alimentară și furajeră. În acord cu respectiva legislație, operatorii care își desfășoară activitatea în temeiul prezentului regulament ar trebui, de asemenea, să fie principalii responsabili de asigurarea conformității cu prezentul regulament. Obligația respectivă ar trebui să fie clarificată mai detaliat și ar trebui specificate mijloacele de asigurare a trasabilității, cum ar fi colectarea și direcționarea în mod separat a subproduselor de origine animală. Sistemele în vigoare care asigură trasabilitatea produselor care circulă în mod exclusiv la nivel național prin alte mijloace ar trebui să funcționeze în continuare dacă furnizează informații echivalente. Ar trebui să

(1) JO L 268, 18.10.2003, p. 29.

(2) JO L 224, 18.8.1990, p. 1.

(3) JO L 125, 23.5.1996, p. 3.

(4) JO L 125, 23.5.1996, p. 10.

(5) JO L 109, 6.5.2000, p. 29.

(6) JO L 229, 1.9.2009, p. 1.

(7) JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

(8) JO L 139, 30.4.2004, p. 1.

(9) JO L 35, 8.2.2005, p. 1.

se depună toate eforturile pentru promovarea documentației electronice și a altor forme de documentație care nu implică registre pe suport de hârtie, atât timp cât acestea asigură trasabilitatea deplină.

- (37) Pentru a asigura îndeplinirea cerințelor prezentului regulament într-o unitate sau instalație, este necesar un sistem de controale proprii. În timpul controalelor oficiale, autoritățile competente ar trebui să țină cont de performanța controalelor proprii. În anumite unități sau instalații, controalele proprii ar trebui efectuate prin intermediul unui sistem bazat pe principiile metodei „analiza de risc și punctelor critice de control” (HACCP). Principiile HACCP ar trebui să se bazeze pe experiența dobândită în urma punerii lor în aplicare în temeiul legislației comunitare referitoare la igiena alimentară și furajeră. În această privință, ghidurile naționale de bună practică ar putea reprezenta un instrument util pentru facilitarea punerii efective în practică a principiilor HACCP și a altor aspecte ale prezentului regulament.
- (38) Subprodusele de origine animală ar trebui folosite doar dacă riscurile afectării sănătății publice sau animale sunt minimizate în cursul prelucrării lor și în cursul introducerii pe piață a produselor derivate fabricate pe bază de subproduse de origine animală. Dacă această opțiune nu este disponibilă, subprodusele de origine animală ar trebui eliminate în condiții de siguranță. Opțiunile disponibile pentru utilizarea subproduselor de origine animală de diferite categorii ar trebui clarificate astfel încât să fie coerente cu legislația comunitară. În general, opțiunile pentru o categorie de risc mai ridicat ar trebui să fie disponibile și pentru categoriile de risc mai scăzut, cu excepția cazului în care se aplică criterii speciale având în vedere riscurile aferente anumitor subproduse de origine animală.
- (39) Eliminarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate ar trebui să se efectueze în conformitate cu legislația de mediu referitoare la depozitățile în gropi de gunoi și la incinerarea deșeurilor. Pentru a asigura coerența, incinerarea ar trebui efectuată în conformitate cu Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor⁽¹⁾. Coincinerarea deșeurilor – fie că e vorba de o operațiune de recuperare sau de eliminare – face obiectul unor condiții similare de autorizare și prelucrare cu a celor privind incinerarea deșeurilor, în special în ceea ce privește valorile limită de emisie în aer, evacuarea apei reziduale și a reziduurilor, precum și cerințele referitoare la control, monitorizare și măsurare. Prin urmare, coincinerarea directă, fără prelucrare prealabilă, a tuturor celor trei categorii ar trebui permisă. În plus, ar trebui adoptate dispoziții specifice pentru aprobarea instalațiilor de incinerare cu o capacitate redusă și ridicată.
- (40) Utilizarea subproduselor de origine animală sau a produselor derivate pe post de combustibil în procesul de combustie ar trebui autorizată, iar aceasta nu ar trebui considerată

ca fiind o operațiune de eliminare de deșeuri. Cu toate acestea, o asemenea utilizare ar trebui să se desfășoare în condiții care asigură protecția sănătății publice și animale, precum și în conformitate cu standardele de mediu corespunzătoare.

- (41) Prezentul regulament ar trebui să ofere posibilitatea de a stabili parametri pentru metodele de prelucrare a subproduselor de origine animală referitori la timp, temperatură și presiune, în special pentru metodele la care în prezent se face referire ca metodele 2 și 7 în Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.
- (42) Învelișul crustaceelor din care țesuturile moi sau carnea au fost înlăturate ar trebui excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament. Datorită existenței în comunitate a unor practici diferite de înlăturare a acestor țesuturi moi sau a cărnii, ar trebui să fie posibil a se utiliza învelișul din care nu s-au înlăturat toate țesuturile moi sau toată carnea, cu condiția ca această utilizare să nu genereze un risc pentru sănătatea publică și animală. Ghiduri naționale de bună practică ar putea asista la răspândirea cunoștințelor referitoare la condițiile corespunzătoare în care o asemenea utilizare ar fi posibilă.
- (43) Având în vedere riscul redus de afectare a sănătății publice sau animale ce derivă de la asemenea produse, autoritatea competentă ar trebui să fie capabilă să autorizeze prepararea și aplicarea pe teren a preparatelor biodinamice, pe baza materialelor de categoria 2 și categoria 3, conform Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice⁽²⁾.
- (44) Noile tehnologii care sunt în curs de dezvoltare oferă modalități avantajoase de generare a energiei pe baza subproduselor de origine animală sau de eliminare în condiții de siguranță a unor asemenea produse. Eliminarea în condiții de siguranță poate avea loc printr-o combinație de metode de izolare în siguranță a subproduselor de origine animală la fața locului cu metode de eliminare instituite, precum și printr-o combinație de parametri de prelucrare autorizați și standarde noi care au fost evaluați favorabil. Pentru a ține seama de progresul științific și tehnologic în domeniu, astfel de tehnologii ar trebui autorizate în întreaga comunitate ca metode alternative de eliminare sau de utilizare a subproduselor de origine animală. Dacă un proces tehnologic a fost elaborat de o persoană, solicitarea autorizării, verificată în prealabil de autoritatea competentă, ar trebui examinată de EFSA înainte ca autorizarea să fie acordată, pentru a se asigura că se face o evaluare a potențialului de reducere a riscului de către procesul respectiv și că se respectă drepturile persoanelor, inclusiv dreptul la confidențialitatea informațiilor comerciale. Pentru a oferi consultanță solicitanților, ar trebui adoptat un format standard pentru cerere. Întrucât documentul respectiv are doar scop orientativ, ar trebui adoptat în conformitate cu procedura de consultare, în colaborare cu EFSA.
- (45) Este indicat ca cerințele aplicabile introducerii pe piață a subproduselor de origine animală și a produselor

(1) JO L 332, 28.12.2000, p. 91.

(2) JO L 189, 20.7.2007, p. 1.

derivate care se intenționează a fi utilizate în scop de hrănire, a fertilizatorilor organici și a amelioratorilor solului să fie clarificate, astfel încât să se asigure protecția lanțului alimentar și furajer. În scopul hrănirii animalelor de fermă altele decât animalele pentru blană ar trebui utilizat doar material din categoria 3. Fertilizatorii produși pe baza subproduselor de origine animală pot afecta siguranța lanțului alimentar și furajer. Atunci când au fost fabricați din făină de carne și oase derivată din material de categoria 2 sau din proteine animale prelucrate, ar trebui adăugată o componentă, cum ar fi o substanță neorganică sau nedigestibilă, pentru a preveni utilizarea directă în scop de hrănire. O astfel de adăugare nu ar trebui impusă dacă compoziția sau ambalajul produselor, în special al produselor destinate utilizării de către consumatorul final, împiedică utilizarea greșită a produsului ca hrană. Atunci când sunt determinate componentele, ar trebui să se țină seama de circumstanțele diferite în ceea ce privește clima și solul, precum și de obiectivul utilizării anumitor îngrășăminte.

- (46) Regulamentul (CE) nr. 1523/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2007 de interdicere a introducerii pe piață și a importului în Comunitate sau a exportului din Comunitate de blănuri de pisică și de câine și de produse care conțin asemenea blănuri ⁽¹⁾ prevede o interdicție generală a introducerii pe piață, a importului și a exportului de blănuri de pisică și câine, precum și a produselor care conțin astfel de blănuri. Totuși, interdicția respectivă nu ar trebui să afecteze obligația care decurge din prezentul regulament de a elimina subprodusele de origine animală provenite de la pisici sau câini, incluzând blana.
- (47) Promovarea științei și cercetării și activitățile artistice pot presupune utilizarea subproduselor de origine animală sau produselor derivate de toate categoriile, uneori în cantități sub nivelul schimburilor comerciale. Pentru a facilita importarea și utilizarea unor asemenea subproduse de origine animală sau produse derivate, ar trebui ca autoritatea competentă să poată să stabilească condițiile referitoare la astfel de operațiuni pentru fiecare caz în parte. Acolo unde acțiunea la nivel comunitar este necesară ar trebui stabilite condiții armonizate.
- (48) Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 conține prevederi detaliate care permit, prin derogare, utilizarea materialelor din categoria 2 și categoria 3 ca hrană pentru animalele din grădinile zoologice. În prezentul regulament ar trebui stabilite prevederi similare, iar hrănirea cu anumite materiale de categoria 1 ar trebui permisă și completată de posibilitatea de a stabili norme detaliate în vederea controlării oricărui risc posibil de afectare a sănătății publice sau animale.
- (49) Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 permite utilizarea materialului din categoria 1 ca hrană pentru speciile amenințate cu dispariția sau protejate reprezentate de păsările necrofage și alte specii care trăiesc în habitatul lor natural, în

scopul promovării biodiversității. Pentru a se oferi posibilitatea conservării speciilor respective, practica de hrănire respectivă ar trebui în continuare permisă în condițiile prezentului regulament, în conformitate cu condițiile stabilite referitoare la prevenirea răspândirii bolilor. În același timp, ar trebui stabilite condiții de sănătate în cadrul măsurilor de punere în aplicare, care să permită utilizarea unor astfel de materiale de categoria 1 în scopul hrănirii în cadrul sistemelor de pășunat extensiv și ca hrană pentru alte specii carnivore, cum ar fi urșii și lupii. Este important ca aceste condiții de sănătate să țină seama de obiceiurile naturale de consum ale speciilor în cauză, precum și de obiectivele comunitare de promovare a biodiversității, astfel cum sunt menționate în Comunicarea Comisiei din 22 mai 2006 intitulată „Stoparea pierderii biodiversității până în 2010 și ulterior”.

- (50) Îngroparea și arderea subproduselor de origine animală, în special în cazul animalelor moarte, pot fi justificate în situații specifice, în special în zone îndepărtate sau în situațiile în care se impune controlul răspândirii bolilor și în care este necesară eliminarea de urgență a animalelor ucise ca măsură de prevenire a apariției unui focar de epidemie al unei boli transmisibile grave. În special, eliminarea la fața locului ar trebui permisă în circumstanțe speciale, întrucât capacitatea disponibilă de ecarisare sau de incinerare dintr-o regiune sau dintr-un stat membru ar putea, altfel, reprezenta un factor limitant pentru controlul răspândirii unei boli.
- (51) Derogarea referitoare la îngroparea și arderea subproduselor de origine animală ar trebui extinsă la zonele unde accesul este practic imposibil sau prezintă un risc pentru sănătatea și siguranța personalului de colectare. Experiența câștigată prin aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 și în urma catastrofelor naturale, cum ar fi incendiile forestiere și inundațiile din anumite state membre, a arătat că, în astfel de circumstanțe excepționale, eliminarea prin îngropare sau ardere la fața locului poate fi justificată, pentru a asigura eliminarea fără probleme a animalelor și evitarea propagării riscului de boală. Întinderea globală a zonelor îndepărtate din statele membre ar trebui să fie limitată, pe baza experienței acumulate prin aplicarea Regulamentului (CE) nr. 999/2001, astfel încât să se asigure că obligațiile generale de a avea la fața locului un sistem de eliminare adecvat, care să fie corespunzător normelor stabilite prin prezentul regulament, sunt respectate.
- (52) Anumitor unități sau instalații care manipulează doar cantități mici de subproduse de origine animală care nu reprezintă un risc pentru sănătatea publică sau animală ar trebui să li se permită să elimine astfel de subproduse prin alte mijloace de eliminare decât cele prevăzute de prezentul regulament, sub supraveghere oficială. Cu toate acestea, criteriile pentru astfel de circumstanțe excepționale ar trebui stabilite la nivel comunitar, astfel încât să se asigure aplicarea lor uniformă, pe baza situației reale a anumitor sectoare și pe baza existenței altor sisteme de eliminare în anumite state membre.
- (53) Pentru a asigura securitatea juridică, posibilele acțiuni pe care autoritatea competentă le poate întreprinde atunci când efectuează controalele oficiale ar trebui specificate, în

(¹) JO L 343, 27.12.2007, p. 1.

special în cazul suspendării sau interzicerii permanente a operațiunilor sau al impunerii unor condiții pentru asigurarea aplicării corespunzătoare a prezentului regulament. Aceste controale oficiale ar trebui efectuate în cadrul planurilor de control multianuale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽¹⁾.

- (54) Pentru a asigura că statele membre pot controla cantitatea de material care este introdusă în vederea eliminării pe teritoriul lor, autoritatea competentă ar trebui să autorizeze primirea de astfel de material către teritoriul lor.
- (55) Sterilizarea prin presiune și condițiile de transport auxiliare pot fi impuse astfel încât să se asigure controlul unor riscuri posibile. Pentru a asigura stabilirea provenienței materialului și cooperarea dintre autoritățile competente din statele membre care controlează expedierea de subproduse de origine animală sau produse derivate, ar trebui utilizat sistemul TRACES, introdus prin Decizia 2004/292/CE a Comisiei ⁽²⁾, în scopul de a oferi informații referitoare la expedierea materialelor de categoria 1 și categoria 2 și a făinii de carne și oase sau a grăsimii animale derivate din materiale de categoria 1 și 2, precum și a proteinelor de origine animală obținute din material de categoria 3. Ar trebui stabilite condiții speciale pentru materialele trimise în mod obișnuit în cantități mici, pentru utilizări în scopul cercetării, în scop educativ, artistic sau pentru diagnosticare, pentru a facilita circulația acestor materiale în cadrul Comunității. În condiții speciale, ar trebui permise acorduri bilaterale care să faciliteze controlul materialelor care circulă între statele membre care au frontieră comună.
- (56) Pentru a facilita transportul loturilor prin țări terțe care se învecinează cu mai mult de un stat membru ar trebui introdus un regim special de expediere a loturilor dinspre teritoriul unui stat membru către un altul prin teritoriul unei țări terțe, în scopul asigurării că mai ales loturile care reintră pe teritoriul comunității fac obiectul verificărilor veterinare în conformitate cu Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽³⁾.
- (57) În interesul coerenței legislației comunitare, este necesar a se clarifica relația dintre normele stabilite prin prezentul regulament și legislația comunitară referitoare la deșeurile. Coerența ar trebui asigurată în special în cazul interdicției

de a exporta deșeurile, prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeurile ⁽⁴⁾. Pentru a preveni efecte potențial dăunătoare asupra mediului, exportul de subproduse de origine animală și de produse derivate destinate eliminării prin incinerare și prin îngropare ar trebui interzis. De asemenea, ar trebui împiedicat exportul de subproduse de origine animală și produse derivate atunci când scopul este acela de a le folosi în instalații de fabricare a biogazului sau a compostului, în țări terțe care nu sunt membre ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, pentru a preveni potențialele consecințe nedorite asupra mediului și riscurile de afectare a sănătății publice și animale. Atunci când aplică prevederile de exceptare de la interdicția de export, Comisia este obligată să respecte întocmai, în deciziile pe care le ia, Convenția de la Basel privind controlul transportului transfrontalier al deșeurilor periculoase și eliminarea lor, astfel cum a fost încheiată în numele Comunității prin Decizia 93/98/CEE a Consiliului ⁽⁵⁾, precum și amendamentele la această convenție stabilite în Decizia III/1 a Conferinței părților, astfel cum a fost aprobată în numele Comunității prin Decizia 97/640/CE a Consiliului ⁽⁶⁾, și puse în aplicare conform Regulamentului (CE) nr. 1013/2006.

- (58) În plus, ar trebui asigurat ca subprodusele de origine animală amestecate sau contaminate cu deșeurile periculoase, enumerate în Decizia 2000/532/CE a Comisiei din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeurile în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeurile periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase ⁽⁷⁾, sunt importate, exportate sau expediate între state membre numai în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006. De asemenea, este necesară stabilirea de norme referitoare la expedierea de astfel de material în interiorul unui stat membru.
- (59) Comisia ar trebui să poată efectua controale în statele membre. Controalele comunitare în țări terțe ar trebui efectuate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004.
- (60) Importul de subproduse de origine animală și produse derivate în comunitate și tranzitul acestora ar trebui să se desfășoare în conformitate cu norme care să fie cel puțin la fel de stricte ca și cele aplicabile în Comunitate. Ca alternativă, normele aplicabile subproduselor de origine animală și produselor derivate în țări terțe pot fi recunoscute a fi echivalente cu normele stabilite în legislația comunitară. Datorită potențialelor riscuri care pot apărea, în cazul produselor destinate utilizării în afara lanțului furajer ar trebui aplicat un set de norme simplificat.

⁽¹⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 94, 31.3.2004, p. 63.

⁽³⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.

⁽⁴⁾ JO L 190, 12.7.2006, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 39, 16.2.1993, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 272, 4.10.1997, p. 45.

⁽⁷⁾ JO L 226, 6.9.2000, p. 3.

- (61) Legislația comunitară referitoare la fabricarea produselor derivate care se intenționează a fi folosite ca produse cosmetice, produse medicinale sau dispozitive medicale conține un cadru cuprinzător cu privire la introducerea pe piață a unor asemenea produse: Directiva 76/768/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la produsele cosmetice ⁽¹⁾, Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽²⁾, Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare ⁽³⁾, Directiva 90/385/CEE Consiliului din 20 iunie 1990 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele medicale active implantabile ⁽⁴⁾, Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale ⁽⁵⁾ și Directiva 98/79/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro ⁽⁶⁾ („directivele specifice”). Cu toate acestea, directivele specifice referitoare la produse cosmetice și la dispozitive medicale nu se referă la riscurile de afectare a sănătății animalelor. În asemenea cazuri, prezentul regulament ar trebui aplicat acestor riscuri, iar recurgerea la măsuri de salvagardare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 178/2002 ar trebui să fie posibilă.
- (62) De asemenea, subprodusele de origine animală sau produsele derivate care sunt livrate ca materie primă sau ca ingredient pentru fabricarea unor astfel de produse derivate ar trebui să facă obiectul cerințelor directivelor specifice, cu atât mai mult cu cât acestea stabilesc norme destinate controlului riscului de afectare a sănătății publice și animale. Respectivul directive specifice reglementează deja materiile prime de origine animală care ar putea fi folosite la fabricarea produselor derivate respective și impun anumite condiții pentru a asigura protecție sănătății publice și animale. În mod particular, Directiva 76/768/CEE exclude materialele de categoria 1 și de categoria 2 ca parte componentă a unui produs cosmetic și obligă fabricanții să aplice practici de bună fabricare. Directiva 2003/32/CE a Comisiei ⁽⁷⁾ introduce specificații detaliate referitoare la dispozitivele medicale fabricate prin utilizarea de țesuturi de origine animală.
- (63) Totuși, în cazurile în care nu au fost încă stabilite condiții prin directivele specifice sau în care acestea nu se referă la anumite riscuri pentru sănătatea publică și animală, ar trebui aplicat prezentul regulament și ar trebui să fie posibil să se recurgă la măsuri de salvagardare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 178/2002.
- (64) Anumite produse derivate nu intră în lanțul furajer sau nu se aplică pe pământul pe care pasc animalele de fermă sau de pe care se recoltează plante sau furaje. Astfel de produse derivate includ produse de uz tehnic, cum ar fi pieile uscate destinate fabricării produselor din piele, lâna prelucrată pentru industria textilă, produse din oase pentru adezivi și material prelucrat destinat hranei animalelor de companie. Ar trebui ca operatorilor să le fie permis să introducă pe piață astfel de produse în cazul în care acestea fie derivă dintr-un material brut care nu necesită niciun fel de tratament, fie tratamentul aplicat sau destinația finală a materialului tratat asigură un control adecvat al riscului.
- (65) În câteva state membre s-au constatat unele nerespectări ale normelor stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002. Prin urmare, în plus față de impunerea aplicării stricte a acestor norme, sunt necesare sancțiuni penale și de altă natură împotriva operatorilor care nu respectă normele respective. În consecință, este necesar ca statele membre să stabilească norme referitoare la sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament.
- (66) Având în vedere faptul că obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea de norme de sănătate publică și animală pentru subprodusele de origine animală și produsele derivate pentru a preveni și a minimiza riscurile pentru sănătatea publică și animală generate de aceste produse și în special pentru a proteja siguranța lanțului alimentar și furajer, nu pot fi îndeplinite în mod suficient de statele membre și că acestea pot fi mai bine îndeplinite la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu se extinde dincolo de ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (67) Pentru a ridica nivelul de securitate juridică și având în vedere obiectivul general al Comisiei de a simplifica legislația comunitară, prin prezentul regulament ar trebui stabilit un cadru de norme coerent, ținând cont de normele stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002, precum și de experiența câștigată și de progresul realizat de la data intrării în vigoare a respectivului regulament. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 ar trebui abrogat și înlocuit cu prezentul regulament.
- (68) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁸⁾.
- (69) Pentru a îmbunătăți coerența și claritatea legislației comunitare, normele tehnice referitoare la operațiunile implicând subproduse de origine animală, care sunt în prezent stabilite prin anexa la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002,

(1) JO L 262, 27.9.1976, p. 169.

(2) JO L 311, 28.11.2001, p. 67.

(3) JO L 311, 28.11.2001, p. 1.

(4) JO L 189, 20.7.1990, p. 17.

(5) JO L 169, 12.7.1993, p. 1.

(6) JO L 331, 7.12.1998, p. 1.

(7) JO L 105, 26.4.2003, p. 18.

(8) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

precum și prin măsurile de punere în aplicare adoptate de Comisie pe baza respectivului regulament ⁽¹⁾, ar trebui stabilite prin două acte de punere în aplicare separate. Consultarea și informarea consumatorilor și a cercurilor socioprofesionale implicate în chestiuni legate de prezentul regulament ar trebui efectuată în conformitate cu Decizia 2004/613/CE a Comisiei din 6 august 2004 privind crearea grupului consultativ pentru lanțul alimentar, sănătatea animală și sănătatea plantelor ⁽²⁾.

(70) În mod special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte norme de modificare a punctului final al lanțului de prelucrare a anumitor produse derivate și de stabilire a unui astfel de punct final pentru alte produse derivate, norme referitoare la bolile contagioase grave, în prezența cărora ar trebui să nu se permită expedierea subproduselor de origine animală și a produselor derivate și/sau condițiile care permit astfel de expediții, măsuri de modificare a clasificării subproduselor de origine animală și a produselor derivate, măsuri referitoare la restricțiile privind folosirea și eliminarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate, măsuri de stabilire a condițiilor de aplicare a anumitor derogări referitoare la utilizarea, colectarea și eliminarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate, precum și măsuri de autorizare sau respingere a unei anumite metode alternative de utilizare și eliminare a subproduselor de origine animală și a produselor derivate.

(71) În plus, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte norme mai specifice referitoare la colectarea și transportul subproduselor de origine animală și produselor derivate, la infrastructură, la cerințele privind echipamentul și igiena pentru instalațiile și unitățile care manipulează subproduse de origine animală și produse derivate, la condițiile și cerințele de ordin tehnic privind manipularea subproduselor de origine animală și a produselor derivate, inclusiv probele care trebuie prezentate în scopul validării tratamentului respectiv, la condițiile de introducere pe piață a subproduselor de origine animală și a produselor derivate, la cerințele privind aprovizionarea, tratarea și utilizările finale în condiții de siguranță, la condițiile de import, tranzit și export pentru subprodusele de origine animală și produsele derivate, la măsurile detaliate de punere în aplicare a controalelor oficiale, inclusiv norme privind metodele de referință pentru analizele microbiologice, precum și condițiile pentru controlul expedierii anumitor subproduse de

origine animală și produse derivate între statele membre. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia cu noi elemente neesențiale, ele trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

(72) Din motive de eficiență, termenele care se aplică în mod normal în cadrul procedurii de reglementare cu control ar trebui scurtate în vederea adoptării măsurilor care specifică condițiile de expediere a subproduselor de origine animală din exploatații, instalații sau zone cu acces restricționat. Din motive de urgență, este necesară aplicarea procedurii de urgență prevăzute la articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE pentru adoptarea unor măsuri de modificare a punctului final al lanțului de prelucrare în cazul anumitor produse,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Secțiunea 1

Obiectul, domeniul de aplicare și definiții

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme de sănătate publică și de sănătate animală referitoare la subproduse de origine animală și produse derivate, pentru a preveni și minimiza riscul afectării sănătății publice și animale generat de aceste produse și, în special, pentru a proteja siguranța lanțului alimentar și furajer.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică la:

(a) subprodusele de origine animală și produsele derivate care sunt excluse de la consum uman în temeiul legislației comunitare; și la

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 811/2003 privind interzicerea reutilizării peștelui în interiorul speciei, îngroparea și incinerarea subproduselor animale (JO L 117, 13.5.2003, p. 14); Decizia 2003/322/CE privind hrănirea anumitor păsări necrofage cu anumite materii din categoria 1 (JO L 117, 13.5.2003, p. 32); Decizia 2003/324/CE privind derogarea de la interzicerea reutilizării în interiorul speciei în ceea ce privește animalele pentru blană (JO L 117, 13.5.2003, p. 37); Regulamentul (CE) nr. 92/2005 privind modul de eliminare sau utilizare a subproduselor de origine animală (JO L 19, 21.1.2005, p. 27); Regulamentul (CE) nr. 181/2006 privind îngrășămintele organice și amelioratorii de soluri, alții decât gunoiul de grajd (JO L 29, 2.2.2006, p. 31); Regulamentul (CE) nr. 1192/2006 privind listele cu unitățile aprobate din statele membre (JO L 215, 5.8.2006, p. 10); Regulamentul (CE) nr. 2007/2006 privind importul și tranzitul anumitor produse intermediare derivate din materiale de categoria 3 (JO L 379, 28.12.2006, p. 98).

⁽²⁾ JO L 275, 25.8.2004, p. 17.

(b) următoarele produse care, ca urmare a unei decizii luate de un operator, care este ireversibilă, sunt destinate altor scopuri decât consumului uman:

- (i) produse de origine animală care ar putea fi destinate consumului uman în temeiul legislației comunitare;
- (ii) materie primă pentru producerea de produse de origine animală.

(2) Prezentul regulament nu se aplică la următoarele subproduse de origine animală:

- (a) corpuri întregi sau părți de animale sălbatice, altele decât vânat sălbatic, care nu sunt suspectate a fi infectate sau afectate de o boală transmisibilă oamenilor sau animalelor, cu excepția animalelor acvatice debarcate în scop comercial;
- (b) corpuri întregi sau părți de vânat sălbatic care nu sunt recuperate după ucidere, în conformitate cu bunele practici de vânatoare, fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 853/2004;
- (c) subprodusele de origine animală provenite de la animale sălbatice vânat și din carnea acestora, menționate la articolul 1 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004;
- (d) ovulele, embrionii și materialul seminal destinate reproducerii;
- (e) laptele crud, colostrul și produsele derivate din acestea care sunt obținute, păstrate, eliminate sau utilizate în ferma de origine;
- (f) învelișul crustaceelor ale căror țesuturi moi și carne au fost înlăturate;
- (g) deșeurile de catering, exceptând situațiile în care:
 - (i) provin din mijloace de transport folosite internațional;
 - (ii) sunt destinate utilizării ca furaje;
 - (iii) sunt destinate procesării prin sterilizare prin presiune sau procesării prin metodele menționate la articolul 15 alineatul (1) primul paragraf litera (a) sau transformării în biogaz sau obținerii compostului;
- (h) fără a aduce atingere legislației comunitare în materie de mediu, materialul de pe navele care sunt în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 852/2004 și Regulamentul (CE) nr. 853/2004, care a rezultat în cursul operațiunilor de pescuit ale acestora și este eliminat în mare, cu excepția materialului rezultat din eviscerarea la bordul navelor a peștilor cu semne de boli, inclusiv paraziți, transmisibile oamenilor;
- (i) hrana neprelucrată pentru animale de companie din magazinele de vânzare cu amănuntul, unde tranșarea și depozitarea au loc numai în vederea vânzării directe, la fața locului, către consumator;
- (j) hrana neprelucrată pentru animale de companie provenită de la animale sacrificate în ferma de origine pentru consumul casnic privat; precum și

(k) excrementele și urina, altele decât gunoiul de grajd și guano nemineralizat.

(3) Prezentul regulament nu afectează legislația veterinară comunitară care are ca obiectiv eradicarea și controlul bolilor veterinare.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „subproduse de origine animală” înseamnă corpuri întregi sau părți de corpuri de animale, produse de origine animală sau alte produse obținute de la animale, care nu sunt destinate consumului uman, incluzând ovule, embrioni și material seminal;
2. „produse derivate” înseamnă produse obținute în urma unuia sau mai multor tratamente, transformări sau etape de prelucrare a subproduselor de origine animală;
3. „produse de origine animală” înseamnă produse de origine animală astfel cum sunt definite la punctul 8.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004;
4. „carcasă” înseamnă carcasă astfel cum e definită la punctul 1.9 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004;
5. „animal” înseamnă animal nevertebrat sau vertebrat;
6. „animal de fermă” înseamnă:
 - (a) orice animal care este ținut, îngrișat sau crescut de oameni și folosit pentru producția de alimente, lână, blană, pene, piei uscate sau piei sau orice alt produs obținut din animale sau pentru alte scopuri;
 - (b) ecvidee;
7. „animal sălbatic” înseamnă orice animal care nu este ținut de oameni;
8. „animal de companie” înseamnă orice animal care aparține unor specii de obicei hrănite și ținute de oameni, dar care nu sunt consumate, pentru alte scopuri decât creșterea;
9. „animal acvatic” înseamnă animale acvatice astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2006/88/CE;
10. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea centrală a unui stat membru care are competența de a asigura respectarea cerințelor prezentului regulament sau orice autoritate căreia i-a fost delegată competența respectivă; include, de asemenea, acolo unde este cazul, autoritatea corespunzătoare dintr-o țară terță;
11. „operator” înseamnă persoanele fizice sau juridice care au un subprodus de origine animală sau produs derivat sub controlul lor direct, incluzând transportatorii, comercianții și utilizatorii;

12. „utilizator” înseamnă persoanele fizice sau juridice care utilizează subproduse de origine animală și produse derivate în scopuri furajere speciale, pentru cercetare sau în alte scopuri specifice;
13. „unitate” sau „instalație” înseamnă orice loc, altul decât navele de pescuit, unde se desfășoară orice operație care implică manipularea subproduselor de origine animală sau a produselor derivate;
14. „introducere pe piață” înseamnă orice operațiune care are ca scop vânzarea de subproduse de origine animală sau produse derivate către o parte terță din comunitate sau orice altă formă de furnizare contra unei sume de bani sau gratuit către o astfel de parte terță sau depozitarea în vederea furnizării către o astfel de parte terță;
15. „tranzit” înseamnă mișcare prin comunitate de pe teritoriul unei țări terțe către teritoriul altei țări terțe, altfel decât pe mare sau pe cale aeriană;
16. „export” înseamnă mișcare dinspre comunitate către o țară terță;
17. „encefalopatiile spongiforme transmisibile (EST)” înseamnă toate encefalopatiile spongiforme transmisibile astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 999/2001;
18. „material cu risc specificat” înseamnă material cu risc specificat astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 999/2001;
19. „sterilizarea prin presiune” înseamnă prelucrarea subproduselor de origine animală, după reducerea la particule cu mărime maximă de 50 mm, la o temperatură mai mare de 133 °C timp de cel puțin 20 de minute fără întrerupere la o presiune absolută de cel puțin 3 bari;
20. „gunoi de grajd” înseamnă orice fel de excremente și/sau urină provenite de la animale de fermă, altele decât peștii de crescătorie, cu sau fără așternut;
21. „rampă de gunoi autorizată” înseamnă o rampă de gunoi pentru care a fost eliberată o autorizație în conformitate cu Directiva 1999/31/CE;
22. „fertilizatori organici” și „amelioratori ai solului” înseamnă materiale de origine animală folosite pentru a menține sau îmbunătăți nutriția plantelor și proprietățile fizice și chimice și activitatea biologică a solurilor, fie separat, fie împreună; ei pot include gunoi de grajd, guano nemineralizat, conținut din tractul digestiv, compost și resturi de digestie;
23. „zonă izolată” înseamnă o zonă în care populația animală este atât de mică și în care unitățile sau instalațiile de eliminare se află la o distanță atât de mare încât activitățile de colectare și transport a subproduselor de origine animală sunt inacceptabil de împovărătoare în comparație cu eliminarea la nivel local;
24. „produse alimentare” sau „alimente” înseamnă produse alimentare sau alimente astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;
25. „hrană pentru animale” sau „furaje” înseamnă hrană pentru animale sau furaje astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;
26. „nămoluri rezultate în urma centrifugării sau separării” înseamnă materialul colectat ca subprodus în urma purificării laptelui crud și a separării laptelui degresat și a smântânii de la laptele crud;
27. „deșeuri” înseamnă deșeuri astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE.

Secțiunea 2

Obligații

Articolul 4

Punctul de început în lanțul de prelucrare și obligații

- (1) Din momentul în care operatorii generează subproduse de origine animală sau produse derivate care intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament, aceștia le identifică și se asigură că sunt manevrate în conformitate cu prezentul regulament (punctul de început).
- (2) Operatorii se asigură că în toate etapele de colectare, transport, manipulare, tratare, transformare, prelucrare, depozitare, introducere pe piață, distribuire, utilizare și eliminare din cadrul activităților economice aflate sub controlul lor, subprodusele de origine animală și produsele derivate satisfac cerințele prezentului regulament relevante pentru activitățile lor.
- (3) Statele membre monitorizează și verifică îndeplinirea cerințelor relevante din prezentul regulament de către operatori pe parcursul întregului lanț al subproduselor de origine animală și al produselor derivate, astfel cum este menționat la alineatul (2). În acest scop, mențin un sistem de controale oficiale în conformitate cu legislația comunitară relevantă.
- (4) Statele membre se asigură de faptul că pe teritoriul lor este în vigoare un sistem adecvat care asigură că subprodusele de origine animală sunt:
- colectate, identificate și transportate fără întârzieri nejustificate; precum și
 - tratate, utilizate sau eliminate în conformitate cu prezentul regulament.
- (5) Statele membre își pot îndeplini obligațiile care decurg din alineatul (4) în cooperare cu alte state membre sau cu țări terțe.

Articolul 5

Punctul final al lanțului de prelucrare

- (1) Se consideră că produsele derivate menționate la articolul 33, care au ajuns în etapa de prelucrare, reglementate de legislația comunitară menționată la articolul respectiv, au ajuns în punctul final al lanțului de prelucrare, moment din care nu mai fac obiectul prezentului regulament.

Aceste produse derivate pot fi ulterior introduse pe piață fără restricții în temeiul prezentului regulament și nu mai fac obiectul controalelor oficiale în conformitate cu prezentul regulament.

Punctul final al lanțului de prelucrare poate fi modificat:

- (a) pentru produsele menționate la articolul 33 literele (a)-(d), în caz de risc pentru sănătatea animală;
- (b) pentru produsele menționate la articolul 33 literele (e) și (f), în caz de risc pentru sănătatea publică sau animală.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale din prezentul regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (6).

(2) În cazul produselor derivate menționate la articolele 35 și 36, care nu mai prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea publică sau animală, poate fi stabilit un punct final al lanțului de prelucrare după care produsele respective nu mai fac obiectul cerințelor impuse de prezentul regulament.

Aceste produse derivate pot fi ulterior introduse pe piață fără restricții în temeiul prezentului regulament și nu mai fac obiectul controalelor oficiale în conformitate cu prezentul regulament.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (5).

(3) În cazul existenței unor riscuri pentru sănătatea umană sau animală, produselor derivate menționate la articolele 33 și 36 din prezentul regulament li se aplică *mutatis mutandis* articolele 53 și 54 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 cu privire la măsurile de urgență.

Secțiunea 3

Restricții referitoare la sănătatea animală

Articolul 6

Restricții generale referitoare la sănătatea animală

(1) Subprodusele de origine animală și produsele derivate provenite de la specii sensibile nu se expediază din exploatații, unități, instalații sau zone care fac obiectul unor restricții:

- (a) în temeiul legislației comunitare din domeniul veterinar; sau
- (b) datorită prezenței unei boli transmisibile severe:
 - (i) enumerată în lista de la anexa I la Directiva 92/119/CEE; sau
 - (ii) menționată în conformitate cu al doilea paragraf.

Măsurile prevăzute la litera (b) punctul (ii) de la primul paragraf, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care subprodusele de origine animală și produsele derivate sunt expediate în condiții elaborate pentru a preveni răspândirea bolilor transmisibile la oameni și animale.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (5).

Secțiunea 4

Clasificare

Articolul 7

Clasificarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate

(1) Subprodusele de origine animală sunt clasificate în categorii specifice care reflectă nivelul de risc pentru sănătatea publică și animală reprezentat de aceste subproduse de origine animală, în conformitate cu listele stabilite la articolele 8, 9 și 10.

(2) Produsele derivate sunt supuse normelor referitoare la categoria specifică de subproduse de origine animală din care au fost derivate, cu excepția cazului în care în prezentul regulament se specifică altfel sau se dispune altfel în măsurile privind punerea în aplicare a prezentului regulament, care pot specifica condițiile în care produsele derivate nu fac obiectul respectivelor norme adoptate de către Comisie.

(3) Articolele 8, 9 și 10 pot fi modificate pentru a ține cont de progresele științifice în ceea ce privește evaluarea nivelului de risc, în condițiile în care acest progres poate fi identificat pe baza unei evaluări a riscului efectuată de instituția științifică adecvată. Cu toate acestea, niciun subprodus de origine animală enumerat în aceste articole nu poate fi eliminat de pe aceste liste și nu pot fi efectuate decât schimbări de clasificare sau adăugiri.

(4) Măsurile menționate la alineatele (2) și (3), destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Articolul 8

Materialul de categoria 1

Materialul de categoria 1 cuprinde următoarele subproduse de origine animală:

- (a) cadavre întregi și toate părțile corpului, inclusiv piei, aparținând următoarelor animale:
 - (i) animale suspecte de infecție cu EST în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 999/2001 sau în cazul cărora s-a confirmat oficial prezența unei EST;
 - (ii) animale ucise în cadrul măsurilor de eradicare a EST;
 - (iii) alte animale decât animalele de fermă și animalele sălbatice, în special animalele de companie, animalele din grădinile zoologice și animalele de circ;

- (iv) animalele folosite pentru experimente conform articolului 2 litera (d) din Directiva 86/609/CEE, fără a aduce atingere articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1831/2003;
 - (v) animale sălbatice, în cazul în care sunt suspectate ca fiind infectate cu o boală transmisibilă oamenilor sau animalelor;
- (b) următoarele materiale:
- (i) material care prezintă riscuri specificate;
 - (ii) cadavre întregi sau părți din animale moarte care conțin material care prezintă riscuri specificate în momentul eliminării;
- (c) subproduse de origine animală derivate din animale care au fost supuse unui tratament ilegal definit la articolul 1 alineatul (2) litera (d) din Directiva 96/22/CE sau la articolul 2 litera (b) din Directiva 96/23/CE;
- (d) subproduse de origine animală care conțin reziduuri de alte substanțe și substanțe vătămătoare pentru mediu enumerate în anexa I grupa B punctul 3 la Directiva 96/23, dacă reziduurile respective depășesc nivelul permis stabilit în legislația comunitară sau, în absența acesteia, în legislația națională;
- (e) subproduse de origine animală colectate în timpul tratării apelor reziduale cerută de normele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 27 primul paragraf litera (c):
- (i) din unități sau instalații care procesează material de categoria 1; sau
 - (ii) din alte unități sau instalații în care este înlăturat material care prezintă riscuri specificate;
- (f) deșeuri de catering provenite din mijloace de transport folosite la nivel internațional;
- (g) amestecuri de material de categoria 1 fie cu material de categoria 2, fie cu material de categoria 3 sau cu ambele.
- (ii) din abatoare, altele decât cele care fac obiectul articolului 8 litera (d);
 - (c) subproduse de origine animală care conțin reziduuri de substanțe autorizate sau contaminanți care depășesc nivelurile permise menționată la articolul 15 alineatul (3) din Directiva 96/23/CE;
 - (d) produse de origine animală care au fost declarate improprie alimentației umane din cauza prezenței corpurilor străine în aceste produse;
 - (e) produse de origine animală, altele decât materialul de categoria 1, care sunt:
 - (i) importate sau introduse dintr-o țară terță și nu respectă legislația comunitară în domeniul veterinar în ceea ce privește importul sau introducerea acestora în Comunitate, cu excepția cazului în care legislația comunitară permite importul sau introducerea acestora supus restricțiilor specifice sau reintroducerii lor în țara terță; sau
 - (ii) expediate în alt stat membru și nu respectă cerințele stabilite sau autorizate de legislația comunitară cu excepția cazului în care acestea sunt reintroduse cu autorizația autorității competente din statul membru de origine;
 - (f) animale și părți de animale, altele decât cele menționate la articolul 8 sau la articolul 10:
 - (i) care au decedat altfel decât prin sacrificare sau ucidere în vederea consumului uman, inclusiv animale ucise din motive de combatere a bolii;
 - (ii) fetuși;
 - (iii) ovule, embrioni și material seminal care nu sunt destinate reproducerii; și
 - (iv) păsări moarte în ou;
 - (g) amestecuri de material de categoria 2 cu material de categoria 3;
 - (h) subproduse de origine animală, altele decât material de categoria 1 sau material de categoria 3.

Articolul 9

Materialul de categoria 2

Materialul de categoria 2 cuprinde următoarele subproduse de origine animală:

- (a) gunoi de grajd, guano nemineralizat și conținut al tubului digestiv;
- (b) subproduse de origine animală colectate în timpul tratării apelor reziduale cerută de normele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 27 primul paragraf litera (c):
 - (i) din unități sau instalații care procesează material de categoria 2; sau

Articolul 10

Materialul de categoria 3

Materialul de categoria 3 cuprinde următoarele subproduse de origine animală:

- (a) carcase și părți de animale sacrificate sau, în cazul vânatului, cadavre sau părți de animale ucise și care sunt adecvate alimentației umane în conformitate cu legislația comunitară, dar nu sunt destinate alimentației umane din motive comerciale;

- (b) carcase și părțile următoare care provin de la animale care au fost sacrificate într-un abator și au fost considerate adecvate pentru a fi sacrificate în vederea consumului uman în urma unei inspecții ante-mortem sau cadavre și părțile următoare care provin de la vânat ucis în vederea consumului uman în conformitate cu legislația comunitară:
- (i) carcase sau cadavre și părți de animale care sunt respinse ca fiind neadecvate pentru consumul uman în conformitate cu legislația comunitară, dar care nu au prezentat niciun semn al unei boli transmisibile oamenilor sau animalelor;
 - (ii) capete de păsări;
 - (iii) piei, inclusiv bucăți și așchii ale acestora, coarne și picioare, inclusiv falangele și oasele carpiene și metacarpiene, oasele tarsiene și metatarsiene ale:
 - animalelor, altele decât rumegătoare care necesită testare în vederea depistării EST; precum și ale
 - rumegătoarelor care au fost testate cu rezultate negative în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 999/2001;
 - (iv) păr de porc;
 - (v) pene;
- (c) subproduse de origine animală provenite de la păsări și lagomorfe sacrificate la fermă, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004, care nu prezintă semne de boală transmisibilă omului sau animalelor;
- (d) sânge de la animale care nu au prezentat niciun semn al unei boli transmisibile oamenilor sau animalelor prin intermediul sângelui obținut de la următoarele animale care au fost sacrificate într-un abator după ce au fost considerate adecvate pentru a fi sacrificate în vederea consumului uman în urma unei inspecții ante-mortem în conformitate cu legislația comunitară:
- (i) animale, altele decât rumegătoare care necesită testare în vederea depistării EST; precum și
 - (ii) rumegătoare care au fost testate cu rezultate negative în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 999/2001;
- (e) subproduse de origine animală provenite din fabricarea produselor destinate consumului uman, inclusiv oase degresate, jumări și nămoluri rezultate în urma centrifugării sau separării, din prelucrarea laptelui;
- (f) produse de origine animală sau alimente care conțin produse de origine animală, care nu mai sunt destinate consumului uman din motive comerciale sau din cauza unor probleme de fabricație sau defecte de ambalare sau a altor defecte din care nu poate apărea niciun risc pentru sănătatea publică sau animală;
- (g) hrană pentru animale de companie sau furaje de origine animală sau alimente care conțin subproduse de origine animală sau produse derivate, care nu mai sunt destinate hranei animalelor din motive comerciale sau din cauza unor probleme de fabricație sau defecte de ambalare sau a altor defecte din care nu poate apărea niciun risc pentru sănătatea publică sau animală;
- (h) sânge, placentă, lână, pene, păr, coarne, tăieturi de copite și lapte crud provenite de la animale vii care nu au prezentat semne ale niciunei boli transmisibile oamenilor sau animalelor prin intermediul produsului în cauză;
- (i) animale acvatice și părți ale acestor animale, cu excepția mamiferelor marine, care nu au prezentat niciun semn de boli transmisibile omului sau animalelor;
 - (j) subproduse de origine animală din animale acvatice care provin din unități sau instalații de fabricare a produselor pentru consumul uman;
 - (k) următoarele materiale provenite de la animale care nu au prezentat niciun semn al unei boli transmisibile oamenilor sau animalelor prin intermediul materialului în cauză:
 - (i) cochilii ale crustaceelor cu țesuturi moi sau carne;
 - (ii) următoarele care provin de la animale terestre:
 - subproduse de incubator;
 - ouă;
 - subproduse din ouă, inclusiv coji de ouă;
 - (iii) pui de o zi uciși din motive comerciale;
 - (l) nevertebrate acvatice și terestre, altele decât speciile patogene pentru oameni sau animale;
 - (m) animale și părți ale acestora din ordinele zoologice Rodentia și Lagomorpha, cu excepția materialului de categoria 1 menționat la articolul 8 litera (a) punctele (iii), (iv) și (v) și materialului de categoria 2 menționat la articolul 9 literele (a)-(g);
 - (n) piei, copite, pene, lână, coarne, păr și blană provenite de la animale moarte care nu au prezentat niciun semn al unei boli transmisibile oamenilor sau animalelor prin intermediul produsului în cauză, altele decât cele menționate la litera (b) din prezentul articol;
 - (o) țesut adipos de la animale care nu au prezentat niciun semn al unei boli transmisibile oamenilor sau animalelor prin intermediul materialului în cauză și care au fost sacrificate într-un abator și au fost considerate adecvate pentru a fi sacrificate în vederea consumului uman în urma unei inspecții ante-mortem în conformitate cu legislația comunitară;
 - (p) deșeuri de catering, altele decât cele menționate la articolul 8 litera (f).

CAPITOLUL II

Eliminarea și utilizarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate

Secțiunea 1

Restricții de utilizare

Articolul 11

Restricții de utilizare

- (1) Se interzice folosirea subproduselor de origine animală și a produselor derivate în următoarele scopuri:
- (a) hrănirea animalelor terestre ale unei specii date, cu excepția animalelor pentru blană, cu proteine animale prelucrate care provin din cadavre sau părți de cadavre ale altor animale din aceeași specie;
 - (b) hrănirea animalelor de fermă, altele decât animalele pentru blană, cu deșeuri de catering sau cu materii prime pentru furaje care conțin deșeuri de catering sau care provin din astfel de deșeuri;
 - (c) hrănirea animalelor de fermă cu iarbă, fie direct prin păscut sau prin hrănirea cu iarbă tăiată, provenite de pe un teren tratat cu îngrășăminte organice sau amelioratori de sol, alții decât gunoi de grajd, cu excepția cazului în care tăierea ierburilor sau păscutul are loc după expirarea unei perioade de așteptare care asigură un control suficient al riscurilor pentru sănătatea oamenilor și animalelor și care este de cel puțin 21 de zile; și
 - (d) hrănirea peștilor de fermă cu proteine animale prelucrate care provin din cadavre sau părți de cadavre ale altor pești de creștere din aceeași specie.
- (2) Pot fi stabilite măsuri privind:
- (a) verificările și controalele care urmează a fi efectuate pentru a asigura aplicarea interdicțiilor menționate la alineatul (1), inclusiv metode de detectare și teste care urmează a fi folosite pentru verificarea prezenței materialelor provenite de la anumite specii, precum și praguri privind cantitățile nesemnificative de proteine animale prelucrate menționate la alineatul (1) literele (a) și (d), generate de contaminarea accidentală și inevitabilă din punct de vedere tehnic;
 - (b) condițiile pentru hrănirea animalelor pentru blană cu proteine animale prelucrate care provin din cadavre sau părți de cadavre ale altor animale din aceeași specie; și
 - (c) condițiile pentru hrănirea animalelor de fermă cu iarbă provenită de pe un teren tratat cu îngrășăminte organice sau amelioratori de sol, în special o modificare a perioadei de așteptare astfel cum este menționată la alineatul (1) litera (c).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Secțiunea 2

Eliminarea și utilizarea

Articolul 12

Eliminarea și utilizarea materialului de categoria 1

Materialul de categoria 1 este:

- (a) eliminat ca deșeuri prin incinerare:
 - (i) în mod direct, fără prelucrare prealabilă; sau
 - (ii) în urma prelucrării, prin sterilizare sub presiune, dacă așa cere autoritatea competentă, și cu marcarea permanentă a materialului rezultat;
- (b) eliminat sau recuperat prin coincinerare, dacă materialul de categoria 1 reprezintă deșeuri:
 - (i) în mod direct, fără prelucrare prealabilă; sau
 - (ii) în urma prelucrării, prin sterilizare sub presiune, dacă așa cere autoritatea competentă, și cu marcarea permanentă a materialului rezultat;
- (c) în cazul materialului de categoria 1, altul decât materialul menționat la articolul 8 litera (a) punctele (i) și (ii), eliminat prin prelucrare prin sterilizare sub presiune, marcat permanent al materialului rezultat și îngropare într-o rampă de gunoi autorizată;
- (d) în cazul materialului de categoria 1 menționat la articolul 8 litera (f), eliminat prin îngropare într-o rampă de gunoi autorizată;
- (e) utilizat în calitate de combustibil pentru combustie, cu sau fără prelucrare prealabilă; sau
- (f) utilizat pentru fabricarea produselor derivate menționate la articolele 33, 34 și 36 și introdus pe piață în conformitate cu articolele respective.

Articolul 13

Eliminarea și utilizarea materialului de categoria 2

Materialul de categoria 2 este:

- (a) eliminat ca deșeuri prin incinerare:
 - (i) în mod direct, fără prelucrare prealabilă; sau
 - (ii) în urma prelucrării, prin sterilizare sub presiune, dacă așa cere autoritatea competentă, și cu marcarea permanentă a materialului rezultat;

- (b) eliminat sau recuperat prin incinerare, dacă materialul de categoria 2 reprezintă deșeuri:
- (i) în mod direct, fără prelucrare prealabilă; sau
- (ii) în urma prelucrării, prin sterilizare sub presiune, dacă așa cere autoritatea competentă, și cu marcarea permanentă a materialului rezultat;
- (c) eliminat într-o rampă de gunoi autorizată, în urma prelucrării prin sterilizare sub presiune și marcaj permanent al materialului rezultat;
- (d) utilizat pentru fabricarea îngrășămintelor organice sau a amelioratorilor de sol care urmează a fi introduși pe piață în conformitate cu articolul 32 în urma procesării prin sterilizare sub presiune, după caz, și marcaj permanent al materialului rezultat;
- (e) transformat în compost sau biogaz:
- (i) în urma prelucrării prin sterilizare sub presiune și marcajul permanent al materialului rezultat; sau
- (ii) în cazul gunoiului de grajd, al tubului digestiv și al conținutului acestuia, al laptelui, al produselor lactate, al colostrului, al ouălor și al produselor din ouă despre care autoritatea competentă nu consideră că prezintă un risc de răspândire a oricăror boli transmisibile grave, în urma prelucrării sau fără prelucrare prealabilă;
- (f) aplicat pe soluri fără prelucrare, în cazul gunoiului de grajd, al conținutului tubului digestiv separat de tubul digestiv, al laptelui, al produselor lactate și al colostrului, despre care autoritatea competentă nu consideră că prezintă un risc de răspândire a oricăror boli transmisibile grave;
- (g) în cazul materialului provenit de la animale acvatice, însilozate, transformate în compost sau în biogaz;
- (h) utilizat în calitate de combustibil pentru combustie, cu sau fără prelucrare prealabilă; sau
- (i) utilizat pentru fabricarea produselor derivate menționate la articolele 33, 34 și 36 și introduse pe piață în conformitate cu articolele respective.
- (d) prelucrat, cu excepția cazului în care materialul de categoria 3 s-a schimbat prin descompunere sau deteriorare astfel încât să prezinte un risc inacceptabil pentru sănătatea publică sau animală, prin intermediul produsului în cauză, și utilizat:
- (i) pentru fabricarea furajelor pentru animalele de fermă, altele decât animalele pentru blană, care urmează a fi introduse pe piață în conformitate cu articolul 31, cu excepția cazului materialului menționat la articolul 10 literele (n), (o) și (p);
- (ii) pentru fabricarea furajelor pentru animalele pentru blană, care urmează a fi introduse pe piață în conformitate cu articolul 36;
- (iii) pentru fabricarea hranei pentru animalele de companie, care urmează a fi introdusă pe piață în conformitate cu articolul 35; sau
- (iv) pentru fabricarea îngrășămintelor organice sau a amelioratorilor de sol, care se introduc pe piață în conformitate cu articolul 32;
- (e) utilizat pentru fabricarea hranei neprelucrate pentru animale de companie, care urmează a fi introdusă pe piață în conformitate cu articolul 35;
- (f) transformat în compost sau biogaz;
- (g) în cazul materialului provenit de la animalele acvatice, însilozate, transformate în compost sau în biogaz;
- (h) în cazul cochiliilor de crustacee, altele decât cele menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (f), și al cojilor de ouă, utilizate în condiții stabilite de autoritatea competentă, care să prevină riscurile pentru sănătatea publică și animală;
- (i) utilizat în calitate de combustibil pentru combustie, cu sau fără prelucrare prealabilă;
- (j) utilizat pentru fabricarea produselor derivate menționate la articolele 33, 34 și 36 și introdus pe piață în conformitate cu articolele respective;
- (k) în cazul deșeurilor de catering, menționate la articolul 10 litera (p), prelucrate prin sterilizare prin presiune sau prin metode de prelucrare menționate la articolul 15 alineatul (1) primul paragraf litera (b) sau transformate în compost sau biogaz; sau
- (l) aplicat pe soluri fără prelucrare, în cazul laptelui crud, al colostrului și al produselor derivate din acestea, despre care autoritatea competentă nu consideră că prezintă un risc de boală transmisibilă oamenilor sau animalelor prin intermediul produselor în cauză.

Articolul 14

Eliminarea și utilizarea materialului de categoria 3

Materialul de categoria 3 este:

- (a) eliminat ca deșeuri prin incinerare, cu sau fără prelucrare prealabilă;
- (b) eliminat sau recuperat prin incinerare, cu sau fără prelucrare prealabilă, dacă materialul de categoria 3 reprezintă deșeuri;
- (c) eliminat într-o rampă de gunoi autorizată, în urma prelucrării;

Articolul 15

Măsuri de punere în aplicare

- (1) Măsuri pentru punerea în aplicare a acestei secțiuni pot fi stabilite, privind:
- (a) condiții speciale pentru manipularea și eliminarea la bordul navelor a materialului rezultat din eviscerarea la bord a peștilor cu semne de boli, inclusiv paraziți, transmisibile oamenilor;

- (b) metode de prelucrare pentru subproduse de origine animală, altele decât sterilizare sub presiune, în special în ceea ce privește parametrii care trebuie aplicați pentru aceste metode de prelucrare, în mod deosebit timpul, temperatura, presiunea și dimensiunea particulelor;
- (c) parametrii pentru transformarea subproduselor de origine animală, inclusiv a deșeurilor de catering, în biogaz sau compost;
- (d) condiții pentru incinerarea și coincinerarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate;
- (e) condiții pentru combustia subproduselor de origine animală și a produselor derivate;
- (f) condiții pentru producerea și manipularea subproduselor de origine animală menționate la articolul 10 litera (c);
- (g) însilozarea materialului care provine de la animale acvatice;
- (h) marcajul permanent al subproduselor de origine animală;
- (i) aplicarea pe sol a anumitor subproduse de origine animală, îngrășăminte organice și amelioratori de sol;
- (j) utilizarea anumitor subproduse de origine animală pentru hrana animalelor de fermă; și
- (k) nivelul de risc considerat inacceptabil pentru sănătatea publică sau animală în ceea ce privește un anumit material, astfel cum se menționează la articolul 14 litera (d).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

- (2) Până la adoptarea normelor menționate:
 - (a) la alineatul (1) primul paragraf literele (c), (f) și (g), statele membre pot adopta sau menține norme naționale pentru:
 - (i) producerea și manipularea subproduselor de origine animală menționate la articolul 10 litera (c);
 - (ii) transformarea subproduselor de origine animală menționate la articolul 10 litera (p); și
 - (iii) însilozarea materialului care provine de la animalele acvatice;
 - (b) la alineatul (1) primul paragraf litera (a), subprodusele de origine animală menționate pot fi eliminate în mare, fără a aduce atingere legislației comunitare din domeniul mediului.

Secțiunea 3

Derogări

Articolul 16

Derogări

Prin derogare de la articolele 12, 13 și 14, subprodusele de origine animală pot fi:

- (a) în cazul subproduselor de origine animală menționate la articolul 15 alineatul (1) primul paragraf litera (a), manipulate și eliminate în conformitate cu condițiile speciale stabilite în temeiul literei respective;
- (b) utilizate pentru cercetare sau alte scopuri specifice în conformitate cu articolul 17;
- (c) în cazul subproduselor de origine animală menționate la articolul 18, utilizate pentru hrana specială în conformitate cu articolul respectiv;
- (d) în cazul subproduselor de origine animală menționate la articolul 19, eliminate în conformitate cu acest articol;
- (e) eliminate sau utilizate în conformitate cu metodele alternative autorizate în conformitate cu articolul 20, pe baza unor parametri care pot include sterilizarea prin presiune sau alte cerințe impuse de prezentul regulament sau măsurile de punere în aplicare ale acestuia;
- (f) în cazul materialelor de categoria 2 și categoria 3, dacă există autorizația autorității competente, utilizate pentru pregătirea și aplicarea pe sol a preparatelor biodinamice menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 834/2007;
- (g) în cazul materialului de categoria 3 și, dacă există autorizația autorității competente, utilizat pentru hrană pentru animalele de companie;
- (h) în cazul subproduselor de origine animală, cu excepția materialului de categoria 1, care apar în cursul intervențiilor chirurgicale asupra animalelor vii sau în timpul nașterii animalelor în ferme și, dacă există autorizația autorității competente, eliminate în ferma respectivă.

Articolul 17

Cercetarea și alte scopuri specifice

(1) Autoritatea competentă poate, prin derogare de la articolele 12, 13 și 14, să autorizeze utilizarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate pentru expoziții, activități artistice și în scopuri de diagnosticare, educaționale sau de cercetare în condiții care asigură controlul riscurilor pentru sănătatea publică și animală.

Aceste condiții includ:

- (a) interdicția oricărei utilizări ulterioare a subproduselor de origine animală sau a produselor derivate în alte scopuri; și

(b) obligația de a elimina subprodusele de origine animală sau produsele derivate în condiții de siguranță la locul de origine al acestora, dacă este cazul.

(2) În cazul în care există riscuri pentru sănătatea publică și animală care necesită adoptarea de măsuri pentru întreg teritoriul Comunității, în special în cazul riscurilor nou apărute, condiții armonizate pentru importul și utilizarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate menționate la alineatul (1) pot fi stabilite. Aceste condiții pot include cerințe privind depozitarea, ambalajul, identificarea, transportul și eliminarea.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Articolul 18

Scopuri furajere speciale

(1) Autoritatea competentă poate autoriza, prin derogare de la articolele 13 și 14, în condiții care asigură controlul riscurilor pentru sănătatea publică și animală, colectarea și utilizarea de material de categoria 2, cu condiția ca acesta să provină de la animale care nu au fost sacrificate sau nu au decedat din cauza apariției sau a suspiciunii privind apariția unei boli transmisibile omului sau animalelor, și de material de categoria 3 pentru hrana:

- (a) animalelor din grădinile zoologice;
- (b) animalelor de circ;
- (c) reptilelor și păsărilor de pradă, altele decât cele din grădini zoologice sau animalele de circ;
- (d) animalelor pentru blană;
- (e) animalelor sălbatice;
- (f) câinilor din crescătorii sau din haite recunoscute;
- (g) câinilor și pisicilor din adăposturi;
- (h) larvelor și viermilor pentru momeală de pescuit.

(2) Autoritatea competentă poate autoriza, prin derogare de la articolul 12 și în conformitate cu condițiile stabilite în temeiul alineatului (3) al prezentului articol:

- (a) hrănirea animalelor din grădinile zoologice cu material de categoria 1 menționat la articolul 8 litera (b) punctul (ii) și cu materiale derivate din animalele din grădinile zoologice destinate hrănirii; și
- (b) hrănirea speciilor de păsări necrofage pe cale de dispariție sau protejate și a altor specii care trăiesc în habitatul natural cu material de categoria 1 menționat la articolul 8 litera (b) punctul (ii), în scopul promovării biodiversității.

(3) Măsuri pentru punerea în aplicare a acestui articol pot fi stabilite cu privire la:

- (a) condițiile în care colectarea și utilizarea astfel cum se menționează la alineatul (1) pot fi autorizate în ceea ce privește circulația, depozitarea și utilizarea materialului de categoria 2 și materialului de categoria 3 pentru hrănire, incluzând cazul riscurilor nou apărute; și
- (b) condițiile în care, în anumite cazuri, prin derogare de la obligația stabilită la articolul 21 alineatul (1), hrănirea cu material de categoria 1 astfel cum este menționat la alineatul (2) din prezentul articol poate fi autorizată, incluzând:
 - (i) speciile de păsări necrofage pe cale de dispariție sau protejate și alte specii din anumite state membre cărora le poate fi oferit acest material drept hrană;
 - (ii) măsurile de prevenire a riscurilor pentru sănătatea publică și animală.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Articolul 19

Colectarea, transportul și eliminarea

(1) Autoritatea competentă poate, prin derogare de la articolele 12, 13, 14 și 21, să autorizeze eliminarea:

- (a) prin îngroparea animalelor de companie și ecvideelor moarte;
- (b) prin incinerare sau îngropare la fața locului sau prin alte mijloace sub supraveghere oficială prin care se previne transmiterea de riscuri pentru sănătatea publică și animală, de material de categoria 1 menționat la articolul 8 litera (a) punctul (v) și litera (b) punctul (ii), materiale de categoria 2 și categoria 3 în zone izolate;
- (c) prin incinerare sau îngropare la fața locului sau prin alte mijloace sub supraveghere oficială prin care se previne transmiterea de riscuri pentru sănătatea publică și animală, de material de categoria 1 menționat la articolul 8 litera (b) punctul (ii), materiale de categoria 2 și categoria 3 în zone în care accesul este practic imposibil sau în care accesul ar putea fi posibil doar în anumite condiții care, din rațiuni geografice sau climatice sau din cauza unui dezastru natural, ar prezenta riscuri pentru sănătatea și siguranța personalului care realizează colectarea sau în care accesul ar necesita folosirea unor mijloace disproporționate de colectare;
- (d) prin alte mijloace decât incinerarea sau îngroparea la fața locului, sub supraveghere oficială, în cazul materialelor de categoria 2 și categoria 3 care nu prezintă riscuri pentru sănătatea publică și animală, în cazul în care volumul materialelor nu depășește un anumit volum pe săptămână, volumul respectiv fiind determinat în funcție de natura activităților realizate și speciile de origine ale subproduselor de origine animală respective;

- (e) prin incinerare sau îngropare la fața locului, în condiții prin care se previne transmiterea de riscuri pentru sănătatea publică sau animală, de subproduse de origine animală altele decât materialul de categoria 1 menționat la articolul 8 litera (a) punctul (i) în cazul unei epidemii care implică o boală cu declarare obligatorie, dacă transportul până la cea mai apropiată instalație autorizată pentru procesarea sau eliminarea subproduselor de origine animală ar spori pericolul propagării de riscuri pentru sănătate sau ar însemna că, în cazul unei epidemii semnificative care implică o boală epizootică, capacitățile de eliminare a unor astfel de instalații ar fi depășite; și
- (f) prin incinerare sau îngropare la fața locului, în condiții prin care se previne transmiterea de riscuri pentru sănătatea publică și animală, de albine și de subproduse apicole.
- (2) Populația animală dintr-o anumită specie din zonele izolate menționate la alineatul (1) litera (b) nu depășește un procentaj maxim din populația animală din această specie în statul membru în cauză.
- (3) Statele membre trebuie să pună la dispoziția Comisiei informații cu privire la:
- (a) zonele pe care le clasifică drept zone izolate în sensul aplicării alineatului (1) litera (b) și motivele pentru care le clasifică astfel, precum și informații actualizate cu privire la orice schimbare de clasificare; și
- (b) modul în care folosesc autorizațiile prevăzute la alineatul (1) literele (c) și (d) în legătură cu materialele de categoria 1 și categoria 2.
- (4) Măsuri pentru punerea în aplicare a acestui articol pot fi stabilite cu privire la:
- (a) condiții menite să asigure combaterea riscurilor pentru sănătatea publică și animală în cazul incinerării și îngropării la fața locului;
- (b) procentajul maxim al populației animale menționat la alineatul (2);
- (c) volumul subproduselor de origine animală, în legătură cu natura activităților și speciile de origine menționate la alineatul (1) litera (d); și
- (d) lista bolilor menționate la alineatul (1) litera (e).

Măsurile respective, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Secțiunea 4

Metode alternative

Articolul 20

Autorizarea de metode alternative

- (1) Procedura de autorizare a unei metode alternative de utilizare sau eliminare a subproduselor animale sau a produselor derivate poate fi inițiată fie de Comisie, fie la cererea unui stat membru sau a unei părți interesate, care poate reprezenta mai multe părți interesate.

- (2) Părțile interesate trimit cererile autorității competente a statului membru în care intenționează să folosească metoda alternativă.

Autoritatea competentă evaluează, în termen de două luni de la primirea unei cereri complete, dacă aceasta este conformă cu formatul standard pentru cereri, menționat la alineatul (10).

- (3) Autoritatea competentă comunică Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (AESA) cererile statelor membre și părților interesate, împreună cu un raport asupra evaluării sale și informează Comisia în legătură cu acest lucru.

- (4) În cazul în care Comisia inițiază procedura de autorizare, aceasta trimite AESA un raport asupra evaluării sale.

- (5) AESA stabilește, în termen de șase luni de la primirea unei cereri complete, dacă metoda prezentată oferă asigurări că riscurile pentru sănătatea publică sau animală sunt:

- (a) controlate astfel încât să se prevină răspândirea lor înainte de a fi eliminate în conformitate cu prezentul regulament sau înaintea punerii în aplicare a măsurilor aferente; sau
- (b) reduse la un grad cel puțin echivalent, pentru categoria relevantă de subproduse de origine animală, cu metodele de prelucrare concepute în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) primul paragraf litera (b).

AESA emite o opinie asupra cererii prezentate.

- (6) În cazurile, justificate corespunzător, în care AESA cere solicitanților informații suplimentare, termenul menționat la alineatul (5) poate fi prelungit.

După consultarea Comisiei sau solicitantului, AESA decide cu privire la un termen în care se furnizează informațiile respective și informează Comisia și solicitantul, după caz, asupra intervalului de timp suplimentar necesar.

- (7) Dacă solicitanții doresc să comunice din proprie inițiativă informații suplimentare, acestea trebuie transmise direct AESA.

În acest caz, termenul prevăzut în alineatul (5) nu va fi prelungit cu un interval de timp suplimentar.

- (8) AESA își transmite opinia Comisiei, solicitantului și autorității competente a statului membru în cauză.

- (9) În trei luni de la primirea opiniei AESA și luând în considerare această opinie, Comisia informează solicitantul cu privire la măsura propusă care urmează a fi adoptată în conformitate cu alineatul (11).

- (10) Se adoptă un format standard pentru cererile de metode alternative, în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 52 alineatul (2).

(11) În urma primirii opiniei AESA, se adoptă următoarele măsuri:

- (a) fie o măsură prin care se autorizează o metodă alternativă de utilizare sau eliminare a subproduselor animale sau a produselor derivate; fie
- (b) o măsură prin care se respinge autorizarea unei astfel de metode alternative.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

TITLUL II

OBLIGAȚIILE OPERATORILOR

CAPITOLUL I

Obligații generale

Secțiunea 1

Colectarea, transportul și trasabilitatea

Articolul 21

Colectarea și identificarea categoriei și transportul

(1) Operatorii colectează, identifică și transportă subproduse de origine animală fără întârzieri nejustificate în condiții care să prevină riscurile pentru sănătatea publică și animală.

(2) Operatorii se asigură că subprodusele de origine animală și produsele derivate sunt însoțite pe timpul transportului de un document comercial sau, atunci când prezentul regulament sau o măsură adoptată în conformitate cu alineatul (6) o cer, de un certificat de sănătate.

Prin derogare de la primul paragraf, autoritatea competentă poate autoriza transportul gunoierului de grajd între două puncte aflate pe teritoriul aceleiași ferme sau între ferme și utilizatori de gunoi de grajd aflați în același stat membru fără document comercial sau certificat de sănătate.

(3) Documentele comerciale și certificatele de sănătate care însoțesc în timpul transportului subproduse de origine animală sau produse derivate conțin cel puțin informații privind originea, destinația și cantitatea acestor produse și o descriere a subproduselor de origine animală sau a produselor derivate și a marcajului acestora, în cazul în care prezentul regulament cere acest marcaj.

Cu toate acestea, în cazul subproduselor de origine animală și a produselor derivate transportate pe teritoriul unui stat membru, autoritatea competentă a statului membru în cauză poate autoriza transmiterea informațiilor menționate în primul paragraf cu ajutorul unui sistem alternativ.

(4) Operatorii colectează, transportă și elimină deșeurile de catering de categoria 3, în conformitate cu măsurile naționale prevăzute la articolul 13 din Directiva 2008/98/CE.

(5) Se adoptă următoarele, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 52 alineatul (3):

- (a) modele pentru documentele comerciale care sunt necesare pentru a însoți subprodusele de origine animală în timpul transportului; și
- (b) modele pentru certificatele de sănătate și condițiile referitoare la modul în care acestea trebuie să însoțească subprodusele de origine animală și produsele derivate în timpul transportului.

(6) Măsurile pentru punerea în aplicare a acestui articol pot fi stabilite cu privire la:

- (a) cazurile în care este necesar un certificat de sănătate având în vedere nivelul de risc pentru sănătatea publică și animală care decurge din anumite produse derivate;
- (b) cazurile în care, prin derogare de la primul paragraf al alineatului (2) și având în vedere nivelul scăzut de risc pentru sănătatea publică și animală care decurge din anumite subproduse animale sau produse derivate, transportul produselor derivate poate avea loc fără documentele sau certificatele menționate în alineatul respectiv;
- (c) cerințe pentru identificare, inclusiv etichetare, și pentru separarea diferitelor categorii de subproduse de origine animală în timpul transportului; și
- (d) condiții pentru prevenirea riscurilor pentru sănătatea publică și animală care apar în timpul colectării sau transportului subproduselor de origine animală, inclusiv condiții pentru transportul în siguranță a acestor produse în ceea ce privește containerele, vehiculele și materialul de ambalaj.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Articolul 22

Trasabilitate

(1) Operatorii care expediază, transportă sau primesc subproduse de origine animală sau produse derivate trebuie să țină un registru al expedierilor și al documentelor comerciale sau al certificatelor de sănătate conexe.

Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică atunci când a fost acordată o autorizație de transport subproduselor de origine animală sau produselor derivate fără documente comerciale sau certificate de sănătate în conformitate cu cel de-al doilea paragraf al articolului 21 alineatul (2) sau cu măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 21 alineatul (6) litera (b).

(2) Operatorii menționați la alineatul (1) introduc sisteme și proceduri de identificare a:

- (a) celorlalți operatori cărora le-au fost furnizate subprodusele lor de origine animală sau produsele derivate; și
- (b) operatorilor de la care aceștia s-au aprovizionat.

Aceste informații trebuie să se prezinte, la cerere, autorităților competente.

(3) Măsurile pentru punerea în aplicare a prezentului articol pot fi adoptate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 52 alineatul (3), în special privind:

- (a) informațiile care trebuie să se prezinte autorităților competente;
- (b) perioada de timp pentru care trebuie păstrate informațiile.

Secțiunea 2

Autorizarea și înregistrarea

Articolul 23

Înregistrarea operatorilor, a unităților sau a instalațiilor

- (1) În vederea înregistrării, operatorii:
 - (a) înaintea începerii operațiilor, notifică autoritatea competentă cu privire la orice unități sau instalații aflate sub controlul lor care sunt în funcțiune la toate etapele producerii, transportului, manipularii, procesării, depozitării, introducerii pe piață, distribuției, utilizării sau eliminării subproduselor de origine animală și a produselor derivate;
 - (b) furnizează autorității competente informații privind:
 - (i) categoria de subprodus de origine animală sau produs derivat subordonat;
 - (ii) natura operațiunilor executate în care se folosesc subproduse de origine animală sau produse derivate ca materie primă.
- (2) Operatorii furnizează autorității competente informații actualizate privind toate unitățile sau instalațiile subordonate, menționate la alineatul (1) litera (a), în special orice modificare semnificativă a activităților, precum orice închidere a unei unități sau instalații existente.
- (3) Normele detaliate privind înregistrarea, astfel cum sunt menționate la alineatul (1), pot fi adoptate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 52 alineatul (3).
- (4) Prin derogare de la alineatul (1), nicio notificare în vederea înregistrării nu este necesară pentru activitățile în cadrul cărora unitățile care generează subproduse de origine animală au fost deja autorizate sau înregistrate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 852/2004 sau Regulamentul (CE) nr. 853/2004 și pentru activitățile în cadrul cărora unitățile sau instalațiile au fost deja autorizate în conformitate cu articolul 24 din prezentul regulament.

Aceeași derogare se aplică activităților ce implică generarea de subproduse de origine animală doar la fața locului, care sunt efectuate în ferme sau în alte incinte unde animalele sunt ținute, crescute sau îngrijite.

Articolul 24

Autorizarea unităților sau instalațiilor

- (1) Operatorii se asigură că unitățile sau instalațiile subordonate sunt autorizate de autoritatea competentă, în cazul în care aceste unități sau instalații efectuează una sau mai multe din următoarele activități:
 - (a) prelucrarea subproduselor de origine animală prin sterilizare sub presiune, prin metodele de prelucrare menționate la articolul 15 alineatul (1) primul paragraf litera (b) sau prin metodele alternative autorizate în conformitate cu articolul 20;
 - (b) eliminarea ca deșeu, prin incinerarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate, exceptând unitățile sau instalațiile care au permisiune de a funcționa în conformitate cu Directiva 2000/76/CE;
 - (c) eliminarea sau recuperarea subproduselor de origine animală și produselor derivate, dacă sunt deșeuri, prin co-incinerare, exceptând unitățile sau instalațiile care au permisiune de a funcționa în conformitate cu Directiva 2000/76/CE;
 - (d) utilizarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate în calitate de combustibil pentru combustie;
 - (e) fabricarea hranei pentru animale de companie;
 - (f) fabricarea îngrășămintelor organice și a amelioratorilor de sol;
 - (g) transformarea subproduselor de origine animală și/sau a produselor derivate în biogaz sau compost;
 - (h) manipularea subproduselor de origine animală după colectarea lor, prin operațiuni precum sortarea, tăierea, răcirea, congelarea, sărarea, înlăturarea pieilor sau a materialului care prezintă riscuri specificate;
- (i) depozitarea subproduselor de origine animală;
- (j) depozitarea produselor derivate destinate a fi:
 - (i) eliminate prin îngropare sau prin incinerare sau recuperate sau eliminate prin co-incinerare;
 - (ii) utilizate în calitate de combustibil pentru combustie;
 - (iii) utilizate în calitate de hrană, exceptând unitățile sau instalațiile autorizate sau înregistrate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 183/2005;
 - (iv) utilizate în calitate de îngrășămintă organice și amelioratori de sol, cu excepția depozitării într-un loc în care se realizează o aplicare directă.

(2) Autorizarea menționată la alineatul (1) specifică dacă unitatea sau instalația este autorizată pentru operațiuni cu subproduse de origine animală și/sau produse derivate din:

- (a) o anume categorie menționată la articolele 8, 9 sau 10; sau
- (b) mai mult de o categorie menționată la articolele 8, 9 sau 10, indicând dacă astfel de operațiuni sunt efectuate:
 - (i) permanent, în condiții de separare strictă care previne orice risc pentru sănătatea publică și animală; sau
 - (ii) temporar, în condiții care previn contaminarea, ca răspuns la lipsa de capacitate pentru astfel de produse, rezultată din:
 - o epidemie extinsă datorată unei boli epizootice; sau
 - alte circumstanțe extraordinare și neprevăzute.

Articolul 25

Cerințe generale de igienă

(1) Operatorii se asigură că unitățile sau instalațiile subordonate care efectuează activitățile menționate la articolul 24 alineatul (1) literele (a) și (h):

- (a) sunt construite astfel încât să permită curățarea eficientă și dezinfectarea și, după caz, construirea de dușumele facilitează drenarea lichidelor;
- (b) au acces la instalații corespunzătoare de igienă personală, precum toalete, vestiare și chiuvete pentru personal;
- (c) beneficiază de aranjamente adecvate pentru protecția împotriva dăunătorilor, precum insectele, rozătoarele și păsările;
- (d) mențin instalațiile și echipamentele în bună stare de funcționare și se asigură că aparatele de măsură sunt calibrate periodic; și
- (e) beneficiază de aranjamente adecvate pentru curățarea și dezinfectarea containerelor și a vehiculelor care au ca scop evitarea riscului contaminării.

(2) Orice persoană care lucrează în unitatea sau în instalația menționată la alineatul (1) poartă îmbrăcăminte adecvată, curată și, după caz, de protecție.

Atunci când este cazul, într-o anumită unitate sau instalație:

- (a) persoanele care lucrează în spațiul contaminat nu intră în zona curată înainte de a-și schimba sau de a-și dezinfecta îmbrăcăminte și încălțăminte de lucru;

(b) echipamentele și aparatura nu sunt mutate din zona contaminată în zona curată decât după ce au fost în prealabil curățate și dezinfectate; și

(c) operatorul stabilește o procedură privind deplasările persoanelor pentru a controla deplasările acestora și a descrie utilizarea corectă a băilor de dezinfectare a picioarelor și roților.

(3) În unitățile sau instalațiile care efectuează activitățile menționate la articolul 24 alineatul (1) litera (a):

- (a) subprodusele de origine animală sunt manipulate astfel încât să se evite riscul contaminării;
- (b) subprodusele de origine animală sunt prelucrate în cel mai scurt timp posibil. După prelucrare, produsele derivate sunt manipulate și depozitate astfel încât să se evite riscul contaminării;
- (c) după caz, în timpul oricărei procesări aplicate subproduselor de origine animală și produselor derivate, fiecare parte din subprodusul de origine animală și din produsele derivate este tratată la o anumită temperatură pentru o perioadă de timp determinată și sunt prevenite riscurile recontaminării;
- (d) operatorii verifică periodic parametrii aplicabili (în special temperatura, presiunea, timpul, dimensiunea particulelor), atunci când este cazul, prin dispozitive automate;
- (e) sunt elaborate și fundamentate proceduri de curățare pentru toate secțiunile unităților sau instalațiilor.

Articolul 26

Manipularea subproduselor de origine animală în cadrul sectorului alimentară

(1) Tratatamentul, prelucrarea sau depozitarea subproduselor de origine animală în unitățile sau instalațiile autorizate sau înregistrate în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 853/2004 sau cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 sunt efectuate în condiții ce previn contaminarea încrucișată și, după caz, într-o secțiune a unității sau instalației prevăzută în acest scop.

(2) Materiile prime pentru producerea gelatinei și a colagenului care nu sunt destinate consumului uman pot fi depozitate, tratate sau prelucrate în unitățile autorizate special în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 853/2004 anexa III secțiunea XIV capitolul I punctul 5 și secțiunea XV capitolul I punctul 5, cu condiția ca transmiterea riscului de boală să fie prevenită prin segregarea acestor materii prime de cele utilizate pentru fabricarea produselor de origine animală.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică fără a aduce atingere altor cerințe mai detaliate stabilite de legislația comunitară veterinară.

Articolul 27

Măsuri de punere în aplicare

Măsurile pentru punerea în aplicare a acestei secțiuni și a secțiunii I din prezentul capitol sunt stabilite cu privire la:

- (a) cerințele de infrastructură și echipament aplicabile în cadrul unităților și instalațiilor;

- (b) cerințele de igienă aplicabile tuturor tipurilor de manipulare a subproduselor de origine animală și a produselor derivate, incluzând măsuri de modificare a cerințelor de igienă pentru unitățile sau instalațiile menționate la articolul 25 alineatul (1);
- (c) condițiile și cerințele tehnice privind manipularea, tratarea, transformarea, prelucrarea și depozitarea subproduselor de origine animală sau a produselor derivate și condițiile privind tratarea apelor reziduale;
- (d) probele care trebuie prezentate de operator în scopul validării tratamentului, transformării și procesării subproduselor de origine animală sau a produselor derivate, privind capacitatea acestora de a preveni riscurile legate de sănătatea umană și animală;
- (e) condițiile pentru manipularea subproduselor de origine animală sau a produselor derivate din mai mult de o categorie menționată la articolele 8, 9 sau 10 în aceeași unitate sau instalație:
 - (i) în care aceste operații sunt efectuate separat;
 - (ii) în care aceste operații sunt efectuate temporar în anumite circumstanțe;
- (f) condițiile privind prevenirea contaminării încrucișate în cazul în care subprodusele de origine animală sunt depozitate, tratate sau prelucrate într-o secțiune a unității sau a instalației prevăzută în acest scop, menționată la articolul 26;
- (g) parametrii standard de transformare pentru instalațiile de biogaz sau de compost;
- (h) cerințele aplicabile incinerării sau co-incinerării în instalații cu capacitate ridicată și redusă menționate la articolul 24 alineatul (1) literele (b) și (c); și
- (i) cerințele aplicabile combustiei subproduselor de origine animală și a produselor derivate menționate la articolul 24 alineatul (1) litera (d).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Secțiunea 3

Verificările proprii și analiza riscurilor și punctele critice de control

Articolul 28

Verificările proprii

Operatorii trebuie să creeze, să implementeze și să întrețină verificări proprii în unitățile sau instalațiile lor pentru monitorizarea conformității cu prezentul regulament. Operatorii se asigură că niciun subprodus de origine animală sau produs derivat suspect sau despre care se știe că nu respectă prezentul regulament nu părăsește unitatea sau instalația, cu excepția cazului în care este destinat eliminării.

Articolul 29

Analiza riscurilor și punctele critice de control

(1) Operatorii care efectuează una dintre următoarele activități creează, implementează și întrețin o procedură scrisă permanentă sau proceduri bazate pe principiile corespunzătoare metodei „analiza riscurilor și punctele critice de control” (HACCP) referitoare la:

- (a) prelucrarea subproduselor de origine animală;
- (b) transformarea subproduselor de origine animală în biogaz și compost;
- (c) manipularea și depozitarea a mai mult de o categorie de subproduse de origine animală sau produse derivate în aceeași unitate sau instalație;
- (d) fabricarea de hrană pentru animalele de companie.

(2) Operatorii, astfel cum sunt menționați la alineatul (1), trebuie:

- (a) să identifice toate riscurile care trebuie să fie prevenite, eliminate sau aduse la un nivel acceptabil;
- (b) să identifice punctele critice la nivelul cărora un control este indispensabil pentru prevenirea sau eliminarea unui risc sau pentru aducerea acestuia la un nivel acceptabil;
- (c) să stabilească, în punctele critice de control, limitele critice care diferențiază acceptabilitatea de inacceptabilitate, în scopul prevenirii, eliminării sau reducerii riscurilor identificate;
- (d) să stabilească și să aplice proceduri de supraveghere eficiente a punctelor critice de control;
- (e) să stabilească acțiunile de corecție care trebuie să fie aplicate atunci când supravegherea indică faptul că un punct critic de control nu este controlat;
- (f) să stabilească procedurile destinate verificării caracterului complet și eficient al măsurilor descrise la literele (a)-(e). Procedurile de verificare se efectuează periodic;
- (g) să întocmească documente și dosare, în funcție de natura și de mărimea întreprinderii, pentru dovedirea aplicării efective a măsurilor definite la literele (a)-(f).

(3) În cazul modificării unui produs, a unui procedeu sau a unei etape de producție, prelucrare, depozitare sau distribuție, operatorii își revizuie procedura și îi aduc modificările necesare.

(4) Măsurile în vederea punerii în aplicare a prezentului articol pot fi adoptate în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 52 alineatul (3).

Articolul 30

Ghiduri naționale de bună practică

(1) Atunci când este necesar, autoritățile competente încurajează crearea, răspândirea și utilizarea voluntară a ghidurilor naționale de bună practică, în special pentru aplicarea principiilor HACCP, astfel cum se menționează la articolul 29. Operatorii pot utiliza aceste ghiduri pe bază de voluntariat.

(2) Autoritatea competentă evaluează ghidurile naționale pentru a se asigura că:

- (a) au fost create în consultare cu reprezentanții părților ale căror interese pot fi afectate substanțial și au fost răspândite în sectoarele operatorilor; și
- (b) conținutul lor poate fi pus în practică în sectoarele la care se referă.

CAPITOLUL II

Introducerea pe piață

Secțiunea 1

Subproduse de origine animală și produse derivate pentru hrana animalelor de fermă, cu excepția animalelor pentru blană

Articolul 31

Introducerea pe piață

(1) Subprodusele de origine animală și produsele derivate destinate hranei animalelor de fermă, cu excepția animalelor pentru blană, pot fi introduse pe piață doar cu condiția:

- (a) să facă parte sau să provină din material de categoria 3, altul decât cel menționat la articolul 10 literele (n), (o) și (p);
- (b) să fi fost colectate sau prelucrate, după caz, în conformitate cu condițiile pentru sterilizarea sub presiune sau alte condiții pentru prevenirea riscurilor pentru sănătatea publică și animală în conformitate cu măsurile adoptate în temeiul articolului 15 și orice alte măsuri care au fost stabilite în conformitate cu alineatul (2) al prezentului articol; și
- (c) să provină din unități sau instalații autorizate sau înregistrate, după caz, pentru subprodusul de origine animală sau produsul derivat în cauză.

(2) Măsuri pentru punerea în aplicare a prezentului articol pot fi stabilite cu privire la condițiile de sănătate publică și animală pentru colectarea, prelucrarea și tratarea subproduselor de origine animală și a produselor derivate menționate la alineatul (1).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Secțiunea 2

Îngrășămintele organice și amelioratorii de sol

Articolul 32

Introducerea pe piață și utilizarea

(1) Îngrășămintele organice și amelioratorii de sol pot fi introduși pe piață și utilizați în condițiile în care:

- (a) provin din material de categoria 2 sau categoria 3;
- (b) au fost produse în conformitate cu condițiile pentru sterilizarea sub presiune sau alte condiții pentru prevenirea riscurilor pentru sănătatea publică și animală în conformitate cu cerințele stabilite în conformitate cu articolul 15 și orice alte măsuri care au fost stabilite în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol;
- (c) provin din unități sau instalații autorizate sau înregistrate, după caz; și
- (d) în cazul făinii de carne și oase provenite din material de categoria 2 și al proteinelor animale prelucrate destinate utilizării în calitate de sau în îngrășămintele organice și amelioratorii de sol, au fost amestecate cu o componentă pentru a exclude utilizarea ulterioară a amestecului pentru scopuri alimentare și marcate atunci când măsurile adoptate în conformitate cu alineatul (3) o cer.

În plus, resturile de digestie din transformarea în biogaz sau compost pot fi introduse pe piață și utilizate ca îngrășămintele organice sau amelioratori de sol.

Statele membre pot adopta sau pot menține norme interne care impun condiții suplimentare pentru sau de restricționare a utilizării îngrășămintelor organice și a amelioratorilor de sol, în condițiile în care aceste norme sunt justificate de considerente privind sănătatea publică și animală.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (d), amestecarea nu este necesară în cazul materialelor a căror utilizare drept hrană este exclusă datorită compoziției sau ambalajului lor.

(3) Măsuri pentru punerea în aplicare a prezentului articol pot fi stabilite cu privire la:

- (a) condiții de sănătate publică și animală pentru producția și utilizarea îngrășămintelor organice și a amelioratorilor de sol;
- (b) componente sau substanțe pentru marcajul îngrășămintelor organice sau a amelioratorilor de sol;
- (c) componente care trebuie amestecate cu îngrășămintele organice și amelioratori de sol;
- (d) condițiile suplimentare, cum ar fi metodele care trebuie folosite pentru marcaj și proporțiile minime care trebuie respectate pentru prepararea amestecului, în vederea excluderii utilizării unor astfel de îngrășămintele sau amelioratori de sol în scopuri alimentare; și

- (e) cazurile în care compoziția sau ambalajul permite materialului să fie scutit de la cerințele de amestecare.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Secțiunea 3

Produse derivate reglementate prin alte elemente de legislație comunitară

Articolul 33

Introducerea pe piață

Operatorii pot introduce pe piață următoarele produse derivate:

- (a) produsele cosmetice astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 76/768/CEE;
- (b) dispozitivele medicale implantabile activ astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) litera (c) din Directiva 90/385/CEE;
- (c) dispozitivele medicale astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 93/42/CEE;
- (d) dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 98/79/CEE;
- (e) medicamentele de uz veterinar astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2001/82/CE;
- (f) medicamentele astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2001/83/CE.

Articolul 34

Fabricarea

(1) Importul, colectarea și mișcarea subproduselor de origine animală și produselor derivate destinate unităților sau instalațiilor de prelucrare a produselor derivate menționate la articolul 33 și prelucrarea acestor produse derivate se realizează în conformitate cu legislația comunitară menționată la articolul respectiv.

Materialul nefolosit în astfel de unități sau instalații se elimină în conformitate cu legislația respectivă.

(2) Cu toate acestea, prezentul regulament se aplică atunci când legislația comunitară menționată la articolul 33 nu prevede condiții pentru combaterea riscurilor potențiale pentru sănătatea publică și animală în conformitate cu obiectivele prezentului regulament.

Secțiunea 4

Alte produse derivate

Articolul 35

Introducerea pe piață a hranei pentru animale de companie

Operatorii pot introduce pe piață hrană pentru animale de companie, dacă:

- (a) produsele provin:
 - (i) din material de categoria 3, altul decât cel menționat la articolul 10 literele (n), (o) și (p);
 - (ii) în cazul hranei pentru animale de companie importată sau a hranei pentru animale de companie din materiale importate, din material de categoria 1 menționat la articolul 8 litera (c), în condițiile stabilite în conformitate cu articolul 40 primul paragraf litera (a); sau
 - (iii) în cazul hranei neprelucrate pentru animale de companie, din material menționat la articolul 10 litera (a) și litera (b) punctele (i) și (ii); și
- (b) operatorii garantează controlul riscului pentru sănătatea publică și animală prin tratarea în condiții de siguranță în conformitate cu articolul 38, în cazul în care aprovizionarea în condiții de siguranță în conformitate cu articolul 37 nu garantează un control suficient.

Articolul 36

Introducerea pe piață a altor produse derivate

Operatorii pot introduce pe piață produse derivate, altele decât cele menționate la articolele 31, 32, 33 și 35, dacă:

- (a) produsele respective:
 - (i) nu sunt destinate folosirii pentru hrana animalelor de fermă sau pentru aplicarea pe solul din care astfel de animale urmează să fie hrănite, sau
 - (ii) sunt destinate hrănirii animalelor pentru blană; precum și
- (b) dacă asigură combaterea riscurilor pentru sănătatea publică și animală prin:
 - (i) siguranța aprovizionării în conformitate cu articolul 37;
 - (ii) siguranța tratamentului în conformitate cu articolul 38, în cazul în care siguranța aprovizionării nu asigură un control suficient; sau
 - (iii) verificarea că produsele sunt folosite doar pentru uz final sigur în conformitate cu articolul 39, în cazul în care siguranța tratamentului nu asigură un control suficient.

Articolul 37

Siguranța aprovizionării

- (1) Siguranța aprovizionării include folosirea de materiale:
- (a) de la care nu provine niciun risc inacceptabil pentru sănătatea publică și animală;
 - (b) care au fost colectate și transportate de la punctul de colectare până la unitatea sau instalația de fabricare în condiții care exclud riscuri pentru sănătatea publică și animală; sau
 - (c) care au fost importate în Comunitate și transportate de la punctul de primă intrare până la unitatea sau instalația de fabricare în condiții care exclud riscuri pentru sănătatea publică și animală.
- (2) Pentru siguranța aprovizionării, operatorii furnizează documentația pentru cerințele din alineatul (1), incluzând, atunci când este necesar, dovezi cu privire la siguranța măsurilor de biosecuritate adoptate pentru a exclude apariția de riscuri pentru sănătatea publică și animală din cauza materiei prime.

Această documentație se păstrează și se prezintă, la cerere, autorității competente.

În cazul menționat la litera (c) a alineatului (1), transporturile sunt însoțite de un certificat de sănătate care corespunde modelului adoptat în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 52 alineatul (3).

Articolul 38

Siguranța tratamentului

Siguranța tratamentului include supunerea materialului folosit la un proces de prelucrare care reduce la un nivel acceptabil riscurile pentru sănătatea publică și animală care decurg din folosirea materialului sau din alte substanțe rezultate din procesul de prelucrare.

Se asigură, în special prin testarea produsului finit, că produsele derivate nu prezintă niciun risc inacceptabil pentru sănătatea publică și animală

Articolul 39

Uz final sigur

Uzul final sigur include folosirea de produse derivate:

- (a) în condiții care nu prezintă niciun risc inacceptabil pentru sănătatea publică și animală; sau
- (b) care pot prezenta un risc pentru sănătatea publică și animală, în scopuri speciale, cu condiția ca folosirea în acest fel să fie justificată de obiective stabilite în legislația comunitară, în special pentru protejarea sănătății publice și animale.

Articolul 40

Măsuri de punere în aplicare

Măsuri pentru punerea în aplicare a prezentei secțiuni pot fi stabilite cu privire la:

- (a) condiții pentru introducerea pe piață a hranei pentru animale de companie importată sau a hranei pentru animale de companie din materiale importate, din material de categoria 1 menționat la articolul 8 litera (c);
- (b) condiții pentru siguranța aprovizionării și mișcării materialului care urmează a fi folosit în condiții care exclud riscuri pentru sănătatea publică și animală;
- (c) documentație menționată la articolul 37 alineatul (2) primul paragraf;
- (d) parametri ai procesului de fabricare, menționați la primul alineat al articolului 38, în special în ceea ce privește aplicarea de tratamente fizice sau chimice materialului folosit;
- (e) cerințe de testare aplicabile produsului finit; și
- (f) condiții pentru folosirea sigură a produselor derivate care prezintă riscuri pentru sănătatea publică și animală.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

CAPITOLUL III

Importul, tranzitarea și exportul

Articolul 41

Importul și tranzitarea

- (1) Subprodusele de origine animală și produsele derivate sunt importate în Comunitate sau sunt trimise în tranzit prin Comunitate în conformitate cu:
- (a) normele relevante ale prezentului regulament și măsurile de punere în aplicare ale acestuia care sunt, pentru acel subprodus de origine animală sau produs derivat, cel puțin la fel de stricte precum cele aplicabile producției și comercializării de astfel de subproduse de origine animală sau produse derivate în Comunitate;
 - (b) condiții recunoscute ca fiind cel puțin echivalente cu normele aplicabile producției și comercializării de astfel de subproduse de origine animală sau produse derivate în cadrul legislației comunitare; sau
 - (c) în cazul subproduselor de origine animală și a produselor derivate menționate la articolele 33, 35 și 36, cerințele stabilite la articolele respective.

Măsurile menționate la litera (b) a primului paragraf, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), importul și tranzitarea de:

(a) materiale cu risc specificat au loc doar în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 999/2001;

(b) subproduse de origine animală sau produse derivate amestecate sau contaminate cu oricare dintre deșeurile enumerate ca periculoase în Decizia 2000/532/CE se fac doar cu respectarea normelor Regulamentului (CE) nr. 1013/2006;

(c) materiale de categoria 1, materiale de categoria 2 și produse derivate din acestea, care nu sunt destinate fabricării produselor derivate menționate la articolele 33, 35 și 36, au loc doar dacă normele pentru importul lor au fost adoptate în conformitate cu articolul 42 alineatul (2) litera (a);

(d) subproduse de origine animală și produse derivate, cu destinațiile menționate la articolul 17 alineatul (1), au loc în conformitate cu măsurile naționale care asigură combaterea riscurilor pentru sănătatea publică și animală, până la adoptarea de condiții armonizate menționate la articolul 17 alineatul (2).

(3) În cazul importului și tranzitării de material de categoria 3 și produse derivate din acestea, se stabilesc normele relevante menționate la litera (a) a primului paragraf al alineatului (1).

Aceste norme pot să prevadă că transporturile:

(a) trebuie să provină dintr-o țară terță sau parte a unei țări terțe enumerate în conformitate cu alineatul (4);

(b) trebuie să provină din unități sau instalații autorizate sau înregistrate de autoritatea competentă a țării terțe de origine și introduse pe listă de acea autoritate pentru obiectul de activitate respectiv; și

(c) trebuie să fie însoțite la punctul de intrare în Comunitate, unde au loc verificările veterinare, de documente cum ar fi un act comercial sau un certificat de sănătate și, după caz, o declarație, care corespunde unui model stabilit în temeiul articolului 42 alineatul (2) primul paragraf litera (d).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Până la adoptarea normelor menționate la literele (a) și (c) de la al doilea paragraf, statele membre prevăd normele respective în cadrul măsurilor naționale.

(4) Liste de țări terțe sau părți de țări terțe din care subproduse de origine animală sau produse derivate pot fi importate sau tranzitate pe teritoriul Comunității se alcătuiesc în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 52 alineatul (3), ținând cont mai ales de:

(a) legislația țării terțe;

(b) organizarea autorității competente și a serviciilor de inspecție ale acesteia din țara terță, competențele acestor servicii și supravegherea la care sunt supuse, precum și autoritatea acestora de a monitoriza eficient aplicarea legislației;

(c) condițiile de sănătate aplicate efectiv în ceea ce privește producția, prelucrarea, manipularea, depozitarea și expedierea produselor de origine animală destinate Comunității;

(d) asigurările pe care le poate oferi țara terță în ceea ce privește respectarea condițiilor de sănătate relevante;

(e) experiența obținută în comercializarea produsului din țara terță și rezultatele verificărilor efectuate la import;

(f) rezultatul oricăror inspecții comunitare efectuate în țara terță;

(g) starea de sănătate a șeptelului, a altor animale domestice și sălbatice din țara terță, acordându-se o atenție specială bolilor animale exotice și tuturor aspectelor legate de starea generală de sănătate din țară, în măsura în care acestea pot prezenta un risc pentru sănătatea publică sau animală din Comunitate;

(h) regularitatea și rapiditatea cu care țara terță furnizează informații cu privire la existența bolilor animale infecțioase de pe teritoriul său, în special a bolilor enumerate în Codul de sănătate a animalelor terestre și Codul de sănătate a animalelor acvatice ale Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animală;

(i) regulamentele cu privire la prevenirea și controlul bolilor animale infecțioase în vigoare în țara terță și aplicarea acestora, inclusiv normele privind importurile din alte țări terțe.

Lista unităților și instalațiilor menționate la alineatul (3) paragraful al doilea litera (b) este actualizată și comunicată Comisiei și statelor membre și pusă la dispoziția publicului.

Articolul 42

Măsuri de punere în aplicare

(1) Măsuri pentru punerea în aplicare a articolului 41 care pot exclude subproduse de origine animală sau produse derivate fabricate în anumite unități sau instalații de la import sau tranzitare pentru a proteja sănătatea publică sau animală se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 52 alineatul (3).

(2) Alte măsuri pentru punerea în aplicare a articolului 41 sunt stabilite cu privire la:

- (a) condiții pentru importul și tranzitarea materialelor de categoria 1 și categoria 2 și pentru produsele derivate din acestea;
- (b) restricții legate de sănătatea publică sau animală aplicabile materialului importat de categoria 3 sau produselor derivate din acesta care ar putea să fie stabilite prin referire la listele comunitare de țări terțe sau părți de țări terțe elaborate în conformitate cu articolul 41 alineatul (4) sau în alte scopuri legate de sănătatea publică sau animală;
- (c) condiții pentru prelucrarea de subproduse de origine animală sau produse derivate în unități sau instalații din țări terțe; astfel de condiții pot să includă modalitățile de control al unor astfel de unități sau instalații de către autoritatea competentă în cauză și pot exclude unele tipuri de unități sau instalații care manipulează subproduse de origine animală sau produse derivate de la autorizarea sau înregistrarea menționată la litera (b) a celui de-al doilea paragraf al articolului 41 alineatul (3); și
- (d) modele pentru certificatele de sănătate, documentele comerciale și declarațiile care urmează să însoțească transporturile, specificând condițiile în care poate fi indicat că subprodusele de origine animală sau produsele derivate în cauză au fost colectate sau fabricate în conformitate cu normele prezentului regulament.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Articolul 43

Exportul

- (1) Exportul subproduselor de origine animală și al produselor derivate destinate pentru incinerare sau depozitare la groapa de gunoi este interzis.
- (2) Exportul subproduselor de origine animală și al produselor derivate în țări terțe care nu sunt membre ale OCDE pentru a fi utilizate într-o instalație de biogaz sau de compost este interzis.
- (3) Materialul de categoria 1, materialul de categoria 2 și produsele derivate din acestea se exportă doar în alte scopuri decât cele menționate la alineatele (1) și (2), cu condiția să fie adoptate normele pentru exportul respectiv.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

- (4) Articolul 12 al Regulamentului (CE) nr. 178/2002 cu privire la alimentele și furajele exportate din Comunitate se aplică *mutatis mutandis* la exportul materialului de categoria 3 sau al produselor derivate din acesta în conformitate cu prezentul regulament.

(5) Prin derogare de la alineatele (3) și (4), exportul de:

- (a) materiale cu risc specificat are loc doar în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 999/2001;
- (b) subproduse de origine animală sau produse derivate amestecate sau contaminate cu oricare dintre deșeurile enumerate ca periculoase în Decizia 2000/532/CE se face doar cu respectarea normelor Regulamentului (CE) nr. 1013/2006.

TITLUL III

INSPECȚII OFICIALE ȘI DISPOZIȚII FINALE

CAPITOLUL I

Inspecții oficiale

Articolul 44

Procedura de autorizare

(1) Autoritatea competentă nu autorizează unitățile sau instalațiile decât după ce controlul pe teren, care precede începerea oricărei activități, demonstrează că acestea respectă cerințele relevante stabilite în conformitate cu articolul 27.

(2) Autoritatea competentă poate acorda o autorizație condiționată, în cazul în care constată, în cadrul controlului pe teren, că unitatea sau instalația respectă toate cerințele privind infrastructura și echipamentul în vederea aplicării procedurilor operaționale în conformitate cu prezentul regulament. Ea nu acordă o autorizație definitivă decât după ce un alt control pe teren, efectuat în termen de trei luni de la data acordării autorizației provizorii, arată că unitatea sau instalația respectă celelalte cerințe menționate la alineatul (1). În cazul în care a avut loc un progres evident, dar unitatea sau instalația nu respectă încă toate aceste cerințe, autoritatea competentă poate prelungi autorizația condiționată. Cu toate acestea, durata unei autorizații condiționate nu poate fi mai mare de șase luni în total.

(3) Operatorii asigură că o unitate sau o instalație își încetează activitatea dacă autoritatea competentă îi retrage autorizația sau, în cazul unei autorizații condiționate, dacă aceasta nu îi prelungește autorizația sau nu îi acordă o autorizație definitivă.

Articolul 45

Inspecții oficiale

(1) Fără a aduce atingere articolului 5, autoritatea competentă efectuează la intervale regulate acțiuni oficiale de control și supraveghere a manipulării subproduselor de origine animală și a produselor derivate care intră sub incidența prezentului regulament.

(2) Articolele 41 și 42 ale Regulamentului (CE) nr. 882/2004 se aplică *mutatis mutandis* inspecțiilor oficiale întreprinse pentru verificarea respectării prezentului regulament.

(3) În desfășurarea inspecțiilor sale oficiale, autoritatea competentă poate lua în considerare respectarea ghidurilor de bune practici.

(4) Se pot stabili normele de punere în aplicare a prezentului articol, inclusiv normele privind metodele de referință pentru analizele microbiologice.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Articolul 46

Suspendări, retrageri și interdicții ale operațiunilor

(1) În cazul în care inspecțiile și supravegherea oficială efectuate arată că una sau mai multe cerințe prevăzute în prezentul regulament nu sunt respectate, autoritatea competentă acționează în consecință.

În special, autoritatea competentă, în funcție de natura și de gravitatea deficiențelor și de riscurile potențiale pentru sănătatea publică și animală:

- (a) suspendă autorizările pentru unități și instalații acordate în conformitate cu prezentul regulament dacă:
 - (i) nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru autorizarea sau funcționarea unității sau instalației;
 - (ii) este de așteptat ca operatorul să remedieze deficiențele într-un interval rezonabil de timp; și
 - (iii) riscurile potențiale pentru sănătatea publică și animală nu fac necesare acțiuni în conformitate cu litera (b);
- (b) retrage autorizările pentru unități și instalații acordate în conformitate cu prezentul regulament dacă:
 - (i) nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru autorizarea sau funcționarea unității sau instalației; și
 - (ii) nu este de așteptat ca operatorul să remedieze deficiențele într-un interval rezonabil de timp:
 - din motive legate de structura unității sau a instalației;
 - din motive legate de capacitatea personală a operatorului sau a personalului din subordinea acestuia; sau
 - din cauza unor riscuri importante pentru sănătatea publică și animală, care ar face necesare schimbări majore în funcționarea unității sau instalației înainte ca operatorul să poată să solicite o nouă autorizare;
- (c) impune condiții specifice unităților și instalațiilor, în vederea rectificării deficiențelor existente.

(2) În funcție de natura și de gravitatea deficiențelor și de riscurile potențiale pentru sănătatea publică și animală, autoritatea competentă interzice temporar sau permanent, după caz, exercitarea de activități în condițiile prezentului regulament operatorilor menționați la articolul 23 alineatele (1) și (3) și la articolul 24 alineatul (1), după caz, în urma primirii de informații care arată:

- (a) că cerințele legislației comunitare nu sunt satisfăcute; și
- (b) că aceste activități generează potențiale riscuri pentru sănătatea publică sau animală.

Articolul 47

Liste

(1) Fiecare stat membru alcătuiește o listă de instalații, unități și operatori care au fost autorizați sau înregistrați în conformitate cu prezentul regulament pe teritoriul său.

Fiecare instalație, unitate sau operator primește un număr oficial care identifică instalația, unitatea sau operatorul în funcție de natura activității acestora.

Statele membre indică, dacă este cazul, numărul oficial care a fost atribuit instalației, unității sau operatorului în conformitate cu alte acte legislative comunitare.

Statele membre pun la dispoziția Comisiei și altor state membre listele cu instalații, unități și operatori autorizați sau înregistrați.

Statele membre actualizează listele de instalații, unități și operatori autorizați sau înregistrați și le pun la dispoziția altor state membre și a publicului.

(2) Măsurile de punere în aplicare a prezentului articol se stabilesc în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 52 alineatul (3), în special în privința:

- (a) formatului listelor menționate la alineatul (1); și
- (b) procedurii prin care sunt puse la dispoziție listele menționate la alineatul (1).

Articolul 48

Controlul expeditiei către alte state membre

(1) Dacă un operator intenționează să expedieze material de categoria 1, material de categoria 2 sau făină de carne și oase sau grăsimi animală provenită din materiale de categoria 1 sau de categoria 2 către un alt stat membru, operatorul în cauză informează autoritatea competentă a statului membru de origine și autoritatea competentă a statului membru de destinație.

Autoritatea competentă a statului membru de destinație decide în privința cererii depuse de operator într-un interval de timp determinat:

- (a) să refuze primirea transportului;
- (b) să accepte necondiționat transportul; sau

- (c) să primească transportul în următoarele condiții:
- (i) dacă produsele derivate nu au fost supuse sterilizării sub presiune, trebuie să fie supuse acestui tratament; sau
 - (ii) subprodusele de origine animală sau produsele derivate trebuie să se conformeze oricăror condiții pentru expedierea transportului justificate pentru protejarea sănătății publice și animale cu scopul de a se asigura că subprodusele de origine animală și produsele derivate sunt manipulate în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Formatele pentru cererile adresate de operatori, menționate la alineatul (1), pot fi adoptate în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 52 alineatul (3).

(3) Autoritatea competentă din statul membru de origine informează autoritatea competentă din statul membru de destinație, prin intermediul sistemului TRACES, în conformitate cu Decizia 2004/292/CE, cu privire la expedierea fiecărui transport trimis către statul membru de destinație de

- (a) subproduse de origine animală sau produse derivate menționate la alineatul (1);
- (b) proteine animale prelucrate provenite din material de categoria 3.

Atunci când este informată cu privire la expediere, autoritatea competentă din statul membru de destinație informează autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la sositrea fiecărui transport, prin intermediul sistemului TRACES.

(4) Materialele de categoria 1 și de categoria 2, făina de carne și oase și grăsimea animală menționate la alineatul (1) sunt transportate direct la unitatea sau instalația de destinație, care trebuie să fie înregistrată sau autorizată în conformitate cu articolele 23, 24 și 44 sau, în cazul gunoiului de grajd, la ferma de destinație.

(5) Subprodusele de origine animală sau produsele derivate expediate către alte state membre prin teritoriul unei țări terțe se trimit în transporturi sigilate în statul membru de origine și sunt însoțite de un certificat de sănătate.

Transporturile sigilate reintră în Comunitate doar printr-un punct de control la frontieră, în conformitate cu articolul 6 din Directiva 89/662/CEE.

(6) Prin derogare de la alineatele (1)-(5), subprodusele de origine animală sau produsele derivate menționate până acum, care au fost amestecate sau contaminate cu oricare dintre deșeurile enumerate ca periculoase în Decizia 2000/532/CE, vor fi trimise către alte state membre doar dacă fac obiectul cerințelor Regulamentului (CE) nr. 1013/2006.

(7) Măsuri pentru punerea în aplicare a prezentului articol pot fi adoptate cu privire la:

- (a) o perioadă de timp determinată pentru decizia autorității competente astfel cum se menționează la alineatul (1);
- (b) condiții suplimentare pentru expedierea subproduselor de origine animală sau a produselor derivate menționate la alineatul (4);

(c) modele pentru certificatele de sănătate care trebuie să însoțească transporturile trimise, în conformitate cu alineatul (5); și

(d) condițiile în care subprodusele de origine animală sau produsele derivate destinate utilizării în târguri comerciale, activități artistice și în scopuri de diagnosticare, educaționale sau de cercetare pot fi trimise altor state membre, prin derogare de la alineatele (1)-(5) ale prezentului articol.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

(8) Măsurile pentru punerea în aplicare a prezentului articol pot menționa condițiile în care, prin derogare de la alineatele (1)-(4), autoritățile competente pot permite:

- (a) expedierea gunoiului de grajd transportat între două puncte ale aceleiași ferme sau între ferme aflate în regiunea de frontieră comună a statelor membre;
- (b) expedierea altor subproduse de origine animală transportate între unități sau instalații aflate în regiunea de frontieră comună a statelor membre; și
- (c) transportul unui animal de companie mort în vederea incinerării într-o unitate sau instalație aflate în regiunea de frontieră comună a statelor membre.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, sunt adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 52 alineatul (4).

Articolul 49

Inspecții comunitare în statele membre

(1) Experți ai Comisiei pot să efectueze verificări la fața locului, în cooperare cu autoritățile competente ale statelor membre, dacă acest lucru este necesar în vederea aplicării unitare a prezentului regulament.

Statul membru pe teritoriul căruia au loc verificările trebuie să asigure experților tot sprijinul necesar desfășurării activității acestora.

Comisia comunică autorității competente rezultatele verificărilor.

(2) Măsurile de punere în aplicare a prezentului articol pot fi stabilite în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 52 alineatul (3), în special în privința procedurii de cooperare cu autoritățile naționale.

Articolul 50

Aplicarea Regulamentului (CE) nr. 882/2004 în scopul anumitor inspecții

(1) Articolul 46 al Regulamentului (CE) nr. 882/2004 se aplică *mutatis mutandis* inspecțiilor comunitare în țări terțe, întreprinse pentru verificarea respectării prezentului regulament.

(2) Articolul 50 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 se aplică *mutatis mutandis* la introducerea eșalonată a normelor din articolul 41 alineatul (3) al prezentului regulament.

(3) Articolul 52 al Regulamentului (CE) nr. 882/2004 se aplică *mutatis mutandis* inspecțiilor țărilor terțe în state membre, în legătură cu operațiuni întreprinse în conformitate cu prezentul regulament.

CAPITOLUL II

Dispoziții finale

Articolul 51

Dispoziții legislative naționale

Statele membre transmit Comisiei textul dispozițiilor legislative naționale adoptate în domeniul lor de competență, care are un impact direct asupra punerii în aplicare corespunzătoare a prezentului regulament.

Articolul 52

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentară și sănătatea animală, instituit în temeiul articolului 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 21 octombrie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
C. MALMSTRÖM

(5) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4), articolul 5 litera (b) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Termenele prevăzute la articolul 5a alineatul (3) litera (c), alineatul (4) litera (b) și alineatul (4) litera (e) din Decizia 1999/468/CE se stabilesc la două luni, o lună și, respectiv, două luni.

(6) Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1), (2), (4) și (6) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 53

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare garantării punerii lor în aplicare. Sancțiunile astfel prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până la 4 iunie 2011 și o informează fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară a acestor dispoziții.

Articolul 54

Abrogarea

Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 se abrogă de la 4 martie 2011.

Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 55

Măsuri tranzitorii

Unitățile, instalațiile și utilizatorii autorizați sau înregistrați în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 înainte de 4 martie 2011 se consideră a fi autorizați sau înregistrați, după caz, în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 56

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 4 martie 2011.

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 1774/2002	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolele 1 și 2
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 4 alineatele (1) și (2)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 41 alineatul (3) al patrulea paragraf
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 4 alineatele (3), (4) și (5)
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 8
Articolul 4 alineatul (2)	Articolele 12, 15 și 16
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 24 literele (h), (i) și (j)
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 41 alineatul (2) litera (c), articolul 43 alineatul (3) și articolul 43 alineatul (5) litera (a)
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 9
Articolul 5 alineatul (2)	Articolele 13, 15 și 16
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 24 literele (h), (i) și (j)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 41 alineatul (2) litera (c) și articolul 43 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 10
Articolul 6 alineatul (2)	Articolele 14, 15 și 16
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 24 literele (h), (i) și (j)
Articolul 7	Articolul 21
Articolul 8	Articolul 48
Articolul 9	Articolul 22
Articolele 10-15, 17 și 18	Articolele 23, 24, 27 și 44
Articolul 16	Articolul 6
Articolul 19	Articolul 31
Articolul 20 alineatul (1)	Articolele 35 și 36
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 32
Articolul 20 alineatul (3)	Articolul 36
Articolul 21	—
Articolul 22	Articolul 11
Articolul 23	Articolele 17 și 18
Articolul 24	Articolul 19
Articolul 25	Articolele 28 și 29
Articolul 26	Articolele 45, 46 și 47
Articolul 27	Articolul 49
Articolul 28	Articolul 35 litera (a) punctul (ii) și articolul 41 alineatul (1)
Articolul 29	Articolele 41 și 42
Articolul 30	Articolul 41 alineatul (1) litera (b)
Articolul 31	Articolul 50 alineatul (1)
Articolul 32	—
Articolul 33	Articolul 52
Articolul 34	—
Articolul 35	Articolul 15 alineatul (2) și articolul 51
Articolul 36	—
Articolul 37	Articolul 54
Articolul 38	Articolul 56

REGULAMENTUL (CE) NR. 1070/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 21 octombrie 2009

de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 549/2004, (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004 și (CE) nr. 552/2004 în vederea îmbunătățirii performanței și durabilității sistemului aviatic european

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 80 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European (1),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor (2),

hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat (3),

întrucât:

- (1) Punerea în aplicare a politicii comune în domeniul transporturilor necesită un sistem eficient de transport aerian care să permită operarea în condiții de siguranță, în mod regulat și durabil a serviciilor de transport aerian, optimizând capacitățile și facilitând libera circulație a mărfurilor, a persoanelor și a serviciilor.
- (2) Prin adoptarea de către Parlamentul European și de către Consiliu a primului pachet din legislația privind cerul unic european, respectiv Regulamentul (CE) nr. 549/2004 din 10 martie 2004 de stabilire a cadrului pentru crearea cerului unic european (regulament-cadru) (4), Regulamentul (CE) nr. 550/2004 din 10 martie 2004 privind prestarea de servicii de navigație aeriană în cerul unic european (regulament privind prestarea de servicii) (5), Regulamentul (CE) nr. 551/2004 din 10 martie 2004 privind organizarea și utilizarea spațiului aerian în cerul unic european (regulament privind spațiul aerian) (6) și Regulamentul (CE) nr. 552/2004 din 10 martie 2004 privind interoperabilitatea rețelei europene de gestionare a traficului aerian (regulament privind interoperabilitatea) (7), s-a stabilit o bază legală solidă pentru un sistem de management al traficului aerian (ATM) uniform, interoperabil și sigur.

(3) Ca răspuns la cererea puternică din partea sectorului în cauză, a statelor membre și a altor părți interesate de a simplifica și de a spori eficacitatea cadrului de reglementare pentru aviația din Europa, a fost instituit, în noiembrie 2006, un Grup la nivel înalt pentru viitorul cadrului de reglementare al aviației europene („Grupul la nivel înalt”). Grupul la nivel înalt, alcătuit din reprezentanți ai majorității părților interesate, a prezentat, în iulie 2007, un raport cuprinzând recomandări privind modalitățile de îmbunătățire a performanței și a guvernării sistemului aviatic european. Grupul la nivel înalt a recomandat să se acorde mediului aceeași importanță ca și siguranței și eficienței în cadrul sistemului aviatic și a insistat asupra necesității colaborării dintre acest sector și autoritățile de reglementare pentru a garanta o contribuție cât mai importantă a ATM la durabilitate.

(4) La reuniunea sa din 7 aprilie 2008, Consiliul a invitat Comisia să elaboreze, conform recomandărilor Grupului la nivel înalt, o abordare sistemică globală în concordanță cu conceptul „gate-to-gate” pentru a spori siguranța, a îmbunătăți ATM și a crește rentabilitatea.

(5) Cu scopul de a finaliza crearea cerului unic european, este necesară adoptarea unor măsuri suplimentare la nivel comunitar, în special îmbunătățirea performanței sistemului aviatic european în domeniile-cheie, precum mediul, capacitatea și rentabilitatea, toate acestea ținând seama de obiectivele prioritare în materie de siguranță. Este, de asemenea, necesară adaptarea legislației privind cerul unic european la progresul tehnic.

(6) Regulamentul (CE) nr. 219/2007 al Consiliului din 27 februarie 2007 privind înființarea unei întreprinderi comune pentru realizarea sistemului european de nouă generație pentru gestionarea traficului aerian (SESAR) (8) impune dezvoltarea și punerea în aplicare a unui Plan general pentru ATM. Punerea în aplicare a Planului general pentru ATM necesită măsuri de reglementare pentru sprijinirea dezvoltării, a introducerii și finanțării de noi concepte și tehnologii. Acest plan ar trebui să aibă drept rezultat un sistem alcătuit din elemente complet armonizate și interoperabile, care să garanteze activități de transport aerian europene de înaltă performanță. Calendarul punerii în aplicare a cerului unic european ar trebui să țină cont de intervalul de timp prevăzut pentru fazele de proiect și de punere în practică a programului SESAR, ca parte a cerului unic european. Ambele procese ar trebui coordonate îndeaproape.

(1) JO C 182, 4.8.2009, p. 50.

(2) JO C 120, 28.5.2009, p. 52.

(3) Avizul Parlamentului European din 25 martie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 septembrie 2009.

(4) JO L 96, 31.3.2004, p. 1.

(5) JO L 96, 31.3.2004, p. 10.

(6) JO L 96, 31.3.2004, p. 20.

(7) JO L 96, 31.3.2004, p. 26.

(8) JO L 64, 2.3.2007, p. 1.

- (7) Conceptul proiectelor comune, menite să sprijine utilizatorii spațiului aerian și/sau furnizorii de servicii de navigație aeriană în efortul de a îmbunătăți infrastructura colectivă de navigație aeriană, furnizarea de servicii de navigație aeriană și utilizarea spațiului aerian, în special al celor care ar putea fi necesare pentru punerea în aplicare a Planului general pentru ATM, nu ar trebui să aducă atingere proiectelor anterioare cu obiective similare derulate de către unul sau mai multe state membre. Dispozițiile privind finanțarea derulării proiectelor comune ar trebui să nu aducă atingere modalității de stabilire a acestor proiecte comune. Comisia poate propune ca finanțarea, cum ar fi finanțarea din partea Rețelei Transeuropene sau din partea Băncii Europene de Investiții, să poată fi utilizată pentru susținerea proiectelor comune, în special pentru accelerarea derulării programului SESAR, în cadrul financiar multianual. Fără a aduce atingere accesului la finanțarea respectivă, statele membre ar trebui să fie libere să decidă modul în care vor fi folosite veniturile generate din scoaterea la licitație a cotelor pentru aviație în cadrul sistemului de comercializare a cotelor de emisie și să hotărască în acest context dacă o parte a acestor venituri ar putea fi folosite pentru finanțarea proiectelor comune la nivelul blocurilor de spațiu aerian funcțional.
- (8) Ar trebui să se ia măsurile necesare, în special atunci când se desfășoară proiecte comune, pentru a se garanta că utilizatorii spațiului aerian nu sunt supuși unor tarife suplimentare, printre altele prin aplicarea unei contabilități detaliate și transparente. Proiectele comune ar trebui să se deruleze în beneficiul tuturor părților interesate și să asigure egalitate de tratament pentru acestea.
- (9) Pentru a asigura supravegherea coerentă și corespunzătoare a furnizării de servicii în Europa, ar trebui să se garanteze autorităților naționale de supervizare suficientă independență și suficiente resurse. Această independență nu ar trebui să împiedice autoritățile respective să își îndeplinească îndatoririle într-un cadru administrativ.
- (10) Autoritățile naționale de supervizare au un rol cheie în punerea în aplicare a cerului unic european și, prin urmare, Comisia ar trebui să înlesnească colaborarea dintre acestea, pentru a permite schimbul de bune practici și a dezvolta o abordare comună, inclusiv prin intensificarea cooperării la nivel regional. Această cooperare ar trebui să aibă un caracter regulat.
- (11) Partenerii sociali ar trebui să fie mai bine informați și consultați cu privire la toate măsurile care au implicații sociale importante. La nivel comunitar, ar trebui consultat, de asemenea, Comitetul de dialog sectorial, instituit prin Decizia 98/500/CE⁽¹⁾.
- (12) Pentru realizarea unei performanțe superioare a ATM și a serviciilor de navigație aeriană (ANS), este necesară stabilirea unui cadru pentru definirea, punerea în aplicare și asigurarea respectării unor obiective obligatorii de performanță în domenii-cheie, în concordanță cu politicile Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI). Este indispensabil ca acest cadru să prevadă un mecanism adecvat de raportare, examinare, evaluare și diseminare a datelor privind performanța ATM și ANS, coroborat cu un mecanism de stimulare adecvat, cu scopul de a încuraja atingerea obiectivelor.
- (13) Autoritățile naționale de supervizare ar trebui să beneficieze de flexibilitatea care să permită reflectarea circumstanțelor naționale sau regionale specifice în procesul de elaborare a planurilor lor naționale și regionale. Atunci când aprobă sau adoptă planuri naționale, statele membre ar trebui să aibă dreptul să efectueze modificările corespunzătoare.
- (14) Atunci când stabilesc tarifele pentru serviciile de navigație aeriană, Comisia și statele membre ar trebui să încerce să folosească previziuni comune. Ar trebui permisă o oarecare flexibilitate în cazurile în care traficul diferă în mod semnificativ de previziuni, în special prin utilizarea unor mecanisme de alertă adecvate.
- (15) Costurile stabilite de statele membre la nivel național sau la nivel de bloc funcțional de spațiu aerian, care urmează să fie împărțite între utilizatorii spațiului aerian, ar trebui să țină seama de obiectivele de performanță.
- (16) În ceea ce privește furnizarea de servicii transfrontaliere, statele membre ar trebui să se asigure că numirea unui furnizor de servicii de trafic aerian nu este interzisă de niciun sistem juridic național pe motiv că acesta este stabilit în alt stat membru sau că este proprietatea unor resortisanți ai statului membru respectiv.
- (17) Autoritățile naționale de supervizare ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a asigura un nivel ridicat de siguranță, inclusiv posibilitatea de emiteră a unui certificat individual pentru fiecare tip de serviciu de navigație aeriană, respectând totodată nevoia de rentabilitate și coerență și evitând duplicarea.
- (18) Blocurile funcționale de spațiu aerian sunt elemente-cheie care permit intensificarea cooperării între furnizorii de servicii de navigație aeriană, cu scopul de a îmbunătăți performanța și de a crea sinergii. Statele membre ar trebui să creeze blocuri funcționale de spațiu aerian într-un termen rezonabil. În acest scop și pentru a optimiza interfața blocurilor funcționale de spațiu aerian în cadrul cerului unic european, statele membre în cauză ar trebui să coopereze între ele și, după caz, și cu țări terțe.
- (19) Atunci când anumite state membre creează un bloc funcțional de spațiu aerian, alte state membre, Comisia și alte părți interesate au ocazia de a-și transmite observațiile în scopul facilitării unui schimb de opinii. Observațiile respective ar trebui să aibă doar un caracter consultativ pentru statul membru (statele membre) în cauză.

(1) Decizia 98/500/CE a Comisiei din 20 mai 1998 privind constituirea comitetelor de dialog sectorial, menite să promoveze dialogul între partenerii sociali la nivel european (JO L 225, 12.8.1998, p. 27).

- (20) În cazul în care există dificultăți în cadrul procesului de negociere cu privire la crearea blocurilor funcționale de spațiu aerian, Comisia poate numi un coordonator al sistemului de blocuri funcționale de spațiu aerian („coordonatorul”). Sarcinile coordonatorului ar trebui să vizeze oferirea de asistență pentru depășirea acestor dificultăți fără a interveni în suveranitatea statului membru (statelor membre) în cauză și, după caz, a țărilor terțe care iau parte la același bloc funcțional de spațiu aerian. Costurile aferente activităților coordonatorului nu ar trebui să afecteze în niciun fel bugetele naționale ale statelor membre.
- (21) Rapoartele Comisiei Eurocontrol de evaluare a performanțelor și raportul final al Grupului la nivel înalt confirmă că rețeaua de rute și structura spațiului aerian nu pot fi dezvoltate separat, întrucât fiecare stat membru este parte integrantă din rețeaua europeană de management al traficului aerian (EATMN), atât în interiorul, cât și în afara Comunității. Prin urmare, ar trebui creat un spațiu aerian operațional din ce în ce mai integrat pentru traficul aerian general.
- (22) În vederea creării blocurilor funcționale de spațiu aerian și a stabilirii sistemului de îmbunătățire a performanțelor, Comisia ar trebui să determine și să țină seama de condițiile necesare pentru crearea de către Comunitate a unei regiuni unice europene de informare a zborurilor (SEFIR), care urmează să fie solicitată de statele membre în cadrul OACI, în conformitate atât cu procedurile stabilite ale acestei organizații, cât și cu drepturile, obligațiile și responsabilitățile statelor membre în temeiul Convenției privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944 („Convenția de la Chicago”). Cuprinzând spațiul aerian aflat sub responsabilitatea statelor membre, SEFIR ar trebui să faciliteze planificarea comună și operațiunile integrate, cu scopul eliminării blocajelor la nivel regional. O astfel de regiune SEFIR ar trebui să beneficieze de flexibilitatea necesară pentru a reflecta nevoile specifice, cum ar fi densitatea traficului și nivelul de complexitate.
- (23) Utilizatorii spațiului aerian se confruntă cu condiții inegale de acces la spațiul aerian comunitar și de libertate de circulație în acest spațiu. Acest fapt este un rezultat al lipsei de norme comunitare armonizate în ceea ce privește spațiul aerian, în special al lipsei unei clasificări armonizate a spațiului aerian. În consecință, Comisia ar trebui să armonizeze aceste norme pe baza standardelor OACI.
- (24) EATMN ar trebui concepută și pusă în aplicare în vederea realizării siguranței întregii rețele de transport aerian, a durabilității acesteia din punct de vedere al mediului, a creșterii capacității și a unei mai mari rentabilități. Cel mai bun mod de a garanta acest lucru este un management coordonat al rețelei de transport aerian la nivel comunitar, astfel cum s-a subliniat în raportul Comisiei Eurocontrol de evaluare a performanțelor din 31 octombrie 2008 intitulat „Evaluarea inițiativelor referitoare la blocul funcțional de spațiu aerian și a contribuției acestora la îmbunătățirea performanței”.
- (25) În conformitate cu Declarația statelor membre referitoare la aspectele militare legate de cerul unic european, care însoțește Regulamentul (CE) nr. 549/2004, cooperarea și coordonarea civil-militară ar trebui să joace un rol fundamental în punerea în aplicare a cerului unic european, în vederea evoluției către o utilizare flexibilă sporită a spațiului aerian, pentru îndeplinirea obiectivelor de performanță ale spațiului unic european, acordând atenția cuvenită eficienței misiunilor militare.
- (26) Sunt esențiale stabilirea unei structuri comune și armonizate a spațiului aerian în ceea ce privește rutele, întemeierea organizării actuale și viitoare a spațiului aerian pe principii comune, garantarea punerii în aplicare progresive a Planului general pentru ATM, optimizarea utilizării resurselor limitate cu scopul de a evita costurile inutile de echipare, precum și configurarea și managementul spațiului aerian în conformitate cu norme armonizate. În acest scop, Comisia ar trebui să fie responsabilă de adoptarea normelor necesare și a deciziilor de punere în aplicare cu valoare juridică obligatorie.
- (27) Lista funcțiilor de management și configurare a rețelei ar trebui modificată pentru a integra, dacă este necesar, viitoarele funcții de rețea definite de Planul general pentru ATM. Atunci când face acest lucru, Comisia ar trebui să valorifice la maximum cunoștințele specifice ale Eurocontrol.
- (28) Grupul la nivel înalt a recomandat crearea unor funcții noi sau consolidate pe bazele existente și sporirea rolului Eurocontrol, desemnând în același timp Comunitatea ca unică autoritate de reglementare, precum și respectarea principiului separării funcțiilor de reglementare și de furnizare de servicii. În consecință, Comisia ar trebui să încredințeze organizației Eurocontrol reformate, care dispune de noi principii de guvernare, îndeplinirea sarcinilor legate de diferite funcții care nu includ nici adoptarea unor măsuri obligatorii cu un domeniu de aplicare general, nici exercitarea unei puteri politice discreționare. Eurocontrol ar trebui să îndeplinească aceste sarcini într-un mod imparțial și rentabil și prin implicarea deplină a utilizatorilor spațiului aerian și a furnizorilor de servicii de navigație aeriană.
- (29) Ar trebui introduse măsuri adecvate pentru a spori eficiența managementului fluxurilor de trafic aerian cu scopul de a sprijini unitățile operaționale existente, inclusiv Unitatea centrală de management al fluxurilor de trafic aerian a Eurocontrol, în vederea garantării unor operațiuni de zbor eficiente. Mai mult, Comunicarea Comisiei privind un plan de acțiune pentru capacitatea, eficacitatea și siguranța aeroporturilor din Europa subliniază necesitatea de a asigura coerența din punct de vedere operațional între planurile de zbor și sloturile de aeroport. În plus, Observatorul comunitar pentru capacitatea aeroporturilor și-ar putea aduce sprijinul pentru a furniza statelor membre informații obiective în vederea alinierii capacității aeroporturilor la capacitatea ATM, fără a aduce atingere competențelor lor în acest domeniu.

- (30) Furnizarea de informații aeronautice moderne, complete, de înaltă calitate și prompte are un impact important asupra siguranței, facilitând accesul la spațiul aerian comunitar și libertatea de circulație în cadrul acestuia. Ținând cont de Planul general pentru ATM, Comunitatea ar trebui să ia inițiativa de a moderniza acest sector în cooperare cu Eurocontrol și să se asigure că utilizatorii pot accesa datele respective printr-un punct unic de acces public, care să furnizeze informații integrate moderne, ușor de utilizat și validate.
- (31) Pentru portalul electronic de informații meteorologice, Comisia ar trebui să ia în considerare mai multe surse de informare, inclusiv furnizorii de servicii desemnați, dacă este cazul.
- (32) Pentru a evita sarcinile administrative redundante și suprapunerea procedurilor de verificare, certificatele emise în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 privind normele comune în domeniul aviației civile și instituirea unei Agenții Europene de Siguranță a Aviației⁽¹⁾ ar trebui acceptate în sensul prezentului regulament, atunci când acestea se aplică părților componente sau sistemelor.
- (33) Un certificat eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 216/2008 și utilizat pentru a demonstra o modalitate alternativă de respectare a cerințelor esențiale ale Regulamentului (CE) nr. 552/2004 ar trebui să fie însoțit de un dosar tehnic, astfel cum este necesar pentru obținerea certificării din partea Agenției Europene de Siguranță a Aviației (AESA).
- (34) Anumite cerințe din Regulamentul (CE) nr. 552/2004 nu ar trebui să se aplice în cazul sistemelor puse în funcțiune înainte de 20 octombrie 2005. Autoritățile naționale de supervizare și furnizorii de servicii de navigație aeriană ar trebui să aibă libertatea de a ajunge la un acord, la nivel național, cu privire la procedurile și documentația necesare pentru a demonstra gradul în care sistemele ATM puse în funcțiune înainte de 20 octombrie 2005 respectă cerințele esențiale ale Regulamentului (CE) nr. 552/2004. Normele de punere în aplicare și specificațiile comunitare adoptate după adoptarea prezentului regulament ar trebui să țină seama de acest acord, fără a avea ca rezultat cerințe cu efect retroactiv pentru documentele justificative.
- (35) În raportul său final adresat Comisiei, Grupul la nivel înalt a recomandat ca programul SESAR să abordeze în mod special definirea procedurilor și a sistemelor interoperabile, precum și a schimburilor de informații în Europa și cu restul lumii. Acest lucru ar trebui de asemenea să includă elaborarea unor standarde pertinente și identificarea unor norme noi de punere în aplicare sau a unor specificații comunitare, în contextul cerului unic european.
- (36) La adoptarea măsurilor de punere în aplicare, inclusiv a standardelor stabilite de Eurocontrol, Comisia ar trebui să se asigure că măsurile includ toate îmbunătățirile necesare aduse standardelor originale și să aibă în vedere pe deplin necesitatea de a evita dubla reglementare.
- (37) Încercarea de a realiza simultan atât obiectivul de a spori standardele de siguranță a traficului aerian, cât și pe cel de a îmbunătăți performanța generală a ATM și ANS pentru traficul aerian general în Europa necesită luarea în calcul a factorului uman. Prin urmare, statele membre ar trebui să ia în considerare introducerea principiilor „culturii echității”.
- (38) Având în vedere propunerea de extindere a competențelor AESA în ceea ce privește siguranța în domeniul managementului traficului aerian, ar trebui să se asigure coerența între Regulamentele (CE) nr. 549/2004, (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004 și (CE) nr. 552/2004, (CE) nr. 216/2008.
- (39) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei⁽²⁾. Măsurile respective ar trebui adoptate într-un termen adecvat astfel încât să respecte termenele stabilite în cadrul prezentului regulament și al Regulamentelor (CE) nr. 549/2004, (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004, (CE) nr. 552/2004 și (CE) nr. 216/2008.
- (40) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să actualizeze măsurile ca urmare a evoluțiilor tehnice și operaționale, precum și să stabilească criteriile și procedurile de bază pentru exercitarea anumitor funcții de management de rețea. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale din Regulamentele (CE) nr. 549/2004, (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004 și (CE) nr. 552/2004, prin completarea acestora cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (41) Atunci când, din motive imperative de urgență, termenele care se aplică în mod normal în cadrul procedurii de reglementare cu control nu pot fi respectate, Comisia ar trebui să poată utiliza procedura de urgență prevăzută la articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE.
- (42) Declarația ministerială privind aeroportul Gibraltar, adoptată la Cordoba la 18 septembrie 2006 („declarația ministerială”) în cursul primei reuniuni ministeriale a Forumului de dialog privind Gibraltarul, va înlocui declarația comună privind aeroportul Gibraltar făcută la Londra la 2 decembrie 1987, iar deplina conformitate cu declarația respectivă va fi asimilată conformității cu declarația din 1987.

(1) JO L 79, 19.3.2008, p. 1.

(2) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (43) Prezentul regulament se aplică pe deplin aeroportului Gibraltar în contextul și în temeiul declarației ministeriale. Fără a aduce atingere declarației ministeriale, aplicarea prezentului regulament aeroportului din Gibraltar, precum și toate măsurile care decurg din aplicarea acestuia respectă pe deplin declarația respectivă și toate aranjamentele conținute în aceasta.
- (44) Prin urmare, Regulamentele (CE) nr. 549/2004, (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004 și (CE) nr. 552/2004 ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 549/2004 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiectivul și domeniul de aplicare

(1) Inițiativa privind cerul unic european are drept obiectiv consolidarea normelor actuale de siguranță a traficului aerian, contribuția la dezvoltarea durabilă a sistemului de transport aerian și îmbunătățirea performanțelor generale ale managementului traficului aerian (ATM) și ale serviciilor de navigație aeriană (ANS) pentru traficul aerian general din Europa, prin conformarea cu cerințele tuturor utilizatorilor spațiului aerian. Cerul unic european cuprinde o rețea paneuropeană coerentă de rute, sisteme de gestionare a rețelei și de management al traficului aerian bazate exclusiv pe siguranță, eficiență și criterii tehnice, în folosul utilizatorilor spațiului aerian. Pentru a realiza acest obiectiv, prezentul regulament stabilește un cadru de reglementare armonizat pentru crearea cerului unic european.

(2) Aplicarea prezentului regulament și a măsurilor menționate la articolul 3 nu aduce atingere suveranității statelor membre asupra spațiului lor aerian și cerințelor statelor membre referitoare la ordinea publică, siguranța publică și obiectivele din domeniul apărării, prevăzute la articolul 13. Prezentul regulament și măsurile menționate la articolul 3 nu privesc operațiunile militare și instruirea militară.

(3) Aplicarea prezentului regulament și a măsurilor menționate la articolul 3 nu aduce atingere drepturilor și îndatoririlor statelor membre prevăzute în Convenția de la Chicago din 1944 privind aviația civilă internațională («Convenția de la Chicago»). În acest context, un obiectiv suplimentar al prezentului regulament este, în domeniile reglementate de acesta, să asiste statele membre în îndeplinirea obligațiilor care decurg din Convenția de la Chicago, prin crearea unei baze comune de interpretare și aplicare unitară a dispozițiilor acestei convenții, precum și prin asigurarea unei bune reprezentări a acestor dispoziții în prezentul regulament, precum și în normele elaborate pentru punerea în aplicare a acestuia.

(4) Aplicarea prezentului regulament în cazul aeroportului Gibraltar nu aduce atingere pozițiilor juridice ale Regatului Spaniei și, respectiv, Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord cu privire la diferendul lor referitor la suveranitatea asupra teritoriului pe care este situat aeroportul.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

- (a) punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„8. «utilizatori ai spațiului aerian» înseamnă operatori de aeronave exploatare în traficul aerian general;”;

- (b) punctul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„10. «managementul traficului aerian (ATM)» înseamnă ansamblul funcțiilor de la bordul aeronavelor și de la sol (servicii de trafic aerian, managementul spațiului aerian și managementul fluxurilor de trafic aerian) necesare pentru a asigura mișcarea sigură și eficientă a aeronavelor în toate fazele lor de operare;”;

- (c) se introduce următorul punct:

„13a. «Planul general pentru ATM» înseamnă planul aprobat prin Decizia 2009/320/CE a Consiliului (*), în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 219/2007 al Consiliului din 27 februarie 2007 privind înființarea unei întreprinderi comune pentru realizarea sistemului european de nouă generație pentru gestionarea traficului aerian (SESAR) (**);

(*) JO L 95, 9.4.2009, p. 41.

(**) JO L 64, 2.3.2007, p. 1.”;

- (d) punctul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„15. «certificat» înseamnă un document emis de o autoritate națională de supervizare în orice formă, în conformitate cu dreptul intern, care atestă că un furnizor de servicii de navigație aeriană îndeplinește cerințele privind furnizarea unui anumit serviciu;”;

- (e) punctul 21 se elimină;

- (f) punctul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„22. «utilizarea flexibilă a spațiului aerian» înseamnă un concept de management al spațiului aerian aplicat în zona Conferinței Europene a Aviației Civile în baza «Airspace Management Handbook for the application of the Concept of the Flexible Use of Airspace» (Manualul de management al spațiului aerian pentru aplicarea conceptului de utilizare flexibilă a spațiului aerian) publicat de Eurocontrol;”;

(g) se introduc următoarele puncte:

„23a. «serviciu de informare a zborurilor» înseamnă un serviciu furnizat în scopul furnizării de consiliere și informații utile pentru siguranța și eficiența zborurilor;

23b. «serviciu de alarmare» înseamnă un serviciu furnizat pentru notificarea organizațiilor corespunzătoare cu privire la aeronavele care necesită asistență de căutare și salvare și pentru sprijinirea respectivelor organizații conform dispozițiilor;”;

(h) punctul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„25. «bloc funcțional de spațiu aerian» înseamnă un bloc de spațiu aerian care se bazează pe cerințe operaționale și care este stabilit indiferent de frontierele de stat, în care furnizarea de servicii de navigație aeriană și funcțiile conexe sunt bazate pe performanță și optimizate cu scopul de a consolida, în fiecare bloc funcțional de spațiu aerian, cooperarea dintre furnizorii de servicii de navigație aeriană și, după caz, furnizorul integrat;”;

(i) punctul 37 se elimină;

(j) se introduce următorul punct:

„41. «servicii transfrontaliere» înseamnă orice situație în care serviciile de navigație aeriană sunt furnizate într-un stat membru de un furnizor de servicii certificat într-un alt stat membru.”

3. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Autoritățile naționale de supervizare

(1) Statele membre numesc sau stabilesc, în comun sau separat, unul sau mai multe organisme în calitate de autoritate națională de supervizare care să își asume atribuțiile primite în temeiul prezentului regulament și al măsurilor menționate la articolul 3.

(2) Autoritățile naționale de supervizare sunt independente față de furnizorii de servicii de navigație aeriană. Această independență se obține printr-o separare corespunzătoare, cel puțin la nivel funcțional, între autoritățile naționale de supervizare și respectivii furnizori.

(3) Autoritățile naționale de supervizare își exercită competențele în mod imparțial, independent și transparent. Aceasta se obține prin introducerea unor mecanisme adecvate de gestionare și control, inclusiv la nivelul administrației statelor membre. Cu toate acestea, autoritățile naționale de supervizare nu sunt împiedicate în acest mod să își exercite atribuțiile în acord cu normele privind organizarea ale autorităților naționale ale aviației civile sau ale oricărui alt organism public.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile naționale de supervizare dețin resursele și au capacitățile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le sunt încredințate în conformitate cu prezentul regulament în mod eficient și cu promptitudine.

(5) Statele membre notifică Comisiei numele și adresa autorităților naționale de supervizare, precum și orice modificări aduse acestora, împreună cu măsurile luate pentru a garanta conformitatea cu alineatele (2), (3) și (4).”

4. La articolul 5, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(5) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1), (2), (4) și (6) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.”

5. Articolele 6-11 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 6

Organismul consultativ sectorial

Fără a aduce atingere rolului comitetului și al Eurocontrol, Comisia înființează un «organism consultativ sectorial» de care să aparțină furnizorii de servicii de navigație aeriană, asociațiile de utilizatori ai spațiului aerian, operatorii de aeroporturi, industria producătoare și organismele profesionale de reprezentare a personalului. Rolul acestui organism este numai de a consilia Comisia cu privire la punerea în aplicare a cerului unic european.

Articolul 7

Relațiile cu țările terțe europene

Comunitatea și membrii săi urmăresc și susțin extinderea cerului unic european către țările care nu sunt membre ale Uniunii Europene. În acest scop, aceștia depun toate eforturile, fie în cadrul acordurilor încheiate cu țările terțe vecine, fie în cadrul acordurilor privind blocurile funcționale de spațiu aerian, pentru a extinde domeniul de aplicare a prezentului regulament și a măsurilor menționate la articolul 3, astfel încât să includă țările respective.

Articolul 8

Norme de punere în aplicare

(1) În scopul elaborării normelor de punere în aplicare, Comisia poate emite mandate pentru Eurocontrol sau, după caz, pentru un alt organ, stabilind sarcinile care trebuie îndeplinite și calendarul executării acestora și luând în considerare termenele-limită aplicabile prevăzute de prezentul regulament. Comisia ia măsuri în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 5 alineatul (2).

(2) Atunci când intenționează să emită un mandat în conformitate cu alineatul (1), Comisia depune toate eforturile pentru a utiliza la un nivel optim măsurile în vigoare privind implicarea și consultarea tuturor părților interesate în cazul în care aceste măsuri corespund practicilor Comisiei cu privire la transparență și proceduri consultative și nu contravin obligațiilor sale instituționale.

Articolul 9

Sancțiuni

Sancțiunile pe care statele membre le stabilesc pentru încălcările prezentului regulament și ale măsurilor menționate la articolul 3, săvârșite în special de utilizatorii spațiului aerian și furnizorii de servicii, sunt eficiente, proporționale și cu caracter de descurajare.

Articolul 10

Consultarea părților interesate

(1) Statele membre, hotărând în conformitate cu legislația națională, stabilesc mecanisme consultative pentru implicarea corespunzătoare a părților interesate, inclusiv a organelor profesionale de reprezentare a personalului, în punerea în aplicare a cerului unic european.

(2) Comisia instituie un mecanism consultativ la nivel comunitar. Comitetul de dialog sectorial instituit în temeiul Deciziei 98/500/CE este asociat la consultări.

(3) Consultarea părților interesate vizează, în special, dezvoltarea și introducerea de noi concepte și tehnologii în EATMN.

Părțile interesate pot include:

- furnizori de servicii de navigație aeriană;
- operatorii de aeroporturi;
- utilizatorii spațiului aerian sau grupurile relevante de reprezentare a utilizatorilor spațiului aerian;
- autoritățile militare;
- industria producătoare; și
- organismele profesionale de reprezentare a personalului.

Articolul 11

Sistemul de îmbunătățire a performanțelor

(1) Se instituie un sistem de îmbunătățire a performanțelor serviciilor de navigație aeriană și ale funcțiilor de rețea, cu scopul de a îmbunătăți performanțele serviciilor de navigație aeriană și ale funcțiilor de rețea în cadrul cerului unic european. Acesta cuprinde:

- (a) obiective de performanță la nivel comunitar referitoare la domeniile esențiale de performanță, cum ar fi siguranța, mediul, capacitatea și rentabilitatea;

(b) planuri la nivel național sau planuri pentru blocurile funcționale de spațiu aerian, incluzând obiectivele de performanță, care să asigure coerența cu obiectivele de performanță la nivel comunitar; precum și

(c) evaluarea periodică, monitorizarea și analiza comparativă a serviciilor de navigație aeriană și a funcțiilor de rețea.

(2) În conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3), Comisia poate autoriza Eurocontrol sau un alt organism imparțial și competent să acționeze în calitate de «organism de evaluare a performanțelor». Rolul organismului de evaluare a performanțelor este de a sprijini Comisia, în colaborare cu autoritățile naționale de supervizare, și de a sprijini autoritățile naționale de supervizare, la cerere, în vederea punerii în aplicare a sistemului de îmbunătățire a performanțelor menționat la alineatul (1). Comisia se asigură că organismul de evaluare a performanțelor acționează independent în îndeplinirea atribuțiilor încredințate acestuia de Comisie.

(3) (a) Obiectivele de performanță la nivel comunitar pentru rețeaua de management al traficului aerian se adoptă de Comisie în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3), după ce au fost luate în considerare contribuțiile relevante ale autorităților naționale de supervizare la nivel național sau la nivelul blocurilor funcționale de spațiu aerian.

(b) Planurile naționale sau planurile blocurilor funcționale de spațiu aerian menționate la alineatul (1) litera (b) sunt elaborate de autoritățile naționale de supervizare și adoptate de statul (statele) membru (membri). Aceste planuri includ obiectivele naționale obligatorii sau obiectivele la nivelul blocurilor funcționale de spațiu aerian și un sistem adecvat de stimulente, astfel cum a fost adoptat de statul (statele) membru (membri). Elaborarea planurilor face obiectul colaborării cu furnizorii de servicii de navigație aeriană, cu reprezentanții utilizatorilor spațiului aerian, precum și, dacă este cazul, cu operatorii și coordonatorii de aeroporturi.

(c) Coerența obiectivelor naționale sau ale blocurilor funcționale de spațiu aerian cu obiectivele de performanță la nivel comunitar este evaluată de Comisie pe baza criteriilor de evaluare menționate la alineatul (6) litera (d).

În cazul în care Comisia constată că unul sau mai multe obiective de performanță naționale sau ale blocurilor funcționale de spațiu aerian nu corespund criteriilor de evaluare, aceasta poate decide, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 5 alineatul (2), să emită o recomandare prin care să solicite autorităților naționale de supervizare în cauză să propună unul sau mai multe obiective de performanță revizuite. Statele membre în cauză adoptă aceste obiective de performanță revizuite și iau măsurile corespunzătoare, care sunt aduse la cunoștința Comisiei în timp util.

În cazul în care Comisia constată că obiectivele de performanță revizuite și măsurile corespunzătoare nu sunt adecvate, aceasta poate decide, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3), ca statele membre în cauză să adopte măsuri corective.

În caz contrar, Comisia poate decide, pe baza unor dovezi justificative corespunzătoare, să revizuiască obiectivele de performanță la nivel comunitar în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3).

- (d) Perioada de referință pentru sistemul de îmbunătățire a performanțelor este de cel puțin trei ani și, respectiv, de cel mult cinci ani. În această perioadă, în cazul în care nu sunt îndeplinite obiectivele naționale sau ale blocurilor funcționale de spațiu aerian, statele membre și/sau autoritățile naționale de supervizare pun în aplicare măsurile corective pe care le-au stabilit. Prima perioadă de referință cuprinde primii trei ani de la adoptarea normelor de punere în aplicare menționate la alineatul (6).
- (e) Comisia evaluează periodic realizarea obiectivelor de performanță și prezintă rezultatele Comitetului pentru cerul unic.
- (4) Se aplică următoarele proceduri sistemului de îmbunătățire a performanțelor menționat la alineatul (1):
- (a) culegerea, validarea, analiza, evaluarea și difuzarea datelor relevante privind performanțele serviciilor de navigație aeriană și ale funcțiilor de rețea, furnizate de toate părțile interesate, inclusiv de furnizorii de servicii de navigație aeriană, de utilizatorii spațiului aerian, de operatorii de aeroporturi, de autoritățile naționale de supervizare, de statele membre și de Eurocontrol;
- (b) selectarea domeniilor-cheie de performanță adecvate, pe baza documentului OACI nr. 9854 «Global Air Traffic Management Operational Concept» (Conceptul operațional global de management al traficului aerian), armonizate cu cele identificate în cadrul de performanță al Planului general pentru ATM, care să includă domeniile siguranței, mediului, capacității și rentabilității, adaptate, în cazul în care este necesar, astfel încât să țină seama de nevoile specifice ale cerului unic european și de obiectivele relevante pentru domeniile respective, și definirea unui număr limitat de indicatori-cheie ai performanței pentru măsurarea performanțelor;
- (c) stabilirea unor obiective de performanță la nivel comunitar, care sunt definite ținându-se seama de contribuțiile identificate la nivel național sau la nivelul blocurilor funcționale de spațiu aerian;
- (d) evaluarea obiectivelor de performanță naționale sau ale blocului funcțional de spațiu aerian pe baza planului național sau al blocului funcțional de spațiu aerian; și

- (e) monitorizarea planurilor de performanță naționale sau ale blocului funcțional de spațiu aerian, incluzând mecanisme de alertă adecvate.

Comisia poate adăuga proceduri pe lista procedurilor menționate la prezentul alineat. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 5 alineatul (4).

- (5) Stabilirea sistemului de îmbunătățire a performanțelor ține seama de faptul că serviciile de rută, serviciile de terminal și funcțiile de rețea sunt diferite și ar trebui tratate ca atare, având în vedere și scopul măsurării performanțelor, dacă este necesar.
- (6) Pentru funcționarea detaliată a sistemului de îmbunătățire a performanțelor, Comisia adoptă norme de punere în aplicare în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3), până la 4 decembrie 2011 și într-un interval convenabil, compatibil cu respectarea termenelor relevante stabilite de prezentul regulament. Aceste norme de punere în aplicare vizează:
- (a) conținutul și calendarul procedurilor menționate la alineatul (4);
- (b) perioada de referință și intervale pentru evaluarea îndeplinirii obiectivelor de performanță și stabilirea de noi obiective;
- (c) criteriile pentru instituirea de către autoritățile naționale de supervizare a planurilor de performanță naționale sau ale blocului funcțional de spațiu aerian, cuprinzând obiectivele de performanță naționale sau ale blocului funcțional de spațiu aerian și sistemul de stimulente. Planurile de performanță:
- (i) se bazează pe planurile de afaceri ale furnizorilor de servicii de navigație aeriană;
- (ii) vizează toate elementele costului aferente bazei de cost naționale sau a blocului funcțional de spațiu aerian;
- (iii) includ obiective de performanță obligatorii conforme cu obiectivele de performanță comunitare;
- (d) criteriile care să determine dacă obiectivele naționale sau ale blocului funcțional de spațiu aerian sunt conforme cu obiectivele de performanță comunitare pe durata perioadei de referință și pentru a susține mecanismele de alertă;
- (e) principiile generale privind înființarea de către statele membre a sistemului de stimulente;
- (f) principiile privind aplicarea unui mecanism tranzitoriu necesar pentru adaptarea la funcționarea sistemului de îmbunătățire a performanțelor, a cărei durată nu trebuie să depășească 12 luni de la adoptarea normelor de punere în aplicare.”

6. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia revizuieste periodic aplicarea prezentului regulament și a măsurilor menționate la articolul 3 și raportează Parlamentului European și Consiliului, până la 4 iunie 2011 și, ulterior, la finalul fiecărei perioade de referință menționate la articolul 11 alineatul (3) litera (d). Atunci când acest demers se justifică în acest scop, Comisia poate solicita din partea statelor membre informații suplimentare față de informațiile cuprinse în rapoartele prezentate de acestea în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Rapoartele conțin evaluarea rezultatelor obținute prin acțiunile întreprinse în temeiul prezentului regulament, inclusiv informații adecvate referitoare la evoluțiile din acest sector, în special cu privire la aspectele economice, sociale, de mediu, legate de ocuparea forței de muncă și tehnologice, precum și cu privire la calitatea serviciului, din perspectiva obiectivelor inițiale și a cerințelor viitoare.”

7. Se introduce următorul articol:

„Articolul 13a

Agenția Europeană de Siguranță a Aviației

La punerea în aplicare a prezentului regulament și a Regulamentelor (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004, (CE) nr. 552/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 privind normele comune în domeniul aviației civile și instituirea unei Agenții Europene de Siguranță a Aviației (*), statele membre și Comisia, în conformitate cu rolurile lor respective, astfel cum sunt prevăzute în prezentul regulament, își coordonează acțiunile, după caz, cu cele ale Agenției Europene de Siguranță a Aviației pentru a asigura abordarea corespunzătoare a tuturor aspectelor referitoare la siguranță.

(*) JO L 79, 19.3.2008, p. 1.”

Articolul 2

Regulamentul (CE) nr. 550/2004 se modifică după cum urmează:

1. Articolele 2-4 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 2

Sarcinile autorităților naționale de supervizare

(1) Autoritățile naționale de supervizare prevăzute la articolul 4 din regulamentul-cadru asigură supervizarea corespunzătoare a aplicării prezentului regulament, în special cu

privire la funcționarea sigură și eficientă a furnizorilor de servicii de navigație aeriană care oferă servicii legate de spațiul aerian de care este responsabil statul membru care a desemnat sau a înființat autoritatea în cauză.

(2) În acest scop, fiecare autoritate națională de supervizare organizează inspecții și evaluări corespunzătoare pentru a verifica respectarea cerințelor din prezentul regulament, inclusiv a cerințelor privind resursele umane necesare pentru furnizarea serviciilor de navigație aeriană. Furnizorul de servicii de navigație aeriană facilitează aceste acțiuni.

(3) În ceea ce privește blocurile funcționale de spațiu aerian care se extind asupra spațiului aerian aflat sub responsabilitatea a mai mult de un stat membru, statele membre în cauză încheie un acord privind supervizarea prevăzută în prezentul articol cu privire la furnizorii de servicii de navigație aeriană care furnizează servicii legate de aceste blocuri.

(4) Autoritățile naționale de supervizare cooperează strâns pentru a asigura supravegherea corespunzătoare a furnizorilor de servicii de navigație aeriană care dețin un certificat valabil de la un stat membru și care furnizează și servicii legate de spațiul aerian aflat sub responsabilitatea altui stat membru. Această cooperare include dispoziții pentru abordarea cazurilor de nerespectare a cerințelor comune aplicabile stabilite la articolul 6 sau a condițiilor stabilite în anexa II.

(5) În cazul furnizării transfrontaliere de servicii de navigație aeriană, aceste dispoziții includ un acord privind recunoașterea reciprocă a sarcinilor de supervizare prevăzute la alineatele (1) și (2) și rezultatele acestor sarcini. Această recunoaștere reciprocă se aplică și în cazul în care există acorduri de recunoaștere între autoritățile naționale de supervizare în ceea ce privește certificarea furnizorilor de servicii.

(6) În scopul cooperării regionale, autoritățile naționale de supervizare pot, de asemenea, încheia acorduri referitoare la împărțirea responsabilităților privind sarcinile de supervizare, în cazul în care acest lucru este permis de legea națională.

Articolul 3

Entități calificate

(1) Autoritățile naționale de supervizare pot decide să delege integral sau parțial inspecțiile și evaluările menționate la articolul 2 alineatul (2) unor entități calificate care îndeplinesc cerințele stabilite în anexa I.

(2) Astfel de delegări acordate de o autoritate națională de supervizare sunt valabile pe teritoriul Comunității pe o perioadă de trei ani, perioadă ce poate fi prelungită. Autoritățile naționale de supervizare pot însărcina oricare dintre entitățile calificate situate în Comunitate cu efectuarea acestor inspecții și evaluări.

Articolul 4

Cerințe legate de siguranță

Comisia, în conformitate cu procedura de reglementare stabilită la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul-cadru, adoptă normele de punere în aplicare care includ dispozițiile pertinente referitoare la cerințele Eurocontrol de reglementare a siguranței (ESARRs) și modificările ulterioare ale acestor cerințe, care fac parte din domeniul de aplicare al prezentului regulament, însoțite, dacă este necesar, de adaptările adecvate.”

2. Articolul 5 se elimină.

3. La articolul 7, alineatele (6) și (7) se înlocuiesc cu următorul text:

„(6) Fără a se aduce atingere articolelor 8 și 9, emiterea de certificate conferă furnizorilor de servicii de navigație aeriană posibilitatea de a-și oferi serviciile statelor membre, altor furnizori de servicii de navigație aeriană, utilizatorilor spațiului aerian și aeroporturilor din interiorul Comunității.

(7) Autoritățile naționale de supervizare monitorizează respectarea cerințelor comune și a condițiilor aferente certificatelor. Detaliile acestei monitorizări sunt incluse în rapoartele anuale care urmează să fie prezentate de către statele membre conform articolului 12 alineatul (1) din regulamentul-cadru. Dacă o autoritate națională de supervizare consideră că deținătorul unui certificat nu mai satisface aceste cerințe sau condiții, aceasta ia măsurile corespunzătoare, asigurând continuitatea serviciilor cu condiția ca siguranța să nu fie afectată. Aceste măsuri pot include revocarea certificatului.”

4. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Desemnarea furnizorilor de servicii de trafic aerian

(1) Statele membre asigură furnizarea de servicii de trafic aerian în exclusivitate în cadrul blocurilor specifice de spațiu aerian cu privire la spațiul aerian de care sunt responsabile. În acest scop, statele membre desemnează un furnizor de servicii de trafic aerian care deține un certificat valabil în Comunitate.

(2) În ceea ce privește furnizarea de servicii transfrontaliere, statele membre se asigură că respectarea prezentului articol și a articolului 10 alineatul (3) nu este împiedicată de faptul că sistemul lor legislativ național impune furnizorilor de servicii de trafic aerian care furnizează servicii în spațiul aerian de care sunt responsabile statele membre respective:

- (a) să fie deținuți în mod direct sau majoritar de către statele membre respective sau de către resortisanți ai acestora;
- (b) să își aibă sediul principal de desfășurare a activității sau sediul social pe teritoriul statelor membre respective; sau

(c) să utilizeze numai facilitățile din statele membre în cauză.

(3) Statele membre definesc drepturile și obligațiile care trebuie îndeplinite de furnizorii de servicii de trafic aerian desemnați. Obligațiile pot include condiții pentru furnizarea la timp a informațiilor pertinente care permit identificarea tuturor mișcărilor aeronavelor în spațiul aerian de care sunt responsabile.

(4) Statele membre dispun de competențe discreționare în alegerea unui furnizor de servicii de trafic aerian, cu condiția ca acesta din urmă să îndeplinească cerințele și condițiile stabilite la articolele 6 și 7.

(5) Cu privire la blocurile funcționale de spațiu aerian, stabilite în conformitate cu articolul 9a, care se extind asupra spațiului aerian de care sunt responsabile mai multe state membre, statele membre în cauză desemnează împreună, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, unul sau mai mulți furnizori de servicii de trafic aerian, cel puțin cu o lună înainte de stabilirea blocului de spațiu aerian.

(6) Statele membre informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la orice decizie luată în cadrul prezentului articol privind desemnarea furnizorilor de servicii de trafic aerian în interiorul blocurilor de spațiu aerian specifice care au legătură cu spațiul aerian aflat sub responsabilitatea lor.”

5. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 9a

Blocurile funcționale de spațiu aerian

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta punerea în aplicare a unor blocuri funcționale de spațiu aerian până la 4 decembrie 2012, cu scopul de a atinge capacitatea și eficiența necesare ale rețelei de management al traficului aerian în cadrul cerului unic european, de a menține un nivel înalt de siguranță și de a contribui la performanțele globale ale sistemului de transport aerian și la un impact redus asupra mediului. Statele membre, în special statele membre care înființează blocuri funcționale de spațiu aerian învecinate, cooperează cât mai mult posibil între ele pentru a garanta respectarea prezentei dispoziții. După caz, cooperarea poate include și țări terțe participante la blocurile funcționale de spațiu aerian.

(2) În special, blocurile funcționale de spațiu aerian:

- (a) sunt susținute printr-un studiu de siguranță;
- (b) permit utilizarea optimă a spațiului aerian, ținând seama de fluxurile traficului aerian;
- (c) asigură coerența cu rețeaua de rute europene înființată în conformitate cu articolul 6 din regulamentul privind spațiul aerian;

- (d) se justifică prin valoarea adăugată globală, incluzând utilizarea optimă a resurselor tehnice și umane, pe baza analizei cost-beneficiu;
- (e) asigură un transfer ușor și flexibil al responsabilității controlului traficului aerian între unitățile serviciilor de trafic aerian;
- (f) asigură compatibilitatea diferitelor configurații ale spațiului aerian, optimizând, printre altele, actualul sistem al regiunilor de informare a zborurilor;
- (g) îndeplinesc condițiile care decurg din acordurile regionale încheiate în cadrul OACI;
- (h) respectă acordurile regionale existente la data intrării în vigoare a prezentului regulament, în special pe cele care privesc țări terțe europene; și
- (i) facilitează coerența cu obiectivele de performanță stabilite la nivel comunitar.

(3) Un bloc funcțional al spațiului aerian se creează numai de comun acord de către toate statele membre și, după caz, țări terțe, care sunt responsabile de orice parte din spațiul aerian inclus în blocul funcțional de spațiu aerian. Înainte de a notifica Comisia privind crearea unui bloc funcțional de spațiu aerian, statul membru sau statele membre în cauză furnizează Comisiei, celorlalte state membre și celorlalte părți interesate informațiile corespunzătoare pentru a le da posibilitatea acestora de a-și prezenta observațiile.

(4) În cazul în care un bloc funcțional de spațiu aerian se referă la un spațiu aerian care se află integral sau parțial sub responsabilitatea a două sau mai multe state membre, acordul prin care se stabilește blocul funcțional de spațiu aerian conține dispozițiile necesare privind modalitățile de modificare a blocului și de retragere a unui stat membru din blocul respectiv, inclusiv aranjamentele tranzitorii.

(5) În cazul în care apar dificultăți între două sau mai multe state membre cu privire la un bloc funcțional transfrontalier de spațiu aerian care privește spațiul aerian aflat sub responsabilitatea lor, statele membre în cauză pot prezenta în comun respectiva problemă Comitetului pentru cerul unic, în vederea obținerii unui aviz. Avizul se adresează statelor membre în cauză. Fără a aduce atingere alineatului (3), statele membre țin seama de acest aviz pentru a găsi o soluție.

(6) După primirea notificărilor de la statele membre referitoare la acordurile și declarațiile menționate la alineatele (3) și (4), Comisia evaluează în cazul fiecărui bloc funcțional de spațiu aerian îndeplinirea cerințelor stabilite la alineatul (2) și prezintă rezultatele spre examinare Comitetului pentru cerul unic. În cazul în care hotărăște că unul sau mai multe blocuri funcționale de spațiu aerian nu îndeplinesc cerințele necesare, Comisia inițiază dialoguri cu statele membre în cauză în vederea obținerii unui consens în ceea ce privește măsurile necesare pentru a rectifica situația.

(7) Fără a aduce atingere alineatului (6), acordurile și declarațiile menționate la alineatele (3) și (4) se notifică Comisiei în vederea publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Această publicare specifică data intrării în vigoare a deciziei pertinente.

(8) Documentele orientative privind crearea și modificarea blocurilor funcționale de spațiu aerian se elaborează până la 4 decembrie 2010 în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 5 alineatul (2) din regulamentul-cadru.

(9) Comisia adoptă, până la 4 decembrie 2011 și în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul-cadru, normele de punere în aplicare cu privire la informațiile care trebuie furnizate de statul sau statele membre în cauză înainte de crearea și modificarea unui bloc funcțional de spațiu aerian în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

Articolul 9b

Coordonatorul sistemului de blocuri funcționale de spațiu aerian

(1) Pentru a facilita crearea de blocuri funcționale de spațiu aerian, Comisia poate desemna o persoană fizică în calitate de coordonator al sistemului de blocuri funcționale de spațiu aerian («coordonatorul»). Comisia hotărăște în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul-cadru.

(2) Fără a aduce atingere articolului 9a alineatul (5), la cererea tuturor statelor membre în cauză și, după caz, a țărilor terțe care participă în cadrul aceluiași bloc funcțional de spațiu aerian, coordonatorul facilitează depășirea obstacolelor în procesul de negociere în vederea accelerării instituirii blocurilor funcționale de spațiu aerian. Coordonatorul își desfășoară activitatea în baza unui mandat din partea tuturor statelor membre în cauză și, după caz, a țărilor terțe participante la același bloc funcțional de spațiu aerian.

(3) Coordonatorul acționează în mod imparțial față de statele membre, țările terțe, Comisie și părțile interesate.

(4) Coordonatorul nu divulgă informațiile obținute în exercitarea mandatului său exceptând cazurile în care a fost autorizat în prealabil de către statul sau statele membre și, după caz, de către țările terțe în cauză.

(5) Coordonatorul raportează Comisiei, Comitetului pentru cerul unic și Parlamentului European la fiecare trei luni după numirea sa. Raportul include rezumatul negocierilor și rezultatul acestora.

(6) Mandatul coordonatorului expiră după semnarea ultimului acord de înființare a unui bloc funcțional de spațiu aerian, dar nu mai târziu de 4 decembrie 2012.”

6. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Relațiile cu autoritățile militare

În contextul politicii comune în domeniul transporturilor, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura încheierea sau reînnoirea unor acorduri scrise între autoritățile competente civile și militare sau a altor acorduri juridice echivalente cu privire la gestionarea unor blocuri specifice ale spațiului aerian.”

7. La articolul 12, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care furnizează un pachet de servicii, furnizorii de servicii de navigație aeriană identifică și prezintă costurile și veniturile care provin din serviciile de navigație aeriană, defalcate în conformitate cu schema de tarifyare pentru serviciile de navigație aeriană menționată la articolul 14 și, dacă este cazul, au conturi consolidate pentru alte servicii, care nu au legătură cu navigația aeriană, la fel cum ar trebui să procedeze dacă serviciile respective ar fi furnizate de întreprinderi separate.”

8. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Generalități

În conformitate cu cerințele de la articolele 15 și 16, schema de tarifyare pentru serviciile de navigație aeriană contribuie la o mai mare transparență a stabilirii, aplicării și colectării tarifelor pentru utilizatorii spațiului aerian și contribuie la rentabilitatea furnizării de servicii de navigație aeriană și la eficiența operațiunilor de zbor, menținându-se, în același timp, un nivel optim de siguranță. Schema este conformă, de asemenea, cu articolul 15 din Convenția de la Chicago din 1944 privind aviația civilă internațională și cu sistemul de tarifyare Eurocontrol pentru tarifyarele de rută.”

9. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Principii

(1) Schema de tarifyare se bazează pe contabilizarea costurilor serviciilor de navigație aeriană suportate de furnizorii de servicii pentru utilizatorii spațiului aerian. Schema distribuie aceste costuri între categoriile de utilizatori.

(2) Următoarele principii se aplică la stabilirea bazei de calcul a tarifelor în funcție de costuri:

(a) costul care urmează să fie distribuit între utilizatorii spațiului aerian este costul stabilit al furnizării de servicii de navigație aeriană, inclusiv sumele corespunzătoare pentru dobânzile pentru investițiile de capital și amortizarea activelor, precum și costurile de întreținere, operare, gestionare și administrare. Costurile stabilite sunt costurile

stabilite de statul membru la nivel național sau la nivelul blocului funcțional de spațiu aerian, fie la începutul perioadei de referință pentru fiecare an calendaristic al perioadei de referință menționate la articolul 11 din regulamentul-cadru, fie pe parcursul perioadei de referință, în urma adaptărilor corespunzătoare efectuate prin aplicarea mecanismelor de alertă prevăzute la articolul 11 din regulamentul-cadru;

(b) costurile care se iau în considerare în acest context sunt cele estimate în raport cu infrastructura și serviciile furnizate și aplicate în conformitate cu Planul regional de navigație aeriană al OACI pentru regiunea europeană. Acestea pot include și costurile suportate de autoritățile naționale de supervizare și/sau de entitățile calificate, precum și alte costuri suportate de statul membru și furnizorul de servicii în cauză în legătură cu furnizarea de servicii de navigație aeriană. Costurile respective nu includ costurile penalităților impuse de statele membre în conformitate cu articolul 9 din regulamentul-cadru și nici costurile măsurilor corective impuse de statele membre în conformitate cu articolul 11 din regulamentul-cadru;

(c) în ceea ce privește blocurile funcționale ale spațiului aerian și în calitate de părți la acordurile-cadru respective, statele membre depun eforturi rezonabile pentru a conveni asupra unor principii comune ale politicii tarifyare;

(d) costul diferitelor servicii de navigație aeriană se identifică separat, conform articolului 12 alineatul (3);

(e) nu sunt permise subvențiile încrucișate între serviciile de rută și cele de terminal. Costurile care corespund atât serviciilor de terminal, cât și celor de rută se repartizează în mod proporțional între serviciile de rută și serviciile de terminal pe baza unei metodologii transparente. Subvențiile încrucișate sunt permise numai între diferitele servicii de navigație aeriană din una dintre cele două categorii menționate, numai dacă sunt justificate din motive obiective și sub rezerva identificării clare;

(f) se asigură transparența bazei de calcul a tarifelor în funcție de costuri. Se adoptă norme de punere în aplicare pentru furnizarea de informații de către furnizorii de servicii care să permită evaluările prognozelor furnizorilor, costurilor reale și încasărilor. Autoritățile naționale de supervizare, furnizorii de servicii, utilizatorii spațiului aerian, Comisia și Eurocontrol fac un schimb constant de informații.

(3) Atunci când stabilesc tarifyarele în conformitate cu alineatul (2), statele membre respectă următoarele principii:

(a) tarifyarele pentru furnizarea de servicii de navigație aeriană se stabilesc în condiții nediscriminatorii. La aplicarea de tarifyare diferiților utilizatori ai spațiului aerian pentru utilizarea aceluiași serviciu, nu se face distincție cu privire la naționalitatea sau categoria utilizatorului;

- (b) scutirea anumitor utilizatori, în special a operatorilor de aeronave ușoare și de aeronave de stat, poate fi permisă, cu condiția de a nu se transfera costul acestei scutiri asupra altor utilizatori;
- (c) tarifele se stabilesc pe an calendaristic pe baza costurilor determinate sau se pot stabili în conformitate cu condițiile prevăzute de statele membre pentru stabilirea nivelului maxim al ratei unitare sau al venitului anual pentru fiecare an pe parcursul unei perioade de cel mult cinci ani;
- (d) serviciile de navigație aeriană pot aduce suficiente venituri pentru a asigura o rentabilitate rezonabilă a activelor astfel încât să contribuie la finanțarea îmbunătățirii necesare a mijloacelor fixe;
- (e) tarifele reflectă costul serviciilor de navigație aeriană și al infrastructurilor puse la dispoziția utilizatorilor spațiului aerian, luându-se în considerare capacitățile productive relative ale diferitelor tipuri de aeronavă în cauză;
- (f) tarifele încurajează furnizarea în condiții de siguranță, eficiență, eficacitate și durabilitate a serviciilor de navigație aeriană în vederea realizării unui înalt nivel de siguranță și rentabilitate și a îndeplinirii obiectivelor de performanță și stimulează furnizarea de servicii integrate, reducând impactul aviației asupra mediului. În acest scop și în ceea ce privește planurile de performanță naționale sau ale blocurilor funcționale ale spațiului aerian, autoritățile naționale de supervizare pot institui mecanisme, inclusiv măsuri de stimulare constând în avantaje și dezavantaje financiare, prin care să încurajeze furnizorii de servicii de navigație aeriană și/sau utilizatorii spațiului aerian să sprijine îmbunătățirea furnizării de servicii de navigație aeriană precum creșterea capacității, reducerea întârzierilor și dezvoltarea durabilă, menținându-se, în același timp, un nivel optim de siguranță.

(4) Comisia adoptă normele detaliate de punere în aplicare a prezentului articol, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul-cadru.”

10. Se introduce următorul articol:

„Articolul 15a

Proiecte comune

(1) Pentru a pune în aplicare cu succes Planul general pentru ATM, se poate apela la proiecte comune. Astfel de proiecte contribuie la realizarea obiectivelor prezentului regulament referitoare la îmbunătățirea performanței sistemului aviatic european în domenii de o importanță determinantă, precum capacitatea, eficiența operațiunilor de zbor, rentabilitatea și, de asemenea, durabilitatea din punct de vedere ecologic în cadrul obiectivelor prioritare referitoare la siguranță.

(2) Comisia poate elabora, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul-cadru, documente orientative privind modalitățile în care astfel de proiecte pot contribui la aplicarea Planului general pentru ATM. Aceste documente orientative nu

afectează mecanismele de punere în practică a acestui tip de proiecte privind blocuri funcționale de spațiu aerian, astfel cum au fost convenite de părțile la blocurile respective.

(3) De asemenea, Comisia poate decide, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul-cadru, să elaboreze proiecte comune pentru funcțiile legate de rețele, care prezintă o importanță deosebită pentru îmbunătățirea performanței globale a managementului traficului aerian și a serviciilor de navigație aeriană din Europa. Astfel de proiecte comune pot fi considerate eligibile în vederea acordării de finanțare din partea Comunității în temeiul cadrului financiar multianual. În acest scop, fără a aduce atingere competenței statelor membre de a decide cu privire la utilizarea resurselor financiare proprii, Comisia efectuează o analiză independentă a raportului dintre costuri și profituri și poartă consultări corespunzătoare cu toți factorii implicați competenți, în conformitate cu articolul 10 din regulamentul-cadru, examinând toate modalitățile adecvate de finanțare a realizării proiectelor. Costurile eligibile ale realizării de proiecte comune se recuperează în conformitate cu principiile transparenței și nediscriminării.”

11. Articolele 16-18 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 16

Reexaminarea gradului de respectare

(1) Comisia monitorizează în permanență respectarea principiilor și măsurilor prevăzute la articolele 14 și 15, hotărând în cooperare cu statele membre. Comisia depune toate eforturile pentru instituirea mecanismelor necesare prin care să se beneficieze de expertiza Eurocontrol și face cunoscute rezultatele acestei monitorizări statelor membre, Eurocontrol și reprezentanților utilizatorilor spațiului aerian.

(2) La cererea unuia sau mai multor state membre care consideră că principiile și măsurile menționate la articolele 14 și 15 nu au fost aplicate corect sau din proprie inițiativă, Comisia întreprinde o investigație cu privire la orice presupusă nerespectare sau neaplicare a principiilor și/sau măsurilor în cauză. Fără a aduce atingere articolului 18 alineatul (1), Comisia face cunoscute rezultatele acestei investigații statelor membre, Eurocontrol și reprezentanților utilizatorilor spațiului aerian. În termen de două luni de la primirea unei cereri, după audierea statului membru în cauză și după consultarea Comitetului pentru cerul unic în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 5 alineatul (2) din regulamentul-cadru, Comisia adoptă o decizie privind aplicarea articolelor 14 și 15 din prezentul regulament și stabilește dacă practica respectivă poate continua.

(3) Comisia notifică decizia statelor membre și informează furnizorul de servicii cu privire la aceasta, în măsura în care furnizorul este implicat legal. Orice stat membru poate înainta Consiliului, în termen de o lună, decizia Comisiei. Consiliul, hotărând cu o majoritate calificată, poate adopta o altă decizie în termen de o lună.

Articolul 17

Revizuirea anexelor

Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale anexelor pentru a ține seama de progresul tehnic sau operațional se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul-cadru.

Din motive imperative de urgență, Comisia poate utiliza procedura de urgență menționată la articolul 5 alineatul (5) din regulamentul-cadru.

Articolul 18

Confidențialitate

(1) Nici autoritățile naționale de supervizare, care hotărăsc în conformitate cu dreptul intern, nici Comisia nu divulgă informațiile de natură confidențială, în special informațiile referitoare la furnizorii de servicii de navigație aeriană, relațiile de afaceri ale acestora sau componentele costurilor lor.

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere dreptului autorităților naționale de supervizare sau al Comisiei de a dezvălui informații în cazul în care acest lucru este esențial pentru îndeplinirea îndatoririlor acestora, situație în care dezvăluirea informațiilor este proporțională și are în vedere interesele legitime ale furnizorilor de servicii de navigație aeriană, ale utilizatorilor spațiului aerian, ale aeroporturilor și ale altor părți interesate pertinente cu privire la protejarea secretelor lor de afaceri.

(3) Informațiile și datele furnizate în conformitate cu sistemul de tarifare menționat la articolul 14 sunt făcute publice.”

12. Se introduce următorul articol:

„Articolul 18a

Reexaminarea

Până la 4 decembrie 2012 Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un studiu de evaluare a impactului juridic, asupra siguranței, industrial, economic și social al aplicării principiilor de piață la furnizarea serviciilor de comunicații, navigație, supraveghere și informare aeronautică, comparativ cu principiile organizaționale existente sau alternative și ținând seama de evoluția blocurilor funcționale de spațiu aerian și a tehnologiei disponibile.”

13. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu textul următor:

„CERINȚE APLICABILE ENTITĂȚILOR CALIFICATE”;

(b) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Entitățile calificate trebuie:”.

Articolul 3

Regulamentul (CE) nr. 551/2004 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se elimină.
2. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Regiunea europeană superioară de informare a zborurilor (EUIR)

(1) Comunitatea și statele sale membre depun toate eforturile pentru stabilirea și recunoașterea de către OACI a unei singure EUIR. În acest sens, pentru aspecte care țin de competența Comunității, Comisia prezintă o recomandare Consiliului, în conformitate cu articolul 300 din tratat, până la 4 decembrie 2011.

(2) EUIR este concepută astfel încât să cuprindă spațiul aerian aflat în responsabilitatea statelor membre, în conformitate cu articolul 1 alineatul (3), și poate include, de asemenea, spațiu aerian al țărilor terțe europene.

(3) Crearea EUIR nu aduce atingere responsabilității statelor membre privind desemnarea furnizorilor de servicii de trafic aerian pentru spațiul aerian de care sunt responsabile, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din regulamentul privind furnizarea de servicii.

(4) Statele membre își mențin responsabilitățile față de OACI în limitele geografice ale regiunilor superioare de informare a zborurilor și ale regiunilor de informare a zborurilor care le-au fost încredințate de către OACI la data intrării în vigoare a prezentului regulament.”

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 3a

Informații aeronautice în formă electronică

(1) Fără a aduce atingere publicării de către statele membre a informațiilor aeronautice și într-un mod consecvent cu respectiva publicare, Comisia, în cooperare cu Eurocontrol, asigură disponibilitatea, în formă electronică, a unor informații aeronautice de bună calitate, prezentate într-o manieră armonizată și care respectă cerințele tuturor utilizatorilor interesați în ceea ce privește calitatea datelor și punerea la dispoziție în timp util a acestor informații.

(2) În sensul alineatului (1), Comisia:

(a) asigură dezvoltarea unei infrastructuri comunitare de informare aeronautică sub forma unui portal electronic de informații integrate cu acces public fără restricții părților interesate. Infrastructura respectivă permite accesarea și furnizarea unor date necesare, cum ar fi, dar fără a se limita la, informare aeronautică, informații privind biroul de raportare al serviciilor de trafic aerian (ARO), informații meteorologice și informații privind managementul fluxului de trafic aerian;

(b) sprijină modernizarea și armonizarea furnizării de informații aeronautice în sensul cel mai larg, în strânsă cooperare cu Eurocontrol și OACI.

(3) Comisia adoptă normele detaliate de punere în aplicare a prezentului articol, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul-cadru.”

4. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Reguli ale aerului și clasificarea spațiului aerian

În conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul-cadru, Comisia adoptă normele de punere în aplicare în scopul:

- (a) de a adopta dispozițiile pertinente privind regulile aerului, pe baza standardelor OACI și a practicilor recomandate;
- (b) de a armoniza aplicarea clasificării spațiului aerian ale OACI, incluzând adaptările adecvate, pentru a asigura furnizarea uniformă a unor servicii de trafic aerian sigure și eficiente în cadrul cerului unic european.”

5. Articolul 5 se elimină.

6. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

Managementul și configurarea rețelelor

(1) Funcțiile rețelei de management al traficului aerian (ATM) permit utilizarea optimă a spațiului aerian și asigură faptul că utilizatorii spațiului aerian pot utiliza rutele pe care le preferă, permițând, în același timp, accesul maxim la spațiul aerian și la serviciile de navigație aeriană. Aceste funcții ale rețelei au ca obiectiv sprijinirea inițiativelor la nivel național și la nivelul blocurilor funcționale de spațiu aerian și se execută într-un mod care respectă separarea sarcinilor operaționale și de reglementare.

(2) Pentru a îndeplini obiectivele menționate la alineatul (1) și fără a aduce atingere responsabilităților statelor membre referitoare la rutele naționale și structurile spațiului aerian, Comisia se asigură că sunt exercitate următoarele funcții:

- (a) configurarea rețelei europene de rute;
- (b) coordonarea resurselor limitate în cadrul benzilor de frecvență pentru aviație utilizate de traficul aerian general, în special a frecvențelor radio, precum și coordonarea codurilor pentru transponderele radar.

Funcțiile menționate la primul paragraf nu implică adoptarea de măsuri obligatorii cu un domeniu de aplicare general sau exercitarea unei puteri politice discreționare. Acestea iau în considerare propuneri prezentate la nivel național și la nivelul blocurilor funcționale de spațiu aerian. Acestea se exercită în coordonare cu autoritățile militare în conformitate cu procedurile convenite referitoare la utilizarea flexibilă a spațiului aerian.

După consultarea Comitetului pentru cerul unic și în conformitate cu normele de punere în aplicare menționate la alineatul (4), Comisia poate să încredințeze Eurocontrol sau unui alt organism imparțial și competent sarcinile necesare pentru executarea funcțiilor menționate la primul paragraf. Aceste sarcini se execută în mod imparțial și rentabil, în numele statelor membre și al părților interesate. Acestea sunt supuse unei guvernări adecvate, care recunoaște responsabilități separate pentru furnizarea de servicii și reglementare, luând în considerare necesitățile întregii rețele ATM și cu implicarea deplină a utilizatorilor spațiului aerian și a furnizorilor de servicii de navigație aeriană.

(3) După o consultare adecvată a părților interesate din sectorul aerian, Comisia poate adăuga funcții la lista funcțiilor de la alineatul (2). Măsurile respective, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul-cadru.

(4) Normele detaliate de punere în aplicare a măsurilor menționate la acest articol, cu excepția celor menționate la alineatele (6)-(9), se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul-cadru. Aceste norme de punere în aplicare se referă în special la:

- (a) coordonarea și armonizarea proceselor și procedurilor de ameliorare a eficienței managementului frecvențelor aeronautice, incluzând elaborarea de principii și criterii;
- (b) funcția centrală de coordonare a identificării timpurii și soluționarea necesităților de frecvențe în benzile alocate traficului aerian general european pentru a sprijini concurența și operarea rețelei aviatice europene;
- (c) funcții de rețea adiționale astfel cum sunt definite în planul general pentru ATM;
- (d) modalități de luare a deciziilor în colaborare între statele membre, furnizorii de servicii de navigație aeriană și funcția de management al rețelei pentru sarcinile menționate la alineatul (2);
- (e) un sistem de consultare a părților interesate respective, în cadrul procesului decizional, atât la nivel național, cât și european; și

(f) în cadrul spectrului radio alocat traficului aerian general de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor, o împărțire a sarcinilor și responsabilităților între funcția de management al rețelei și managerii naționali de frecvențe, asigurându-se că funcțiile de management al frecvențelor la nivel național continuă să asigure acele alocări de frecvențe care nu au nici un impact asupra rețelei. În situațiile care au un impact asupra rețelei, managerii naționali de frecvențe cooperează cu persoanele responsabile de funcția de management al rețelei pentru a optimiza utilizarea frecvențelor.

(5) Alte aspecte ale configurării spațiului aerian decât cele menționate la alineatul (2) se tratează la nivel național sau la nivelul blocurilor funcționale de spațiu aerian. Acest proces de configurare ia în considerare cerințele și complexitatea traficului, planurile de performanță funcțională sau națională a blocurilor funcționale de spațiu aerian și include consultarea deplină a utilizatorilor corespunzători ai spațiului aerian sau a grupurilor corespunzătoare reprezentând utilizatorii spațiului aerian și autoritățile militare, după caz.

(6) Statele membre încredințează Eurocontrol sau unui alt organism imparțial și competent managementul fluxului de trafic aerian, în baza unor mecanisme de control adecvate.

(7) Normele de punere în aplicare pentru managementul fluxului de trafic aerian, incluzând mecanismele de control adecvate, se stabilesc în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 5 alineatul (2) din regulamentul-cadru și se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul-cadru, în vederea optimizării capacității disponibile în utilizarea spațiului aerian și intensificării proceselor de management al fluxului de trafic aerian. Aceste norme se bazează pe transparență și eficiență, asigurând furnizarea flexibilă și la timp a capacității, în conformitate cu recomandările planului regional de navigație aeriană al OACI pentru regiunea europeană.

(8) Normele de punere în aplicare pentru managementul fluxului de trafic aerian sprijină deciziile operaționale ale furnizorilor de servicii de navigație aeriană, ale operatorilor de aeroporturi și ale utilizatorilor spațiului aerian și se referă la următoarele domenii:

- (a) planificarea zborurilor;
- (b) utilizarea capacității disponibile a spațiului aerian în toate etapele de zbor, inclusiv alocarea sloturilor orare; și
- (c) utilizarea itinerariilor de către traficul aerian general, inclusiv
 - crearea unei singure publicații pentru orientarea pe rută și în trafic;
 - opțiuni de deviere a traficului aerian general de la zonele congestionate; și

— normele prioritare privind accesul la spațiul aerian pentru traficul aerian general, în special în perioadele de aglomerație și criză.

(9) La elaborarea și adoptarea normelor de punere în aplicare, Comisia ia în considerare, după caz și fără a aduce atingere siguranței, coerența între planurile de zbor și sloturile aeroporturilor și coordonarea necesară cu regiunile adiacente.”

7. Articolul 9 se elimină.

Articolul 4

Regulamentul (CE) nr. 552/2004 se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

Verificarea alternativă a conformității

Un certificat eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 privind normele comune în domeniul aviației civile și instituirea unei Agenții Europene de Siguranță a Aviației (*), atunci când se aplică componentelor sau sistemelor, este considerat, în sensul articolelor 5 și 6 din prezentul regulament, drept declarație CE de conformitate sau de adecvare la utilizarea dată sau drept declarație CE de verificare, dacă face dovada conformității cu cerințele esențiale din prezentul regulament și cu normele pertinente pentru punerea în aplicare a interoperabilității.

(*) JO L 79, 19.3.2008, p. 1.”

2. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Revizuirea anexelor

Măsurile, destinate să modifice elemente neesențiale ale anexelor pentru a lua în considerare progresul tehnic sau operațional, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul-cadru.”

3. La articolul 10 se introduce următorul alineat:

„(2a) În sensul alineatului (2) din prezentul articol, statele membre pot confirma faptul că sistemele și părțile componente ale EATMN sunt conforme cu cerințele principale și sunt scutite de la aplicarea dispozițiilor articolelor 5 și 6.”

4. Anexa II se modifică după cum urmează:

- (a) în partea A, la punctul 2, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„EATMN, sistemele acesteia și componentele lor susțin, într-un mod coordonat, noile concepte de exploatare aprobate și validate care sporesc calitatea, durabilitatea și eficiența serviciilor de navigație aeriană, în special în privința siguranței și capacității.”;

- (b) partea B se modifică după cum urmează:

- (i) la punctul 3.1.2 primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Sistemele de prelucrare a datelor de zbor permit punerea treptată în aplicare a conceptelor de exploatare avansate, aprobate și validate pentru toate fazele de zbor, în special după cum se prevede în Planul general pentru ATM.”;

- (ii) punctul 3.2.2 se înlocuiește cu următorul text:

„3.2.2. Susținerea noilor concepte de exploatare

Sistemele de prelucrare a datelor de supraveghere permit punerea treptată la dispoziție de noi surse de informații de

supraveghere, astfel încât să îmbunătățească calitatea globală a serviciilor, în special după cum se prevede în Planul general pentru ATM.”;

- (iii) punctul 4.2 se înlocuiește cu următorul text:

„4.2. Susținerea noilor concepte de exploatare

Sistemele de comunicații susțin punerea în aplicare de concepte de exploatare avansate, aprobate și validate pentru toate fazele de zbor, în special după cum se prevede în Planul general pentru ATM.”

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6 alineatele (2) și (6) din Regulamentul (CE) nr. 551/2004 astfel cum este modificat prin prezentul regulament se aplică de la data menționată în normele de punere în aplicare aferente, dar nu mai târziu de 4 decembrie 2012.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 21 octombrie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
C. MALMSTRÖM

REGULAMENTUL (CE) nr. 1071/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 21 octombrie 2009

de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 71 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor ⁽²⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Crearea unei piețe interne a transportului rutier, caracterizată prin condiții loiale de concurență, necesită aplicarea uniformă a unor norme comune privind accesul la ocupația de operator de transport rutier de marfă sau persoane („ocupația de operator de transport rutier”). Astfel de norme comune vor contribui la asigurarea unui nivel mai ridicat de calificare profesională a operatorilor de transport rutier, la raționalizarea pieței, la îmbunătățirea calității serviciilor în interesul operatorilor de transport rutier, al clienților acestora și al economiei în ansamblu, precum și la îmbunătățirea siguranței rutiere. De asemenea, acestea au capacitatea de a favoriza exercitarea efectivă a dreptului de stabilire de către operatorii de transport rutier.
- (2) Directiva 96/26/CE a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind accesul la ocupația de operator de transport rutier de marfă și operator de transport rutier de persoane și recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare, pentru a facilita acestor operatori de transport dreptul la libera stabilire pentru operațiuni de transport național și internațional ⁽⁴⁾ stabilește condițiile minime pentru accesul la ocupația de operator de transport rutier, precum și recunoașterea reciprocă

a documentelor necesare în acest sens. Cu toate acestea, experiența anterioară, analiza de impact și diversele studii arată că directiva menționată anterior este aplicată în mod neuniform de către statele membre. Această lipsă de uniformitate generează mai multe consecințe negative, în special denaturarea concurenței, o lipsă de transparență a pieței și de monitorizare uniformă, precum și riscul ca întreprinderile care angajează personal cu o calificare profesională mai slabă să ignore sau să respecte într-o mai mică măsură normele de siguranță rutieră și normele sociale, ceea ce poate dăuna imaginii sectorului.

- (3) Aceste consecințe sunt cu atât mai grave cu cât ar putea să perturbe buna funcționare a pieței interne a transporturilor rutiere, având în vedere faptul că accesul la piața transporturilor internaționale de marfă și a anumitor operațiuni de cabotaj este permis întreprinderilor din întreaga Comunitate. Singura condiție impusă acestor întreprinderi este aceea de a deține o licență comunitară care poate fi obținută atunci când aceste întreprinderi îndeplinesc condițiile de acces la ocupația de operator de transport rutier, stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri ⁽⁵⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul ⁽⁶⁾.
- (4) Se impune, așadar, modernizarea normelor existente în materie de acces la ocupația de operator de transport rutier, pentru a garanta o aplicare mai uniformă și mai eficace a acestor norme. Deoarece respectarea acestor norme constituie principala condiție pentru a avea acces la piața comunitară, iar regulamentele reprezintă instrumentele comunitare aplicabile în acest domeniu, un regulament pare a fi instrumentul cel mai potrivit de stabilire a condițiilor privind accesul la ocupația de operator de transport rutier.
- (5) Ar trebui să fie permis statelor membre să adapteze condițiile care trebuie îndeplinite pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier în regiunile ultraperiferice menționate la articolul 299 alineatul (2) din tratat, datorită caracteristicilor și constrângerilor specifice acestor regiuni. Cu toate acestea, întreprinderile stabilite în aceste regiuni, care îndeplinesc condițiile pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier numai ca urmare a unei asemenea adaptări, ar trebui să nu poată obține o licență comunitară. Adaptarea condițiilor care trebuie îndeplinite pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier

⁽¹⁾ JO C 151, 17.6.2008, p. 16.⁽²⁾ JO C 14, 19.1.2008, p. 1.⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 21 mai 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 9 ianuarie 2009 (JO C 62 E, 17.3.2009, p. 1), Poziția Parlamentului European din 23 aprilie 2009 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 septembrie 2009.⁽⁴⁾ JO L 124, 23.5.1996, p. 1.⁽⁵⁾ A se vedea pagina 72 din prezentul Jurnal Oficial.⁽⁶⁾ A se vedea pagina 88 din prezentul Jurnal Oficial.

- nu ar trebui să împiedice întreprinderile, cărora li s-ar fi acordat accesul la ocupația de operator de transport rutier și care îndeplinesc toate condițiile generale stabilite prin prezentul regulament, să desfășoare activități de transport în regiunile ultraperiferice.
- (6) În scopul asigurării unei concurențe loiale, normele comune privind exercitarea ocupației de operator de transport rutier ar trebui să se aplice într-o măsură cât mai mare tuturor întreprinderilor. Cu toate acestea, nu este necesară includerea în domeniul de aplicare a prezentului regulament a întreprinderilor ale căror operațiuni de transport au un impact foarte scăzut asupra pieței transporturilor.
- (7) Responsabilitatea de a verifica dacă o întreprindere îndeplinește în orice moment condițiile prevăzute de prezentul regulament ar trebui să revină statului membru respectiv și să poată să decidă, după caz, suspendarea sau retragerea autorizațiilor care îi conferă întreprinderii în cauză dreptul de a opera pe piață. Respectarea întocmai a condițiilor de acces la ocupația de operator de transport rutier și monitorizarea fiabilă a acestora implică existența unor sedii reale și stabile ale întreprinderilor.
- (8) Persoanele fizice care îndeplinesc cerințele privind buna reputație și competența profesională ar trebui identificate în mod clar și indicate autorităților competente. Persoanele respective („managerii de transport”) ar trebui să fie rezidente într-un stat membru și să conducă permanent și efectiv activitățile de transport ale întreprinderilor de transport rutier. Se impune, prin urmare, să se precizeze condițiile în care se consideră că o persoană conduce permanent și efectiv activitatea de transport a unei întreprinderi.
- (9) Buna reputație a managerilor de transport implică lipsa oricărei condamnări penale sau sancțiuni, pentru o încălcare gravă, în special a reglementărilor comunitare din domeniul transportului rutier. O condamnare sau sancțiune aplicată unui manager de transport sau unei întreprinderi de transport rutier în unul sau în mai multe state membre pentru cele mai grave încălcări ale normelor comunitare ar trebui să determine pierderea bunei reputații, cu condiția asigurării de către autoritatea competentă a faptului că, înainte de a fi luată o decizie definitivă, a avut loc o procedură de investigare finalizată și documentată corespunzător, în cadrul căreia au fost garantate drepturile procesuale fundamentale și au fost respectate drepturile de a exercita o cale de atac corespunzătoare.
- (10) Întreprinderile de transport rutier trebuie să aibă o capacitate financiară minimă pentru a asigura începerea activității și gestionarea corespunzătoare. O metodă simplă și rentabilă de a dovedi capacitatea financiară a întreprinderilor o constituie o garanție bancară sau o asigurare de răspundere profesională.
- (11) Un nivel ridicat al calificării profesionale ar trebui să sporească eficiența socioeconomică a sectorului de transport rutier. Prin urmare, candidații la funcția de manager de transport ar trebui să beneficieze de cunoștințe profesionale de calitate. În vederea asigurării unei uniformități sporite a condițiilor de examinare și pentru a promova o formare de calitate, ar trebui ca statele membre să poată autoriza centrele de examinare și de formare în conformitate cu anumite criterii care urmează să fie definite la nivel național. Managerii de transport ar trebui să posede cunoștințele necesare pentru a conduce operațiuni de transport atât la nivel național, cât și la nivel internațional. Datorită progreselor tehnice, este posibil ca lista materiilor care trebuie cunoscute pentru a obține certificatul de competență profesională, precum și procedura de organizare a examinărilor să evolueze și ar trebui să se prevadă posibilitatea actualizării acestora. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să excepteze de la examinare persoanele care pot dovedi o experiență continuă în conducerea activităților de transport.
- (12) O concurență loială și un transport rutier care să se conformeze pe deplin normelor necesită un nivel uniform de supraveghere de către statele membre. În acest sens, un rol esențial le revine autorităților naționale responsabile de supravegherea întreprinderilor și a valabilității autorizațiilor acestora și este necesar să se garanteze faptul că respectivele autorități iau, după caz, măsurile adecvate, în special în cazurile cele mai grave, prin suspendarea sau retragerea autorizațiilor ori prin declararea ca fiind inadecvate a managerilor de transport care sunt neglijenți în mod repetat sau care acționează cu rea-credință. Luarea unei astfel de măsuri trebuie să fie precedată de o analiză atentă a măsurii respective, din perspectiva principiului proporționalității. Cu toate acestea, o întreprindere ar trebui să fie avertizată în prealabil și ar trebui să beneficieze de o perioadă de timp rezonabilă în decursul căreia să își remedieze situația înainte de a i se aplica astfel de sancțiuni.
- (13) O cooperare administrativă mai organizată între statele membre ar îmbunătăți eficacitatea supravegherii întreprinderilor care funcționează în mai multe dintre aceste state și ar reduce costurile administrative. Registre electronice ale întreprinderilor, interconectate la nivelul Comunității și conforme cu normele comunitare privind protecția datelor cu caracter personal, ar facilita această cooperare și ar reduce costurile aferente controalelor, atât pentru întreprinderi, cât și pentru administrații. În mai multe state membre există deja registre electronice naționale. De asemenea, s-a creat infrastructura necesară în vederea promovării interconectărilor între statele membre. O utilizare mai sistematică a registrelor electronice ar contribui, prin urmare, în mod semnificativ la reducerea costurilor administrative ale controalelor și la îmbunătățirea eficacității acestora.
- (14) Anumite date privind încălcările și sancțiunile, incluse în registrele electronice naționale, au caracter personal. Prin urmare, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a garanta respectarea Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾, în special în ceea ce privește controlul

(¹) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

- prelucrării datelor cu caracter personal de către o autoritate publică, dreptul de informare a persoanelor în cauză, dreptul la acces și dreptul la opoziție al acestora. În vederea aplicării prezentului regulament, apare ca necesară păstrarea acestor date timp de cel puțin doi ani, pentru a evita stabilirea întreprinderilor descalificate pe teritoriul altor state membre.
- (15) Pentru a spori transparența și pentru a permite clienților unei întreprinderi de transport să verifice dacă respectiva întreprindere deține autorizația corespunzătoare, anumite date incluse în registrul electronic național ar trebui puse la dispoziția publicului, în măsura în care se respectă dispozițiile relevante privind protecția datelor.
- (16) Interconectarea graduală a registrelor electronice naționale este esențială în scopul de a asigura un schimb de informații rapid și eficient între statele membre și de a garanta faptul că operatorii de transport rutier nu sunt tentați să comită sau să își asume riscul de a comite încălcări grave în alte state membre decât statul membru de stabilire. Realizarea acestei interconectări necesită definirea comună a formatului exact al datelor care fac obiectul schimburilor de date, precum și a procedurilor tehnice de realizare a acestor schimburi de date.
- (17) Pentru ca schimbul de informații dintre statele membre să fie eficient, ar trebui să se desemneze puncte de contact naționale și să se precizeze anumite proceduri comune cu privire cel puțin la termenii și natura informațiilor care trebuie transmise.
- (18) În vederea facilitării libertății de stabilire, prezentarea documentelor adecvate eliberate de o autoritate competentă a statului membru în care își are reședința managerul de transport rutier ar trebui să fie acceptată ca dovadă suficientă a bunei reputații necesare accesului la ocupația de operator de transport rutier în statul membru de stabilire, cu condiția ca persoanele respective să nu fi fost declarate inapte pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier în celelalte state membre.
- (19) În vederea facilitării libertății de stabilire, sub aspectul competenței profesionale, un model unic de certificat eliberat în temeiul prezentului regulament ar trebui recunoscut drept dovadă suficientă de către statul membru de stabilire.
- (20) Este necesar ca aplicarea prezentului regulament să fie monitorizată mai îndeaproape la nivel comunitar. Aceasta implică transmiterea către Comisie a unor rapoarte periodice, întocmite pe baza registrelor electronice naționale și referitoare la buna reputație, capacitatea financiară și competența profesională a întreprinderilor din sectorul de transport rutier.
- (21) Statele membre ar trebui să prevadă sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament. Respectivele sancțiuni ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (22) Deoarece obiectivul prezentului regulament, respectiv modernizarea normelor de reglementare a accesului la ocupația de operator de transport rutier în scopul asigurării unei puneri în aplicare mai uniforme și eficiente a acestor norme în statele membre, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, poate fi îndeplinit mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (23) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (24) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să stabilească o listă a categoriilor și a tipurilor încălcărilor și a gradelor de gravitate a acestor încălcări care determină pierderea de către operatorii de transport rutier a bunei reputații, să adapteze la progresul tehnic anexele I, II și III la prezentul regulament referitoare la cunoștințele care trebuie luate în considerare pentru recunoașterea de către statele membre a competenței profesionale și, respectiv, la modelul de certificat de competență profesională și să stabilească lista încălcărilor care, pe lângă cele stabilite în anexa IV la prezentul regulament, pot conduce la pierderea bunei reputații. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia cu noi elemente neesențiale, aceste măsuri trebuie să se adopte în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (25) Directiva 96/26/CE ar trebui să fie abrogată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament reglementează accesul la ocupația de operator de transport rutier și exercitarea respectivei ocupații.
- (2) Prezentul regulament se aplică tuturor întreprinderilor stabilite pe teritoriul Comunității care exercită ocupația de operatori de transport rutier. Acesta se aplică, de asemenea, tuturor întreprinderilor care intenționează să exercite ocupația de operatori de transport rutier. Trimiterile la întreprinderile care exercită ocupația de operatori de transport rutier, după caz, se consideră că includ o trimitere la întreprinderile care intenționează să se angajeze într-o astfel de ocupație.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(3) În ceea ce privește regiunile menționate la articolul 299 alineatul (2) din tratat, statele membre vizate pot adapta condițiile care trebuie îndeplinite pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier, în măsura în care operațiunile sunt desfășurate în întregime în respectivele regiuni de către întreprinderi stabilite în acele regiuni.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), prezentul regulament nu se aplică, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația națională:

- (a) întreprinderilor care își desfășoară activitatea de operator de transport rutier de marfă numai cu ajutorul unor autovehicule sau combinații de vehicule a căror masă maximă autorizată nu depășește 3,5 tone. Cu toate acestea, statele membre pot micșora acest prag pentru toate sau pentru o parte dintre categoriile de operațiuni de transport rutier;
- (b) întreprinderilor care efectuează exclusiv transporturi rutiere de persoane în scopuri necomerciale sau a căror activitate principală este alta decât cea de operator de transport rutier de persoane;
- (c) întreprinderilor care își desfășoară activitatea de operator de transport rutier numai cu ajutorul autovehiculelor cu o viteză maximă autorizată care nu depășește 40 km/h.

(5) Statele membre pot excepta de la aplicarea totală sau parțială a prevederilor prezentului regulament numai operatorii de transport rutier de mărfuri angajați exclusiv în operațiuni de transport național având doar un impact minor asupra pieței de transport, din motive legate de:

- (a) natura mărfurilor transportate; sau
- (b) distanța scurtă implicată.

Articolul 2

Definiții

În înțelesul prezentului regulament:

1. „ocupația de operator de transport rutier de marfă” înseamnă activitatea oricărei întreprinderi care efectuează, cu ajutorul fie al unor autovehicule, fie al unei combinații de vehicule, transportul de marfă contra cost în numele unui tert;
2. „ocupația de operator de transport rutier de persoane” înseamnă activitatea oricărei întreprinderi care efectuează, cu ajutorul unor autovehicule construite și echipate astfel încât să fie potrivite pentru transportul a mai mult de două persoane, inclusiv conducătorul auto, și destinate acestui scop, servicii de transport de persoane pentru public sau pentru anumite categorii de utilizatori, contra cost, plătite de către persoana transportată sau de către organizatorul transportului;
3. „ocupația de operator de transport rutier” înseamnă ocupația de operator de transport rutier de persoane sau ocupația de operator de transport rutier de marfă;
4. „întreprindere” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, cu sau fără scop lucrativ, orice asociație sau grup de persoane fără personalitate juridică, cu sau fără scop lucrativ, sau orice

organism oficial, indiferent dacă are personalitate juridică proprie sau depinde de o autoritate cu o astfel de personalitate juridică, care exercită ocupația de transport de persoane, fie orice persoană fizică sau persoană juridică care exercită ocupația de transport de mărfuri în scopuri comerciale;

5. „manager de transport” înseamnă o persoană fizică angajată a unei întreprinderi sau, în cazul în care respectiva întreprindere este persoană fizică, chiar persoana în cauză sau, în cazul în care se prevede în mod expres, o altă persoană fizică desemnată de întreprinderea respectivă prin contract și care conduce permanent și efectiv activitățile de transport ale întreprinderii respective;
6. „autorizație de exercitare a ocupației de operator de transport rutier” înseamnă o decizie administrativă prin care o întreprindere care îndeplinește condițiile stabilite prin prezentul regulament este autorizată să exercite ocupația de operator de transport rutier;
7. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate națională, regională sau locală dintr-un stat membru, care, pentru a autoriza exercitarea ocupației de operator de transport rutier, verifică îndeplinirea de către o întreprindere a condițiilor stabilite prin prezentul regulament și care este abilitată să acorde, să suspende sau să retragă autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier;
8. „stat membru de stabilire” înseamnă statul membru pe teritoriul căruia se stabilește o întreprindere, indiferent dacă managerul său de transport este resortisant sau nu al unei alte țări.

Articolul 3

Cerințe pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier

- (1) Întreprinderile care exercită ocupația de operator de transport rutier trebuie:
 - (a) să aibă un sediu real și stabil pe teritoriul unui stat membru;
 - (b) să aibă o bună reputație;
 - (c) să aibă capacitatea financiară adecvată; și
 - (d) să aibă competența profesională necesară.
- (2) Statele membre pot decide să impună cerințe suplimentare, care trebuie să fie proporționale și nediscriminatorii, pe care întreprinderile trebuie să le îndeplinească pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier.

Articolul 4

Managerul de transport

- (1) O întreprindere care exercită ocupația de operator de transport rutier desemnează cel puțin o persoană fizică, managerul de transport, care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (d) și care:
 - (a) conduce permanent și efectiv activitățile de transport ale întreprinderii;

(b) are o legătură autentică cu întreprinderea, cum ar fi aceea de a fi un angajat, director, proprietar sau acționar al acesteia, sau administrează întreprinderea sau, în cazul întreprinderii persoană fizică, este însăși persoana respectivă; și

(c) este rezident în Comunitate.

(2) În cazul în care o întreprindere nu îndeplinește cerința privind competența profesională stabilită la articolul 3 alineatul (1) litera (d), autoritatea competentă poate să îi acorde autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport, fără a fi desemnat un manager de transport în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, cu condiția ca:

(a) întreprinderea să desemneze o persoană fizică rezidentă în Comunitate care îndeplinește cerințele stabilite la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (d) și care este îndreptățită în temei contractual să îndeplinească, în numele întreprinderii, atribuții de manager de transport;

(b) contractul dintre întreprindere și persoana menționată la litera (a) să precizeze sarcinile pe care aceasta din urmă trebuie să le îndeplinească permanent și efectiv și să indice responsabilitățile care îi revin persoanei respective în calitate de manager de transport. Sarcinile care trebuie precizate includ, în special, coordonarea activităților de întreținere a vehiculelor, verificarea contractelor și a documentelor de transport, contabilitatea de bază, alocarea încărcăturilor sau a serviciilor pentru fiecare conducător auto și vehicul și verificarea procedurilor de siguranță;

(c) în calitate de manager de transport, persoana menționată la litera (a) poate să conducă activitățile de transport a cel mult patru întreprinderi diferite, efectuate cu ajutorul unui parc cu o capacitate maximă combinată de 50 de vehicule. Statele membre pot decide să diminueze numărul întreprinderilor și/sau numărul total de vehicule din parcul gestionat de persoana respectivă; și

(d) persoana menționată la litera (a) îndeplinește sarcinile precizate în exclusivitate în interesul întreprinderii, iar responsabilitățile acesteia sunt exercitate în mod independent față de orice întreprindere pentru care întreprinderea în cauză efectuează operațiuni de transport.

(3) Statele membre pot decide că un manager de transport desemnat în conformitate cu alineatul (1) nu poate fi în același timp desemnat în conformitate cu alineatul (2) sau că poate fi astfel desemnat numai în ceea ce privește un număr de întreprinderi sau un parc de vehicule care nu depășește limitele stabilite la alineatul (2) litera (c).

(4) Întreprinderea informează autoritatea competentă referitor la managerul (managerii) de transport desemnat (desemnați).

CAPITOLUL II

CONDIȚII CARE TREBUIE ÎNDEPLINITE ÎN VEDEREA RESPECTĂRII CERINȚELOR STABILITE LA ARTICOLUL 3

Articolul 5

Condiții referitoare la cerința privind sediul

În vederea respectării cerinței stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (a), o întreprindere trebuie, în statul membru în cauză:

(a) să aibă un sediu, situat în respectivul stat membru, în incinta căruia își păstrează principalele documente de lucru, în special documentele contabile, documentele de gestionare a personalului, documente conținând date referitoare la perioadele de conducere și perioadele de repaus și orice alte documente la care trebuie să aibă acces autoritatea competentă, în scopul verificării condițiilor prevăzute de prezentul regulament. Statele membre pot solicita ca întreprinderile stabilite pe teritoriul lor să aibă și alte documente disponibile oricând la sediile acestora;

(b) odată ce autorizația este acordată, să dispună de unul sau mai multe vehicule, care sunt înmatriculate sau puse în circulație în alt mod în conformitate cu legislația din statul membru respectiv, indiferent dacă vehiculele respective se află în proprietatea sa sau sunt deținute, de exemplu, în temeiul unui contract de cumpărare în rate, de închiriere sau de leasing;

(c) să își desfășoare operațiunile referitoare la vehiculele menționate la litera (b) permanent și efectiv, cu echipamentele administrative necesare și cu echipamentele și instalațiile tehnice corespunzătoare, într-un centru de exploatare situat în statul membru respectiv.

Articolul 6

Condiții referitoare la cerința privind buna reputație

(1) Sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol, statele membre stabilesc condițiile pe care o întreprindere sau un manager de transport trebuie să le îndeplinească pentru a se conforma cerinței privind buna reputație stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (b).

Pentru a stabili dacă o întreprindere a îndeplinit cerința respectivă, statele membre iau în considerare conduita întreprinderii, a managerilor de transport ai acesteia și a oricărei alte persoane relevante, după cum poate fi stabilit de către statul membru. Orice referire în prezentul articol la condamnări, sancțiuni sau încălcări include condamnările, sancțiunile sau încălcările întreprinderii înseși, ale managerilor de transport ai acesteia și ale oricărei alte persoane relevante, după cum poate fi stabilit de către statul membru.

Condițiile menționate la primul paragraf includ cel puțin următoarele cerințe:

- (a) să nu existe niciun motiv serios pentru a pune la îndoială buna reputație a managerului de transport sau a întreprinderii de transport, cum ar fi condamnări sau sancțiuni rezultate în urma oricărui încălcări grave ale normelor naționale în vigoare în următoarele domenii:
 - (i) drept comercial;
 - (ii) legislația privind insolvența;
 - (iii) condițiile de remunerare și de muncă ale profesiei;
 - (iv) circulația rutieră;
 - (v) răspunderea profesională;
 - (vi) traficul cu ființe umane sau traficul de droguri; și
- (b) managerul de transport sau întreprinderea de transport să nu fi fost, în unul sau mai multe state membre, condamnat(ă) sau să nu i se fi aplicat sancțiuni pentru încălcări grave ale normelor comunitare în special în ceea ce privește:
 - (i) perioadele de conducere și perioadele de repaus ale conducătorilor auto, timpul de lucru și instalarea și utilizarea aparatului de înregistrare;
 - (ii) masa și dimensiunile maxime ale vehiculelor utilitare utilizate în cadrul traficului internațional;
 - (iii) calificarea inițială și formarea continuă a conducătorilor auto;
 - (iv) controlul tehnic al vehiculelor utilitare, inclusiv inspecțiile tehnice obligatorii ale autovehiculelor;
 - (v) accesul la piața transportului rutier internațional de marfă sau, după caz, accesul la piața transportului rutier de persoane;
 - (vi) siguranța transportului rutier de mărfuri periculoase;
 - (vii) instalarea și utilizarea dispozitivelor de limitare a vitezei pe anumite categorii de vehicule;
 - (viii) permisul de conducere;
 - (ix) accesul la ocupație;
 - (x) transportul de animale.

(2) În sensul alineatului (1) al treilea paragraf litera (b):

- (a) Atunci când unui manager de transport sau unei întreprinderi de transport i-a fost aplicată o condamnare sau o sancțiune, în unul sau în mai multe state membre, pentru unul dintre cele mai grave cazuri de încălcare a normelor comunitare, menționate în anexa IV, autoritatea competentă a statului membru de stabilire aplică în mod corespunzător și în

timp util o procedură administrativă corespunzătoare, inclusiv, dacă este cazul, un control efectuat la sediul întreprinderii vizate.

Procedura stabilește dacă, datorită circumstanțelor specifice, pierderea bunei reputații ar constitui o reacție disproporționată în acel caz particular. Orice astfel de constatare este argumentată și justificată corespunzător.

Dacă autoritatea competentă constată că pierderea bunei reputații ar constitui o reacție disproporționată, aceasta poate decide că buna reputație nu este afectată. În acest caz, motivele se consemnează în registrul național. Numărul deciziilor de acest tip va fi indicat în raportul precizat la articolul 26 alineatul (1).

Dacă autoritatea competentă nu constată că pierderea bunei reputații ar constitui o reacție disproporționată, condamnarea sau sancțiunea conduce la pierderea bunei reputații.

- (b) Comisia întocmește o listă a categoriilor, a tipurilor și a gradelor de gravitate ale încălcărilor grave ale normelor comunitare care, în plus față de cele prevăzute în anexa IV, pot determina pierderea bunei reputații. Statele membre iau în considerare informațiile privind respectivele încălcări, inclusiv informațiile primite de la alte state membre, atunci când își stabilesc prioritățile pentru controale în sensul articolului 12 alineatul (1).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia și care se referă la lista în cauză, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

În acest scop, Comisia:

- (i) stabilește categoriile și tipurile de încălcări întâlnite cel mai frecvent;
- (ii) definește gradul de gravitate a încălcărilor în funcție de potențialul acestora de a genera un pericol de moarte sau de vătămări grave; și
- (iii) prevede frecvența de repetare începând de la care încălcările repetate sunt considerate ca fiind mai grave, luând în considerare numărul de conducători auto utilizați în cadrul activităților de transport conduse de managerul de transport.

- (3) Cerința stabilită la articolul 3 alineatul (1) litera (b) rămâne neîndeplinită până când se aplică o măsură de reabilitare sau orice altă măsură cu efect echivalent, în conformitate cu dispozițiile de drept intern relevante.

Articolul 7

Condiții referitoare la cerința privind capacitatea financiară

(1) În vederea respectării cerinței stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (c), o întreprindere trebuie să poată în orice moment să facă față obligațiilor sale financiare pe parcursul exercițiului financiar anual. În acest sens, întreprinderea trebuie să demonstreze, pe baza conturilor anuale certificate de un auditor sau de o persoană acreditată în mod corespunzător, că dispune în fiecare an de capital și rezerve în valoare totală de cel puțin 9 000 EUR pentru un singur vehicul utilizat și de 5 000 EUR pentru fiecare vehicul suplimentar utilizat.

În sensul prezentului regulament, valoarea euro în monedele naționale ale statelor membre care nu participă la cea de-a treia etapă a uniunii economice și monetare se stabilește în fiecare an. Cursurile aplicate sunt cele obținute în prima zi lucrătoare din luna octombrie și publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Aceste cursuri intră în vigoare la data de 1 ianuarie din anul calendaristic următor.

Posturile contabile menționate la primul paragraf au același înțeles cu cele definite în cea de-a patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ⁽¹⁾.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă poate accepta sau solicita ca o întreprindere să demonstreze capacitatea sa financiară printr-un certificat, cum ar fi o garanție bancară sau o asigurare, inclusiv o asigurare de răspundere profesională, eliberat de una sau mai multe bănci sau de alte instituții financiare, inclusiv societăți de asigurare, care garantează pentru întreprindere printr-o garanție personală și solidară pentru sumele stabilite la alineatul (1) primul paragraf.

(3) Conturile anuale menționate la alineatul (1), precum și garanția bancară menționată la alineatul (2), care trebuie verificate, sunt cele ale entității economice stabilite pe teritoriul statului membru în care a fost solicitată eliberarea unei autorizații, și nu cele ale oricăror alte entități stabilite într-un alt stat membru.

Articolul 8

Condiții referitoare la cerința privind competența profesională

(1) În vederea respectării cerinței stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (d), persoana sau persoanele vizate dispun de cunoștințele corespunzătoare nivelului prevăzut în anexa I partea I, în ceea ce privește materiile enumerate în respectiva anexă. Aceste cunoștințe trebuie demonstrate prin susținerea unei examinări scrise obligatorii care poate fi completată printr-o examinare orală, dacă un stat membru decide astfel. Aceste examinări sunt organizate în conformitate cu dispozițiile prevăzute în anexa I partea II. În acest sens, statele membre pot decide să impună formarea înaintea examinării.

(2) Persoanele în cauză susțin examinarea în statul membru în care au reședința obișnuită sau în statul membru în care lucrează.

⁽¹⁾ JO L 222, 14.8.1978, p. 11.

Reședința obișnuită este locul în care o persoană locuiește în mod normal, adică timp de cel puțin 185 de zile în fiecare an calendaristic, datorită legăturilor de ordin personal care demonstrează existența unei legături strânse între acea persoană și locul unde locuiește.

Cu toate acestea, reședința obișnuită a unei persoane ale cărei legături de ordin profesional se află într-un alt loc decât cel al legăturilor sale de ordin personal și care, drept urmare, locuiește alternativ în locuri diferite situate în două sau mai multe state membre, se consideră a fi locul unde acea persoană are legături de ordin personal, cu condiția ca acea persoană să se întoarcă acolo în mod regulat. Această ultimă condiție nu este impusă în cazul în care persoana locuiește într-un stat membru pentru executarea unei misiuni cu durată determinată. Frecventarea de cursuri la o universitate sau școală nu implică transferul reședinței obișnuite.

(3) Numai autoritățile sau organismele autorizate în acest sens de către un stat membru, conform unor criterii definite la nivel național, pot organiza și certifica examinările scrise și orale menționate la alineatul (1). Statele membre verifică periodic conformitatea cu dispozițiile prevăzute în anexa I a condițiilor în care examinările sunt organizate de către respectivele autorități sau organisme.

(4) Statele membre pot autoriza, conform unor criterii proprii, organisme care să asigure candidaților formare de înaltă calitate în vederea pregătirii pentru examinări, precum și formare continuă pentru managerii de transport în vederea actualizării cunoștințelor pe care aceștia le dețin, dacă doresc aceasta. Statele membre respective verifică periodic dacă organismele în cauză continuă să îndeplinească criteriile pe baza cărora au obținut autorizarea.

(5) Statele membre pot promova formarea periodică în domeniile enumerate în anexa I, la intervale de zece ani, pentru a garanta că managerii de transport sunt la curent cu evoluțiile din sector.

(6) Statele membre pot solicita ca deținătorii de certificate de competență profesională, care nu au mai condus o întreprindere de transport rutier de marfă sau o întreprindere de transport rutier de persoane în ultimii cinci ani, să urmeze noi cursuri de formare profesională pentru a-și actualiza cunoștințele referitoare la evoluțiile actuale ale legislației la care se face referire în anexa I partea I.

(7) Un stat membru poate excepta acele persoane care dețin anumite calificări din învățământul superior sau tehnic, eliberate în același stat membru și care presupun cunoașterea tuturor materiilor enumerate în lista din anexa I și pe care le desemnează special în acest sens, de la examinarea materiilor respective acoperite de calificări. Excepțiile se aplică numai acelor secțiuni din anexa I partea I pentru care calificările acoperă toate materiile enumerate sub titlul fiecărei secțiuni.

Un stat membru poate excepta de la părți specificate ale examinărilor pe titularii de certificate de competență profesională valabile pentru operațiuni de transport național în statul membru respectiv.

(8) Un certificat eliberat de autoritatea sau organismul menționat la alineatul (3) trebuie prezentat ca dovadă a competenței profesionale. Acest certificat nu este transmisibil către nicio altă persoană. Acesta se întocmește conform elementelor de siguranță și modelului de certificat din anexele II și III și poartă ștampila autorității sau a organismului autorizat care l-a eliberat.

(9) Comisia adaptează anexele I, II și III la progresul tehnic. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

(10) Comisia încurajează și facilitează schimbul de experiență și informații privind formarea, examinările și autorizarea, între statele membre sau prin intermediul oricărui organism desemnat de aceasta.

Articolul 9

Exceptarea de la examinare

Statele membre pot decide să excepteze de la examinările menționate la articolul 8 alineatul (1) persoanele care fac dovada că au condus permanent o întreprindere de transport rutier de mărfuri sau o întreprindere de transport rutier de persoane în unul sau mai multe state membre pentru o perioadă de 10 ani înainte de 4 decembrie 2009.

CAPITOLUL III

AUTORIZARE ȘI SUPRAVEGHERE

Articolul 10

Autoritățile competente

(1) Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente pentru a garanta punerea în aplicare corectă a prezentului regulament. Respectivul autorități competente sunt abilitate:

- (a) să examineze cererile introduse de întreprinderi;
- (b) să acorde autorizații de exercitare a ocupației de operator de transport rutier, precum și să suspende și să retragă respectivele autorizații;
- (c) să declare că o persoană fizică nu este potrivită pentru a conduce, în calitate de manager de transport, activitățile de transport ale unei întreprinderi;
- (d) să efectueze controalele necesare pentru a verifica dacă o întreprindere îndeplinește cerințele stabilite la articolul 3.

(2) Autoritățile competente publică toate condițiile care trebuie îndeplinite în temeiul prezentului regulament, orice alte dispoziții naționale, procedurile care trebuie urmate de către candidații interesați, precum și explicațiile aferente.

Articolul 11

Examinarea și înregistrarea cererilor

(1) Se acordă, la cerere, autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier unei întreprinderi de transport care îndeplinește cerințele stabilite la articolul 3. Autoritatea competentă se asigură că o întreprindere care depune o cerere îndeplinește cerințele stabilite la respectivul articol.

(2) Autoritatea competentă înscrie în registrul electronic național menționat la articolul 16 datele referitoare la întreprinderile cărora le acordă autorizația și care sunt menționate la articolul 16 alineatul (2) primul paragraf literele (a)-(d).

(3) Termenul pentru examinarea de către o autoritate competentă a unei cereri de autorizație trebuie să fie cât mai scurt cu putință și să nu depășească trei luni de la data la care autoritatea competentă a primit toate documentele necesare pentru a evalua cererea. Autoritatea competentă poate prelungi acest termen cu încă o lună în cazurile motivate corespunzător.

(4) Până la 31 decembrie 2012, autoritatea competentă verifică, în cazul în care există îndoieli atunci când evaluează buna reputație a unei întreprinderi, dacă managerul sau managerii de transport desemnați nu au fost declarați, la data prezentării cererii, inapți pentru conducerea activităților de transport ale unei întreprinderi în unul dintre statele membre, în temeiul articolului 14.

De la 1 ianuarie 2013, atunci când evaluează buna reputație a unei întreprinderi, autoritatea competentă verifică, prin accesarea datelor menționate la articolul 16 alineatul (2) primul paragraf litera (f), fie prin acces direct securizat la partea relevantă a registrelor naționale, fie la cerere, dacă managerul sau managerii de transport desemnați nu au fost declarați la data prezentării cererii inapți pentru conducerea activităților de transport ale unei întreprinderi în unul dintre statele membre, în temeiul articolului 14.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament și care se referă la o prelungire cu maximum trei ani a termenelor menționate în prezentul alineat, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

(5) Întreprinderile care dețin o autorizație de exercitare a ocupației de operator de transport rutier notifică autorității competente care a eliberat respectiva autorizație, într-un termen de 28 de zile sau mai scurt, astfel cum se stabilește de către statul membru de stabilire, orice schimbare survenită cu privire la datele menționate la alineatul (2).

Articolul 12

Controale

(1) Autoritățile competente verifică dacă întreprinderile cărora le-au acordat autorizații de exercitare a ocupației de operator de transport rutier continuă să îndeplinească cerințele stabilite la articolul 3. În acest sens, statele membre desfășoară controale asupra acelor întreprinderi care sunt clasificate ca prezentând riscuri crescute. În acest scop, statele membre extind aplicarea acestui sistem de clasificare a riscurilor, stabilit în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în

aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier ⁽¹⁾, la totalitatea încălcărilor menționate la articolul 6 din prezentul regulament.

(2) Până la 31 decembrie 2014, statele membre desfășoară controale cel puțin la fiecare cinci ani pentru a verifica dacă întreprinderile îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 3.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament și care se referă la o prelungire a termenelor menționate la primul paragraf, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

(3) Statele membre efectuează controale individuale pentru a verifica dacă o întreprindere continuă să îndeplinească cerințele de acces la ocupația de operator de transport rutier ori de câte ori Comisia îi solicită acest lucru, în cazuri bine motivate. Statul membru transmite Comisiei rezultatele acestor controale și măsurile luate în cazul în care se constată că întreprinderea în cauză nu mai îndeplinește cerințele stabilite în prezentul regulament.

Articolul 13

Procedura pentru suspendarea și retragerea autorizațiilor

(1) În cazul în care autoritatea competentă constată că o întreprindere prezintă riscul de a nu mai îndeplini cerințele stabilite la articolul 3, autoritatea competentă notifică întreprinderea respectivă. În cazul în care autoritatea competentă constată că una sau mai multe dintre respectivele cerințe nu mai sunt îndeplinite, aceasta poate stabili un termen pentru regularizarea situației întreprinderii, dintre următoarele:

- (a) un termen de maximum șase luni, care poate fi prelungit cu încă trei luni în caz de deces sau incapacitate fizică a managerului de transport, pentru recrutarea unui înlocuitor al managerului de transport, în cazul în care managerul de transport nu mai îndeplinește cerințele de bună reputație sau competență profesională;
- (b) un termen de maximum șase luni atunci când întreprinderea trebuie să își regularizeze situația aducând dovada că are un sediu real și stabil;
- (c) un termen de maximum șase luni în cazul neîndeplinirii cerinței privind capacitatea financiară, pentru a demonstra că cerința respectivă va fi din nou îndeplinită în mod permanent.

(2) Autoritatea competentă poate să solicite unei întreprinderi a cărei autorizație a fost suspendată sau retrasă să se asigure că, înaintea luării oricărei măsuri de reabilitare, managerii de transport ai acesteia au promovat examinările menționate la articolul 8 alineatul (1).

(3) În cazul în care autoritatea competentă stabilește că întreprinderea nu mai îndeplinește una sau mai multe dintre cerințele stabilite la articolul 3, aceasta suspendă sau retrage autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier în termenele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

⁽¹⁾ JO L 102, 11.4.2006, p. 35.

Articolul 14

Declararea inaptitudinii managerului de transport

(1) Atunci când un manager de transport își pierde buna reputație în conformitate cu dispozițiile articolului 6, autoritatea competentă declară managerul de transport ca fiind inapt să conducă activitatea de transport a unei întreprinderi.

(2) Până la luarea unei măsuri de reabilitare în conformitate cu dispozițiile naționale relevante, certificatul de competență profesională, menționat la articolul 8 alineatul (8), al managerului de transport declarat inapt, își pierde valabilitatea în toate statele membre.

Articolul 15

Decizii ale autorităților competente și căi de atac

(1) Deciziile negative luate de autoritățile competente din statele membre în temeiul prezentului regulament, inclusiv respingerea unei cereri, suspendarea sau retragerea unei autorizații existente sau declararea inaptitudinii managerului de transport, sunt motivate.

Aceste decizii iau în considerare informațiile disponibile cu privire la încălcările comise de respectiva întreprindere sau de managerul de transport și care pot afecta buna reputație a întreprinderii, precum și orice alte informații aflate la dispoziția autorității competente. Acestea precizează măsurile de reabilitare aplicabile în caz de suspendare a autorizației sau de declarare a inaptitudinii.

(2) Statele membre iau măsuri pentru a garanta că întreprinderile și persoanele vizate au posibilitatea de a introduce o cale de atac cu privire la deciziile menționate la alineatul (1), cel puțin în fața unui organism independent și imparțial sau a unei instanțe judecătorești.

CAPITOLUL IV

SIMPLIFICARE ȘI COOPERARE ADMINISTRATIVĂ

Articolul 16

Registre electronice naționale

(1) În vederea punerii în aplicare a prezentului regulament, în special a articolelor 11-14 și a articolului 26, fiecare stat membru păstrează un registru electronic național al întreprinderilor de transport rutier care au primit din partea unei autorități competente desemnate de respectivul stat membru autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier. Prelucrarea datelor înscrise în acest registru se face sub controlul unei autorități publice desemnate în acest sens. Datele relevante incluse în registrul electronic național sunt accesibile tuturor autorităților competente din statul membru în cauză.

Până la 31 decembrie 2009, Comisia adoptă o decizie referitoare la cerințele minime aplicabile datelor care trebuie să fie înregistrate în registrul electronic național de la data înființării acestuia pentru a facilita interconectarea viitoare a registrelor. Aceasta poate recomanda includerea numărului de înmatriculare al vehiculelor între datele menționate la alineatul (2).

(2) Registrele electronice naționale conțin cel puțin următoarele date:

- (a) denumirea și forma juridică a întreprinderii;
- (b) adresa sediului acesteia;
- (c) numele managerilor de transport desemnați pentru a îndeplini cerințele de bună reputație și competență profesională sau, după caz, numele unui reprezentant legal;
- (d) tipul de autorizație, numărul de vehicule acoperite de aceasta și, după caz, numărul de serie al licenței comunitare și al copiilor conforme ale acesteia;
- (e) numărul, categoria și tipul de încălcări grave, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (1) litera (b), care au condus la o condamnare sau o sancțiune în decursul ultimilor doi ani;
- (f) numele persoanelor care au fost declarate ca fiind inapte pentru coordonarea activității de transport a unei întreprinderi, atât timp cât buna reputație a persoanei respective nu a fost restabilită, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), precum și măsurile de reabilitare aplicabile.

În sensul literei (e), statele membre pot alege, până la 31 decembrie 2015, să înscrie în registrul electronic național numai cele mai grave încălcări menționate în anexa IV.

Statele membre pot opta pentru păstrarea în registre separate a datelor menționate la primul paragraf literele (e) și (f). În acest caz, datele relevante sunt disponibile la cerere sau sunt accesibile în mod direct tuturor autorităților competente din statul membru în cauză. Informațiile solicitate vor fi furnizate în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii. Datele menționate la primul paragraf literele (a)-(d) sunt accesibile publicului, în conformitate cu dispozițiile relevante privind protecția datelor cu caracter personal.

În toate cazurile, datele menționate la primul paragraf literele (e) și (f) sunt accesibile altor autorități decât autoritățile competente numai dacă acestea sunt investite oficial cu drept de control și de a sancționa în sectorul transportului rutier și ai căror funcționari sunt atestați sau cărora, în lipsa atestării, le revine o obligație formală de confidențialitate.

(3) Datele referitoare la o întreprindere a cărei autorizație a fost suspendată sau retrasă sunt păstrate în registrul electronic național timp de doi ani începând cu data la care a expirat suspendarea sau retragerea licenței și sunt eliminate imediat după expirarea acestui termen.

Datele referitoare la persoanele declarate ca fiind inapte pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier se păstrează în registrul electronic național atât timp cât buna reputație a persoanelor respective nu este restabilită în conformitate cu articolul 6 alineatul (3). Datele sunt eliminate atunci când a fost luată o măsură de reabilitare sau o altă măsură cu efect echivalent.

Datele menționate la primul și la al doilea paragraf indică motivele care au stat la baza suspendării sau retragerii autorizațiilor ori a declarării inaptitudinii și, după caz, durata acestor măsuri.

(4) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru ca toate datele incluse în registrul electronic național să fie actualizate și exacte, în special datele menționate la alineatul (2) primul paragraf literele (e) și (f).

(5) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), statele membre iau măsurile necesare pentru ca registrele electronice naționale să fie interconectate și accesibile la nivel comunitar prin intermediul punctelor de contact naționale definite la articolul 18. Accesibilitatea prin intermediul punctelor de contact naționale și interconectarea se realizează până la 31 decembrie 2012 în așa fel încât autoritatea competentă a oricărui stat membru să poată consulta registrul electronic național al oricărui stat membru.

(6) Normele comune privind punerea în aplicare a alineatului (5), precum formatul datelor care fac obiectul schimburilor de informații, procedurile tehnice necesare consultării electronice a registrelor electronice naționale ale celorlalte state membre și promovarea interoperabilității acestor registre cu alte baze de date relevante se adoptă de către Comisie în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 25 alineatul (2) și pentru prima dată înainte de 31 decembrie 2010. Aceste norme comune stabilesc autoritatea responsabilă de accesul la date, de utilizarea ulterioară și de actualizarea datelor după accesare și includ, în acest scop, norme privind conectarea la baza de date și monitorizarea datelor.

(7) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament și care se referă la prelungirea termenelor menționate la alineatele (1) și (5) se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

Articolul 17

Protecția datelor cu caracter personal

În ceea ce privește aplicarea Directivei 95/46/CE, statele membre garantează în special faptul că:

- (a) toate persoanele sunt înștiințate în momentul în care se înregistrează date care le vizează sau în momentul în care se intenționează transmiterea unor astfel de date către terți. Această informare trebuie să precizeze identitatea autorității responsabile de prelucrarea datelor, tipul de date prelucrate și motivele prelucrării;
- (b) toate persoanele beneficiază de dreptul de acces la datele care le privesc și care sunt deținute de autoritatea care este responsabilă de prelucrarea datelor respective. Acest drept trebuie să poată fi exercitat fără nicio constrângere, la intervale rezonabile și fără întârzieri sau taxe excesive pentru solicitant;
- (c) toate persoanele cu privire la care datele sunt incomplete sau inexacte beneficiază de dreptul de a obține rectificarea, ștergerea sau blocarea datelor respective;

- (d) toate persoanele beneficiază de dreptul de a se opune, în baza unor motive legitime și imperioase, prelucrării datelor care le vizează. Dacă opoziția este justificată, este posibil ca prelucrarea să nu se mai vizeze datele respective;
- (e) întreprinderile respectă, după caz, dispozițiile relevante cu privire la protecția datelor cu caracter personal.

Articolul 18

Cooperarea administrativă între statele membre

(1) Statele membre desemnează un punct de contact național responsabil de schimbul de informații cu celelalte state membre cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament. Statele membre trebuie să transmită Comisiei denumirea și adresa punctului lor de contact național până la 4 decembrie 2011. Comisia întocmește lista tuturor punctelor de contact naționale și o transmite statelor membre.

(2) Statele membre care fac schimb de informații în temeiul prezentului regulament utilizează punctele de contact naționale desemnate în aplicarea alineatului (1).

(3) Statele membre care fac schimb de informații cu privire la încălcările menționate la articolul 6 alineatul (2) sau cu privire la orice manager de transport declarat ca fiind inapt pentru exercitarea ocupației respectă procedura și termenele menționate la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 sau, după caz, la articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1073/2009. Statul membru care primește din partea unui alt stat membru notificarea unei încălcări grave care a avut ca rezultat o condamnare sau aplicarea unei sancțiuni înscrisă respectiva încălcare în propriul registru electronic național.

CAPITOLUL V

RECUNOAȘTEREA RECIPROCĂ A CERTIFICATELOR ȘI A ALTOR DOCUMENTE

Articolul 19

Certificate privind buna reputație și alte documente echivalente

(1) Fără a aduce atingere articolului 11 alineatul (4), statul membru de stabilire acceptă ca dovadă suficientă a bunei reputații, în vederea accesului la ocupația de operator de transport rutier, un extras de cazier judiciar sau, în cazul în care nu este posibil acest lucru, un document echivalent eliberat de o autoritate judiciară sau administrativă competentă din statul membru în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă își avea reședința.

(2) Atunci când un stat membru impune resortisanților săi anumite cerințe cu privire la buna reputație, iar prin documentul menționat la alineatul (1) nu se poate dovedi îndeplinirea acestei cerințe, statul membru în cauză acceptă, ca dovadă suficientă în privința resortisanților altor state membre, un certificat eliberat de o autoritate judiciară sau administrativă competentă din statul sau statele membre în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă își avea reședința, care să dovedească îndeplinirea cerințelor în cauză. Certificatul respectiv se referă la informațiile specifice luate în considerare în statul membru de stabilire.

(3) În cazul în care ultimul stat membru în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă își avea reședința nu a eliberat documentul menționat la alineatul (1) sau, după caz, certificatul menționat la alineatul (2), respectivul document sau certificat poate fi înlocuit printr-o declarație sub prestare de jurământ sau printr-o declarație solemnă dată de managerul de transport sau orice altă persoană relevantă în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar din statul membru în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă își avea reședința. Respectiva autoritate sau notarul în cauză emite un certificat care să ateste autenticitatea declarației prestate sub jurământ sau a declarației solemne.

(4) Documentul menționat la alineatul (1) și, respectiv, certificatul menționat la alineatul (2) nu sunt acceptate în cazul în care sunt prezentate după mai mult de trei luni de la data emiterii lor. Această condiție este valabilă și pentru declarațiile făcute în conformitate cu alineatul (3).

Articolul 20

Certificate privind capacitatea financiară

Atunci când un stat membru impune resortisanților săi anumite condiții privind capacitatea financiară, pe lângă cele prevăzute la articolul 7, statul membru în cauză acceptă ca dovadă suficientă, pentru resortisanții altor state membre, un certificat eliberat de o autoritate competentă din statul sau statele membre în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă își avea reședința, care atestă îndeplinirea respectivelor condiții. Certificatul se referă la informațiile specifice luate în considerare în statul membru de stabilire.

Articolul 21

Certificate privind competența profesională

(1) Statele membre acceptă ca dovadă suficientă a competenței profesionale orice certificat conform modelului de certificat prevăzut în anexa III și care este eliberat de autoritățile sau organisme autorizate în acest sens.

(2) Orice certificat eliberat înainte de 4 decembrie 2011, ca dovadă a competenței profesionale în temeiul dispozițiilor în vigoare până la data respectivă, este considerat ca fiind echivalent cu certificatul al cărui model este indicat în anexa III și este recunoscut ca dovadă a competenței profesionale în toate statele membre. Statele membre pot solicita ca deținătorii de certificate de competență profesională valabile numai pentru transportul național să susțină examinarea sau părți ale examinării, menționate la articolul 8 alineatul (1).

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 22

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament și iau măsurile necesare pentru a asigura că acestea sunt puse în aplicare. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive. Statele membre notifică dispozițiile în cauză Comisiei până la 4 decembrie 2011 și notifică fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestora. Statele membre veghează ca aceste măsuri să fie aplicate fără discriminare în baza naționalității sau a locului de stabilire a întreprinderii.

(2) Sancțiunile menționate la alineatul (1) includ, în special, suspendarea autorizației de exercitare a ocupației de operator de transport rutier, retragerea unei astfel de autorizații și declararea inapținutității managerilor de transport.

Articolul 23

Dispoziții tranzitorii

Întreprinderile care, înainte de 4 decembrie 2009, dețin o autorizație de exercitare a ocupației de operator de transport rutier se conformează dispozițiilor prezentului regulament până la 4 decembrie 2011.

Articolul 24

Asistență reciprocă

Autoritățile competente din statele membre inițiază o colaborare strânsă și își acordă reciproc asistență în scopul aplicării prezentului regulament. Autoritățile competente fac schimb de informații cu privire la condamnările și la sancțiunile aplicate pentru încălcări grave sau cu privire la alte informații specifice care ar putea să afecteze exercitarea ocupației de operator de transport rutier, în conformitate cu dispozițiile aplicabile în materie de protecție a datelor cu caracter personal.

Articolul 25

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul înființat în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind aparatul de înregistrare în transportul rutier ⁽¹⁾.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 26

Rapoarte

(1) La fiecare doi ani, statele membre întocmesc un raport privind activitatea autorităților competente pe care îl transmit Comisiei. Acest raport conține:

- (a) o analiză a sectorului în ceea ce privește buna reputație, capacitatea financiară și competența profesională;
- (b) numărul autorizațiilor acordate, în funcție de an și de tip, autorizațiile suspendate, autorizațiile retrase, numărul de declarații de inapținutitudine, precum și motivele pe care s-au întemeiat deciziile respective;
- (c) numărul de certificate de competență profesională eliberate în fiecare an;
- (d) statistici de bază privind registrele electronice naționale și utilizarea acestora de către autoritățile competente; și
- (e) o prezentare generală a schimburilor de informații cu alte state membre în aplicarea articolului 18 alineatul (2), care include, în special, numărul anual de încălcări constatate și notificate unui alt stat membru și răspunsurile primite, precum și numărul anual de cereri și răspunsuri primite în aplicarea articolului 18 alineatul (3).

(2) Pe baza rapoartelor menționate la alineatul (1), Comisia prezintă, la fiecare doi ani, un raport Parlamentului European și Consiliului privind exercitarea ocupației de operator de transport rutier. Raportul respectiv conține, în special, o evaluare a modului de funcționare a schimbului de informații între state membre și o reanalizare a funcționării și a datelor cuprinse în registrele electronice naționale. Raportul în cauză este publicat în același timp cu raportul menționat la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO L 370, 31.12.1985, p. 8.

⁽²⁾ JO L 102, 11.4.2006, p. 1.

*Articolul 27***Lista autorităților competente**

Fiecare stat membru transmite Comisiei, până la 4 decembrie 2011, lista autorităților competente desemnate să acorde autorizații de exercitare a ocupației de operator de transport rutier, precum și lista autorităților sau organismelor autorizate responsabile de organizarea examinărilor menționate la articolul 8 alineatul (1) și de emiterea certificatelor. Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* lista consolidată a acestor autorități sau organisme din întreaga Comunitate.

*Articolul 28***Comunicarea măsurilor naționale**

Statele membre comunică Comisiei textele actelor cu putere de lege și ale actelor administrative pe care le adoptă în domeniul

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 21 octombrie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
C. MALMSTRÖM

reglementat de prezentul regulament în cel mult 30 de zile de la data adoptării și pentru prima dată până la 4 decembrie 2011.

*Articolul 29***Abrogare**

Directiva 96/26/CE se abrogă.

*Articolul 30***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 4 decembrie 2011.

ANEXA I

I. LISTA MATERIILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 8

Cunoștințele care trebuie luate în considerare pentru constatarea competenței profesionale de către statele membre trebuie să se refere cel puțin la materiile prevăzute în prezenta listă, respectiv pentru transportul rutier de marfă și pentru transportul rutier de persoane. Referitor la aceste materii, candidații operatori de transport rutier trebuie să atingă nivelul de cunoștințe și aptitudini practice necesare pentru a conduce o întreprindere de transporturi.

Nivelul minim de cunoștințe, astfel cum se indică mai jos, nu poate fi inferior nivelului 3 al structurii nivelurilor de formare prevăzute în anexa la Decizia 85/368/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, adică unui nivel de cunoștințe atins printr-o formare dobândită în cadrul unei școlarizări obligatorii completate fie printr-o formare profesională și o formare tehnică suplimentară, fie printr-o formă de învățământ secundar sau o formare tehnică de alt tip.

A. Elemente de drept civil

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască principalele contracte utilizate în activitățile de transport rutier, precum și drepturile și obligațiile care decurg din acestea;
2. să fie capabil să negocieze un contract cu valabilitate legală, și anume în ceea ce privește condițiile de transport.

În domeniul transportului rutier de marfă:

3. să poată să analizeze o reclamație a mandantului referitoare la daunele rezultând fie din pierderile sau avariile survenite în legătură cu mărfurile în cursul transportului, fie din întârzierea la livrare, precum și efectele acestei reclamații asupra răspunderii sale contractuale;
4. să cunoască normele și obligațiile care decurg din convenția CMR referitoare la contractul de transport internațional rutier de marfă.

În domeniul transportului rutier de persoane:

5. să poată să analizeze o reclamație a mandantului său referitoare la daunele produse persoanelor sau bagajelor acestora în timpul unui accident survenit în cursul transportului sau referitor la daunele datorate întârzierii, precum și efectele acestei reclamații asupra responsabilității sale contractuale.

B. Elemente de drept comercial

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască condițiile și formalitățile prevăzute pentru exercitarea comerțului și obligațiile generale ale comercianților (înmatriculare, registre comerciale etc.), precum și consecințele falimentului;
2. să aibă cunoștințe corespunzătoare cu privire la diversele forme de societate comercială precum și la normele acestora de constituire și funcționare.

C. Elemente de drept social

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască rolul și funcționarea diferitelor instituții sociale care intervin în sectorul transportului rutier (sindicate, comitete de întreprindere, delegați ai personalului, inspectorii ai muncii etc.);
2. să cunoască obligațiile angajatorilor în ceea ce privește securitatea socială;

⁽¹⁾ Decizia 85/368/CEE a Consiliului din 16 iulie 1985 privind echivalarea calificărilor profesionale între statele membre ale Comunității Europene (JO L 199, 31.7.1985, p. 56).

3. să cunoască regulile aplicabile contractelor de muncă referitoare la diferitele categorii de muncitori ai întreprinderilor de transport rutier (forma contractelor, obligațiile părților, condițiile și durata muncii, concediile plătite, remunerația, desfacerea contractului);
4. să cunoască normele aplicabile în ceea ce privește perioadele de conducere, perioadele de repaus și timpul de lucru, în special dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 3821/85, ale Regulamentului (CE) nr. 561/2006, ale Directivei 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) și ale Directivei 2006/22/CE și măsurile practice de aplicare a acestor dispoziții;
5. să cunoască normele aplicabile în materie de calificare inițială și formare continuă a conducătorilor auto, în special cele care decurg din aplicarea Directivei 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului (²).

D. Elemente de drept fiscal

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie să cunoască, în special, regulile referitoare la:

1. taxa pe valoare adăugată (TVA) pentru serviciile de transport;
2. taxa de circulație a vehiculelor;
3. taxele asupra anumitor vehicule utilizate pentru transportul rutier de marfă, precum și la taxele de trecere și taxele de utilizare pentru folosirea anumitor infrastructuri;
4. impozitele pe venit.

E. Gestiunea comercială și financiară a întreprinderii

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască dispozițiile legale și practicile privind utilizarea cecurilor, a cambiilor, a biletelor la ordin, a cărților de credit și a altor mijloace sau metode de plată;
2. să cunoască diferitele forme de credit (bancare, documentare, depozite de garantare, ipoteci, leasing, de închiriere, factoring etc.), precum și sarcinile și obligațiile care decurg din acestea;
3. să știe ce este un bilanț, cum se prezintă acesta și să îl poată interpreta;
4. să poată citi și interpreta un cont de profit și pierderi;
5. să poată proceda la analiza situației financiare și a rentabilității întreprinderii, mai ales pe baza indicatorilor financiari;
6. să poată elabora un buget;
7. să cunoască diferitele elemente ale prețului de cost al întreprinderii (costuri fixe, costuri variabile, fonduri de exploatare, amortismente etc.) și să le poată calcula pentru fiecare vehicul, kilometru, călătorie sau tonă;
8. să poată realiza o organigramă referitoare la tot personalul întreprinderii și să organizeze planuri de lucru etc.;
9. să cunoască principiile marketingului, ale publicității și ale relațiilor publice, inclusiv ale serviciilor de transport, ale promovării vânzărilor și ale elaborării fișierelor de clienți etc.
10. să cunoască diferitele tipuri de asigurări proprii transporturilor rutiere (asigurări de răspundere, de viață, asigurarea bunurilor, a bagajelor), precum și garanțiile și obligațiile care decurg din acestea;
11. să cunoască aplicațiile electronice de transmitere de date în domeniul transportului rutier.

În domeniul transportului rutier de marfă:

(¹) Directiva 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier (JO L 80, 23.3.2002, p. 35).

(²) Directiva 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2003 privind calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de pasageri (JO L 226, 10.9.2003, p. 4).

12. să poată aplica regulile referitoare la facturarea serviciilor de transport rutier de marfă, precum și să cunoască semnificația și efectele Incoterms;

13. să cunoască diferitele categorii de auxiliari ai transportului, rolul, funcțiile și eventual statutul lor.

În domeniul transportului rutier de persoane:

14. să poată aplica regulile referitoare la tarife și formarea prețurilor în transporturile publice și particulare de persoane;

15. să poată aplica regulile referitoare la facturarea serviciilor de transport rutier de persoane.

F. Accesul la piață

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască reglementările profesionale pentru transporturile rutiere pentru terți, pentru locația vehiculelor industriale, pentru subcontractare, în special normele referitoare la organizarea oficială a profesiei, la accesul la aceasta, la autorizațiile pentru transporturile rutiere intracomunitare și extracomunitare și la control și sancțiuni;

2. să cunoască reglementările referitoare la înființarea unei întreprinderi de transport rutier;

3. să cunoască diferitele documente cerute pentru executarea serviciilor de transport rutier și să poată aplica procedee de verificare pentru a asigura prezența, atât în întreprindere, cât și la bordul vehiculelor, a documentelor corespunzătoare privind fiecare transport efectuat, și anume a documentelor referitoare la vehicul, la conducătorul auto, la marfă sau la bagaje.

În domeniul transportului rutier de marfă:

4. să cunoască regulile referitoare la organizarea pieței transporturilor rutiere de mărfuri, la casele de expediție, la logistică;

5. să cunoască formalitățile în momentul trecerii frontierelor, rolul și sfera de acțiune a documentelor T și carnetelor TIR, precum și obligațiile și responsabilitățile care decurg din utilizarea acestora.

În domeniul transportului rutier de persoane:

6. să cunoască regulile referitoare la organizarea pieței transporturilor rutiere de persoane;

7. să cunoască regulile pentru crearea serviciilor de transport și să poată elabora planuri de transport.

G. Standarde tehnice și aspecte tehnice ale funcționării

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască regulile referitoare la masa și la dimensiunile vehiculelor din statele membre, precum și procedurile referitoare la transporturile excepționale care derogă de la aceste reguli;

2. să poată alege în funcție de nevoile întreprinderii vehiculele, precum și elementele acestora (șasiu, motor, sisteme de transmisie, sisteme de frânare etc.);

3. să cunoască formalitățile referitoare la omologarea de tip, înmatricularea și inspecția tehnică a acestor vehicule;

4. să poată lua în considerare măsurile care trebuie luate pentru lupta împotriva poluării aerului cu emisiile auto-vehiculelor, precum și a zgomotului lor;

5. să poată elabora planuri de mentenanță periodică a vehiculelor și a echipamentelor acestora.

În domeniul transportului rutier de marfă:

6. să cunoască diferite tipuri de manevrare și de încărcare (haioane, containere, paleți etc.) și să poată aplica procedee și dispoziții referitoare la operațiunile de încărcare și descărcare a mărfurilor (repartizarea încărcăturii, legare, fixare, calare etc.);
7. să cunoască diferitele tehnici de transport combinat rutier-feroviar;
8. să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru respectarea normelor referitoare la transportul de mărfuri periculoase și al deșeurilor, în special a celor care decurg din Directiva 2008/68/CE ⁽¹⁾ și din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 ⁽²⁾;
9. să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru respectarea normelor privind transportul de alimente perisabile, în special a celor care decurg din acordul referitor la transporturile internaționale de alimente perisabile cu mașini speciale destinate acestor transporturi (ATP);
10. să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru respectarea regulamentelor privind transporturile de animale vii.

H. Siguranța rutieră

În domeniul transportului rutier de marfă și de persoane, candidatul trebuie, în special:

1. să cunoască calificările cerute pentru conducătorii auto (permis de conducere, certificate medicale, atestări ale competenței etc.);
2. să poată adopta măsurile necesare pentru a se asigura că toți conducătorii auto respectă regulile, interdicțiile și restricțiile de circulație în vigoare în diferite state membre (limitări de viteză, acordarea priorității, opriri și staționare, folosirea farurilor, semnalizarea rutieră etc.);
3. să poată elabora dispoziții destinate conducătorilor auto privind verificarea normelor de siguranță referitoare, pe de o parte, la starea materialului de transport și a echipamentului său și a încărcăturii și, pe de altă parte, la conducerea preventivă;
4. să poată instaura proceduri de conduită în caz de accident și să pună în aplicare proceduri corespunzătoare pentru a evita repetarea accidentelor sau a încălcărilor grave;
5. să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru arimarea în siguranță a mărfii și să cunoască tehnicile corespunzătoare.

În domeniul transportului rutier de persoane

6. să aibă cunoștințe de geografie rutieră a statelor membre.

II. ORGANIZAREA EXAMINĂRII

1. Statele membre vor organiza o examinare scrisă obligatoriu pe care îl pot completa cu o examinare orală pentru a verifica dacă candidații la ocupația de operatori de transport rutier posedă nivelul de cunoștințe cerut pentru materiile indicate în partea I și, mai ales, capacitatea de a utiliza instrumentele și tehnicile corespunzătoare și de a îndeplini sarcinile de execuție și de coordonare prevăzute.
 - (a) Examinarea scrisă obligatorie constă în două probe, și anume:
 - (i) întrebări scrise comportând fie întrebări cu mai multe variante de răspuns (patru răspunsuri posibile), fie întrebări cu răspuns direct, fie o combinație a celor două sisteme;
 - (ii) exerciții scrise/studii de caz.Durata minimă a fiecărei probe va fi de două ore.
 - (b) În cazul în care se organizează o examinare orală, statele membre pot condiționa participarea la această examinare de reușita la examinarea scrisă.

⁽¹⁾ Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

2. În măsura în care statele membre organizează și o examinare orală, aceasta trebuie să prevadă pentru fiecare dintre cele trei probe o proporție a punctajului de minim 25 % și până la 40 % din totalul punctelor acordate.

În măsura în care statele membre organizează numai o examinare scrisă, ele trebuie să prevadă, pentru fiecare probă, o proporție a punctelor care nu poate fi mai mică de 40 % și nici mai mare de 60 % din totalul punctelor acordate.

3. Pentru toate probele, candidații trebuie să obțină o medie de cel puțin 60 % din totalul punctelor acordate fără ca procentajul punctelor obținute la fiecare probă să fie mai mic de 50 % din punctele posibile. Un stat membru poate să reducă procentajul de la 50 % la 40 % numai pentru o singură probă.
-

ANEXA II

Elemente de siguranță pentru certificatul de competență profesională

Certificatul trebuie să cuprindă cel puțin două dintre următoarele elemente de siguranță:

- hologramă;
 - fibre speciale în hârtie care devin vizibile prin expunere la lumina ultravioletă;
 - cel puțin o linie microimprimată (imprimare vizibilă numai cu o lupă și care nu este reprodusă de mașini de fotocopiat);
 - caractere, simboluri sau modele tactile;
 - dublă numerotare: număr de serie și număr de eliberare;
 - un fond de siguranță cu ghioșe și irizat.
-

ANEXA III

Model de certificat de competență profesională**COMUNITATEA EUROPEANĂ**(Culoare Pantone bej, format DIN A4 hârtie din celuloză de 100 g/m² sau mai mult)

[Text în limba (limbile) oficială (oficiale) sau una dintre limbile oficiale ale statului membru care emite certificatul]

Semnul distinctiv al statului membru ⁽¹⁾ respectivDenumirea autorității sau a organului autorizat ⁽²⁾**CERTIFICAT DE COMPETENȚĂ PROFESIONALĂ PENTRU TRANSPORTUL RUTIER
DE MĂRFĂ/DE PERSOANE ⁽³⁾**

Nr.

Subsemnații,

certificăm prin prezenta că ⁽⁴⁾

născut(ă) la datala

a susținut cu succes probele examinării (anul:; sesiunea:) ⁽⁵⁾ necesar pentru obținerea certificatului de competență profesională pentru transportul rutier de marfă/de persoane ⁽³⁾, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier ⁽⁶⁾

Prezentul certificat constituie dovada suficientă a competenței profesionale menționate la articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009.

Eliberat la, data ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Semnele distinctive ale statelor membre sunt: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Republica Cehă, (DK) Danemarca, (D) Germania, (EST) Estonia, (IRL) Irlanda, (GR) Grecia, (E) Spania, (F) Franța, (IRL) Irlanda, (I) Italia, (CY) Cipru, (LV) Letonia, (LT) Lituania, (L) Luxemburg, (H) Ungaria, (M) Malta, (H) Ungaria, (NL) Țările de Jos, (A) Austria, (PL) Polonia, (P) Portugalia, (RO) România, (SLO) Slovenia, (SK) Slovacia, (FIN) Finlanda, (S) Suedia, (UK) Regatul Unit.

⁽²⁾ Autoritate sau organism desemnat în prealabil în acest scop de către fiecare stat membru al Comunității Europene pentru a elibera prezentul certificat.

⁽³⁾ A se elimina, după caz.

⁽⁴⁾ Nume și prenume; locul și data nașterii.

⁽⁵⁾ Identificarea examenului.

⁽⁶⁾ JO L 300, 14.11.2009, p. 51.

⁽⁷⁾ Ștampila și semnătura autorității autorizate sau a organului autorizat care eliberează certificatul.

ANEXA IV

Lista celor mai grave încălcări menționate la articolul 6 alineatul (2) litera (a)

1. (a) Depășirea cu 25 % sau mai mult a limitelor maxime de timp de conducere de șase zile sau de două săptămâni.
(b) Depășirea, pe parcursul unei zile de lucru, a limitei maxime a perioadei de conducere cu 50 % sau mai mult, fără o pauză sau fără o perioadă neîntreruptă de repaus de cel puțin 4,5 ore.
 2. Lipsa tahografului și/sau a unui dispozitiv de limitare a vitezei instalat(e) sau utilizarea unui echipament fraudulos capabil să modifice înregistrările aparatului de înregistrare și/sau ale dispozitivului de limitare a vitezei sau falsificarea foilor de înregistrare sau a datelor descărcate de pe tahograf și/sau de pe cartela conducătorului auto.
 3. Conducerea auto fără un certificat valabil de inspecție tehnică, dacă un astfel de document este solicitat de legislația comunitară, și/sau cu o deficiență foarte serioasă, *inter alia*, la nivelul sistemului de frânare, al mecanismului de direcție, al roților/pneurilor, al suspensiei sau al șasiului care ar crea un astfel de risc imediat pentru siguranța circulației și care determină decizia de imobilizare a vehiculului.
 4. Transportarea de mărfuri periculoase pentru care transportul este interzis sau care sunt transportate în condiții de izolare interzise sau neaprobate sau fără identificarea acestora ca mărfuri periculoase marcată pe vehicul, punând astfel în pericol viețile sau mediul într-o asemenea măsură încât aceasta determină o decizie de imobilizare a vehiculului.
 5. Transportul de persoane sau de marfă fără a deține un permis de conducere valabil sau de către o întreprindere care nu este deținătoarea unei licențe comunitare valabile.
 6. Conducerea, de către un conducător auto care folosește o cartelă de conducător auto falsificată, al cărei posesor nu este sau care a fost obținută pe baza unor declarații false și/sau documente falsificate.
 7. Transportul de mărfuri cu depășirea cu cel puțin 20 % a masei totale maxime autorizate pentru vehicule cu o încărcătură utilă admisibilă care depășește 12 tone sau cu cel puțin 25 % pentru vehicule cu o încărcătură utilă admisibilă care nu depășește 12 tone.
-

REGULAMENTUL (CE) nr. 1072/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 21 octombrie 2009
privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri
(reformare)
(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 71,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 881/92 al Consiliului din 26 martie 1992 privind accesul pe piața transportului rutier de mărfuri în cadrul Comunității către sau dinspre teritoriul unui stat membru sau care traversează teritoriul unuia sau mai multor state membre ⁽³⁾, Regulamentul (CEE) nr. 3118/93 al Consiliului din 25 octombrie 1993 de stabilire a condițiilor în care transportatorii nerezidenți pot să opereze servicii de transporturi rutiere naționale de marfă în interiorul unui stat membru ⁽⁴⁾ și Directiva 2006/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind stabilirea unor reguli comune pentru anumite tipuri de transport rutier de mărfuri ⁽⁵⁾ trebuie să facă obiectul mai multor modificări de fond. Din motive de claritate și simplificare, actele juridice respective ar trebui să fie reformate și încorporate într-un singur regulament.
- (2) Instituirea unei politici comune de transport presupune, printre altele, stabilirea unor norme comune aplicabile accesului la piața transportului rutier internațional de mărfuri pe teritoriul Comunității, precum și definirea condițiilor în care operatorii de transport rutier de mărfuri

nerezidenți pot să presteze servicii de transport în interiorul unui stat membru. Normele respective trebuie stabilite astfel încât să contribuie la buna funcționare a pieței interne a transporturilor.

- (3) Prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor transporturilor internaționale pe teritoriul Comunității, în scopul de a garanta un cadru coerent pentru transportul rutier internațional de mărfuri. Transporturile efectuate dinspre statele membre către țări terțe continuă în mare parte să fie reglementate de acorduri bilaterale între statele membre și respectivele țări terțe. În consecință, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice secțiunii deplasării efectuate pe teritoriul statului membru de încărcare sau de descărcare, câtă vreme nu au fost încă încheiate acordurile necesare dintre Comunitate și țările terțe respective. Cu toate acestea, prezentul regulament ar trebui să se aplice pe teritoriul unui stat membru tranzitat.
- (4) Instituirea unei politici comune de transport implică eliminarea tuturor restricțiilor impuse furnizorului serviciilor în cauză în temeiul naționalității sau al faptului că este stabilit într-un alt stat membru decât cel în care urmează să fie prestate serviciile respective.
- (5) Pentru a se realiza acest lucru de o manieră flexibilă și fluentă, până la armonizarea completă a pieței transporturilor rutiere, ar trebui să se prevadă un regim tranzitoriu de cabotaj.
- (6) Finalizarea progresivă a pieței unice europene ar trebui să conducă la eliminarea barierelor în calea accesului la piețele interne ale statelor membre. Cu toate acestea, ar trebui să se ia în considerare eficacitatea controalelor și evoluția condițiilor de muncă aferente acestei profesii, precum și armonizarea normelor în ceea ce privește, printre altele, aplicarea și tarifele de utilizare a drumurilor, precum și legislația în domeniul social și al siguranței. Comisia ar trebui să monitorizeze cu atenție situația pieței, precum și armonizarea menționată anterior și să propună, dacă este cazul, continuarea deschiderii piețelor interne de transport rutier, inclusiv în ceea ce privește cabotajul.
- (7) În conformitate cu Directiva 2006/94/CE, anumite tipuri de transporturi sunt scutite de licență comunitară și de orice altă autorizație de transport. În cadrul organizării pieței prevăzute de prezentul regulament, ar trebui să fie menținut un sistem de exceptare de la licența comunitară și de la orice altă autorizație de transport pentru unele dintre acele tipuri de transport, datorită naturii lor speciale.

⁽¹⁾ JO C 204, 9.8.2008, p. 31.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 21 mai 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 9 ianuarie 2009 (JO C 62 E, 17.3.2009, p. 46), Poziția Parlamentului European din 23 aprilie 2009 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 septembrie 2009.

⁽³⁾ JO L 95, 9.4.1992, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 279, 12.11.1993, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 374, 27.12.2006, p. 5.

- (8) În conformitate cu Directiva 2006/94/CE, transportul de mărfuri cu ajutorul vehiculelor cu masa totală maximă autorizată cuprinsă între 3,5 tone și 6 tone a fost exceptat de la obligativitatea unei licențe comunitare. Cu toate acestea, normele comunitare în domeniul transportului rutier de mărfuri se aplică, în general, vehiculelor cu masa totală maximă autorizată mai mare de 3,5 tone. Din acest motiv, ar trebui ca dispozițiile prezentului regulament să fie aliniate la domeniul general de aplicare a normelor comunitare privind transportul rutier și ar trebui să prevadă scutiri numai pentru vehiculele cu masa totală maximă autorizată de până la 3,5 tone.
- (9) Transportul rutier internațional de mărfuri ar trebui să fie condiționat de deținerea unei licențe comunitare. Ar trebui să se impună operatorilor de transport rutier de mărfuri păstrarea unei copii conforme a licenței comunitare la bordul fiecăruia dintre vehicule, în vederea facilitării și eficientizării controalelor efectuate de autoritățile de aplicare, în special în cazul controalelor efectuate în afara statului membru de stabilire. În acest scop, este necesar să se stabilească instrucțiuni mai detaliate cu privire la formatul și la alte caracteristici ale licenței comunitare și ale copiilor conforme.
- (10) Controalele în trafic ar trebui efectuate fără discriminare, directă sau indirectă, din motive legate de naționalitatea operatorului de transport rutier, țara de stabilire a operatorului de transport rutier sau cea de înmatriculare a vehiculului.
- (11) Ar trebui să fie stabilite condițiile care reglementează eliberarea și retragerea licențelor comunitare și tipurile de transporturi cărora li se aplică, perioadele de valabilitate și normele detaliate pentru utilizarea acestora.
- (12) De asemenea ar trebui să fie instituit un atestat de conducător auto, pentru a permite statelor membre să verifice în mod eficient dacă conducătorii auto din țările terțe sunt angajați legal sau se află în mod legal la dispoziția operatorului de transport rutier de mărfuri responsabil de respectiva operațiune de transport.
- (13) Operatorilor de transport rutier de mărfuri titulari ai licențelor comunitare prevăzute în prezentul regulament și operatorilor de transport rutier de mărfuri autorizați să opereze anumite categorii de transporturi internaționale ar trebui să li se permită să desfășoare servicii de transport național într-un stat membru cu caracter temporar în conformitate cu prezentul regulament, fără a avea un sediu social sau o altă formă de stabilire în statul membru respectiv. În cazul în care se desfășoară astfel de operațiuni de cabotaj, acestea ar trebui să facă obiectul legislației comunitare, cum ar fi Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere ⁽¹⁾, precum și al dreptului intern în vigoare în anumite domenii în statul membru gazdă.
- (14) Ar trebui să fie adoptate dispoziții care să permită intervenția pe piețele transporturilor în cazul în care sunt afectate de perturbări grave. În acest scop, este necesar să se instituie o procedură decizională adecvată și să se culeagă datele statistice necesare.
- (15) Fără a aduce atingere dispozițiilor din tratat privind dreptul de stabilire, operațiunile de cabotaj reprezintă prestarea de servicii de către operatorii de transport rutier de mărfuri într-un stat membru în care nu sunt stabiliți și nu ar trebui să fie interzise atât timp cât se desfășoară într-un mod care să nu dea naștere unei activități permanente sau continue într-un stat membru gazdă. Pentru a sprijini îndeplinirea acestei cerințe, ar trebui să fie definite mai clar frecvența operațiunilor de cabotaj și perioada în care pot fi desfășurate. În trecut, astfel de servicii de transport național erau permise cu titlu temporar. În practică, s-a dovedit dificil de stabilit care sunt serviciile permise. Prin urmare, sunt necesare reguli clare și ușor de aplicat.
- (16) Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor privind transportul rutier de mărfuri de sosire sau de plecare ce reprezintă un segment al unei operațiuni de transport combinat, prevăzute în Directiva 92/106/CEE a Consiliului din 7 decembrie 1992 privind stabilirea de norme comune pentru anumite tipuri de transporturi combinate de mărfuri între state membre ⁽²⁾. Deplasările naționale rutiere în cadrul unui stat membru care nu fac parte dintr-o operațiune de transport combinat astfel cum se prevede în Directiva 92/106/CEE intră în sfera de definiție a operațiunilor de cabotaj și, prin urmare, ar trebui să facă obiectul dispozițiilor prezentului regulament.
- (17) Dispozițiile Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽³⁾ se aplică întreprinderilor de transport care desfășoară o operațiune de cabotaj.
- (18) În vederea efectuării unor controale eficiente ale operațiunilor de cabotaj, autoritățile de aplicare a legii din statul membru gazdă ar trebui, cel puțin, să aibă acces la datele de pe documentele de expediție și din aparatura de înregistrare, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier ⁽⁴⁾.
- (19) Statele membre ar trebui să își acorde reciproc asistență în vederea bunei aplicări a prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO L 102, 11.4.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 368, 17.12.1992, p. 38.

⁽³⁾ JO L 18, 21.1.1997, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 370, 31.12.1985, p. 8.

- (20) Formalitățile administrative ar trebui să fie reduse pe cât posibil fără a se renunța la controalele și sancțiunile care garantează aplicarea corectă și eficientă a prezentului regulament. În acest scop, ar trebui să fie clarificate și înăsprite normele existente privind retragerea licenței comunitare. Normele existente ar trebui să fie adaptate pentru a permite, de asemenea, sancționarea eficientă a încălcărilor grave săvârșite într-un stat membru gazdă. Sancțiunile ar trebui să fie nediscriminatorii și să fie proporționale cu gravitatea încălcărilor. Ar trebui să se prevadă posibilitatea de a introduce o cale de atac împotriva sancțiunilor aplicate.
- (21) Statele membre ar trebui să înscrie în registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier toate încălcările grave săvârșite de către operatorii de transport rutier de mărfuri, care au condus la aplicarea unei sancțiuni.
- (22) Pentru a facilita și a consolida schimbul de informații între autoritățile naționale, statele membre ar trebui să facă schimb de informații pertinente prin intermediul punctelor de contact naționale instituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier ⁽¹⁾.
- (23) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (24) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adapteze la progresul tehnic anexele I, II și III la prezentul regulament. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale din prezentul regulament, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (25) Statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în special în ceea ce privește un regim de sancțiuni eficiente, proporționale și cu caracter de descurajare.
- (26) Deoarece obiectivul prezentului regulament, respectiv asigurarea unui cadru uniform pentru transportul internațional rutier de mărfuri pe întregul teritoriu al Comunității, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, din cauza dimensiunilor și efectelor sale, poate fi realizat mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică transportului rutier internațional de mărfuri contra cost în numele unui terț pentru deplasările efectuate pe teritoriul Comunității.
- (2) În cazul transporturilor dinspre un stat membru către o țară terță și invers, prezentul regulament se aplică secțiunii deplasării efectuate pe teritoriul oricărui stat membru tranzitat. Prezentul regulament nu se aplică acelei secțiuni a deplasării care se efectuează pe teritoriul statului membru de încărcare sau descărcare, înainte de încheierea acordului necesar între Comunitate și țara terță respectivă.
- (3) Până la încheierea acordurilor menționate la alineatul (2), prezentul regulament nu aduce atingere:
- dispozițiilor privind transporturile dintr-un stat membru către o țară terță și invers, incluse în acordurile bilaterale încheiate de statele membre cu respectivele țări terțe;
 - dispozițiilor privind transporturile dintr-un stat membru către o țară terță și invers, incluse în acordurile bilaterale încheiate între statele membre care, fie în temeiul unor autorizații bilaterale, fie în temeiul unor acorduri de liberalizare, permit încărcarea și descărcarea într-un stat membru de către operatorii de transport rutier de mărfuri care nu sunt stabiliți în acel stat membru.
- (4) Prezentul regulament se aplică cu privire la transportul rutier național de mărfuri efectuat pe bază temporară de către un operator de transport rutier de mărfuri nerezident, în conformitate cu capitolul III.
- (5) Următoarele tipuri de transporturi și deplasări fără încărcătură efectuate în conexiune cu acestea nu necesită licență comunitară și sunt scutite de la orice autorizare a transportului:
- transporturi poștale efectuate în cadrul unui serviciu universal;
 - transporturi de vehicule deteriorate sau care sunt în pană;
 - transporturi de mărfuri cu autovehicule a căror masă totală maximă autorizată, inclusiv cea a remorcilor, nu depășește 3,5 tone;
 - transporturi de mărfuri cu autovehicule, în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:
 - mărfurile transportate aparțin întreprinderii sau au fost vândute, cumpărate, date spre închiriere sau închiriate, produse, extrase, transformate sau reparate de întreprinderea respectivă;

⁽¹⁾ A se vedea pagina 51 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

- (ii) deplasarea are drept scop transportarea mărfurilor din sau către întreprindere ori mutarea acestora, fie în cadrul întreprinderii, fie în afara acesteia, în scopuri proprii;
 - (iii) autovehiculele utilizate pentru astfel de transporturi sunt conduse de personal angajat de către întreprindere sau pus la dispoziția acesteia în temeiul unei obligații contractuale;
 - (iv) vehiculele care transportă mărfurile sunt în proprietatea întreprinderii sau au fost cumpărate în rate sau închiriate de aceasta, cu condiția ca, în ultimul caz, să îndeplinească condițiile prevăzute de Directiva 2006/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 ianuarie 2006 privind utilizarea vehiculelor închiriate fără conducători auto pentru transportul rutier de mărfuri ⁽¹⁾; și
 - (v) transportul nu constituie decât o activitate auxiliară ansamblului de activități desfășurate de întreprindere;
- (e) transporturi de medicamente, aparate și echipamente medicale, precum și ale altor articole necesare în cazul situațiilor de urgență, în special în cazul catastrofelor naturale.
- (d) o deplasare fără încărcătură în legătură cu transporturile menționate la literele (a), (b) și (c);
3. „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru în care operează un operator de transport rutier de mărfuri, altul decât statul membru de stabilire al acestuia;
4. „operator de transport rutier de mărfuri nerezident” înseamnă o întreprindere de transport rutier care operează într-un stat membru gazdă;
5. „conducător auto” înseamnă orice persoană care conduce vehiculul chiar și pentru o perioadă scurtă de timp sau care este transportată într-un vehicul ca parte a sarcinilor care îi revin în scopul de a fi disponibilă pentru a-l conduce, dacă este necesar;
6. „operațiuni de cabotaj” înseamnă transport național contra cost în numele unui terț efectuat temporar într-un stat membru gazdă, în conformitate cu prezentul regulament;
7. „încălcări grave ale legislației comunitare din domeniul transportului rutier” înseamnă orice încălcări care pot avea ca rezultat pierderea bunei reputații în conformitate cu articolul 6 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 și/sau retragerea temporară sau definitivă a licenței comunitare.

Litera (d) punctul (iv) de la primul paragraf nu se aplică utilizării unui vehicul de înlocuire în timpul unei pene de scurtă durată a vehiculului utilizat în mod normal.

(6) Dispozițiile de la alineatul (5) nu aduc atingere condițiilor în care statele membre își autorizează resortisanții să întreprindă activitățile menționate la alineatul în cauză.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

1. „vehicul” înseamnă un autovehicul înmatriculat într-un stat membru sau o combinație cuplată de vehicule, din care cel puțin autovehiculul este înmatriculat într-un stat membru, fiind utilizat exclusiv pentru transportul de mărfuri;
2. „transport internațional” înseamnă:
 - (a) o deplasare cu încărcătură efectuată de un vehicul al cărei punct de plecare și punct de destinație se află în două state membre diferite, cu sau fără tranzitarea unuia sau mai multor state membre sau țări terțe;
 - (b) o deplasare cu încărcătură efectuată de un vehicul dintr-un stat membru către o țară terță sau invers, cu sau fără tranzitarea unuia sau mai multor state membre sau țări terțe;
 - (c) o deplasare cu încărcătură efectuată de un vehicul între țări terțe, cu tranzitarea teritoriului unuia sau mai multor state membre;

⁽¹⁾ JO L 33, 4.2.2006, p. 82.

CAPITOLUL II

TRANSPORTUL INTERNAȚIONAL

Articolul 3

Principiu general

Transportul internațional se efectuează în baza deținerii unei licențe comunitare, care este însoțită, în cazul în care conducătorul auto este cetățean al unei țări terțe, de un atestat de conducător auto.

Articolul 4

Licența comunitară

- (1) Licența comunitară se eliberează de un stat membru, în conformitate cu prezentul regulament, oricărui operator de transport rutier de mărfuri care efectuează transport rutier de mărfuri contra cost în numele unui terț și care:
 - (a) este stabilit în respectivul stat membru în conformitate cu legislația comunitară și cu legislația națională a aceluia stat membru; și
 - (b) este autorizat, în statul membru de stabilire, în conformitate cu legislația comunitară și cu legislația națională a statului membru respectiv cu privire la accesul la ocupația de operator de transport rutier de mărfuri, să efectueze transporturi internaționale rutiere de mărfuri.
- (2) Licența comunitară este eliberată de autoritățile competente din statul membru de stabilire pentru o perioadă de până la 10 ani, care poate fi reînnoită.

Licențele comunitare și copiile conforme eliberate înainte de data aplicării prezentului regulament rămân valabile până la data expirării lor.

Comisia adaptează perioada de valabilitate a licenței comunitare în funcție de progresele tehnicii, în special în ceea ce privește registrele electronice naționale ale întreprinderilor de transport rutier, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009. Măsurile respective destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 15 alineatul (2).

(3) Statul membru de stabilire eliberează titularului originalul licenței comunitare, care este păstrat de operatorul de transport rutier de mărfuri, precum și un număr de copii conforme corespunzător numărului de vehicule deținute de titularul licenței comunitare, fie în proprietate, fie, de exemplu, deținute în temeiul unor contracte de cumpărare în rate, închiriere sau leasing.

(4) Licența comunitară și copiile conforme corespund modelului stabilit în anexa II, care stabilește și condițiile care reglementează utilizarea acestora. Acestea conțin cel puțin două dintre elementele de siguranță enumerate în anexa I.

Comisia adaptează la progresul tehnic anexele I și II. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 15 alineatul (2).

(5) Licența comunitară și copiile conforme ale acesteia poartă ștampila autorității emitente, precum și o semnătură și un număr de serie. Numerele de serie ale licențelor comunitare și ale copiilor conforme se înscriu în registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier ca parte a setului de informații cu privire la operatorul de transport rutier de mărfuri.

(6) Licența comunitară este eliberată pe numele operatorului de transport rutier de mărfuri și nu este transmisibilă. O copie conformă a licenței comunitare este păstrată la bordul fiecărui vehicul al operatorului de transport rutier de mărfuri și este prezentată la solicitarea oricărui agent autorizat de control.

În cazul unei combinații cuplate de vehicule, copia conformă însoțește autovehiculul. Aceasta acoperă combinația cuplată de vehicule chiar în cazul în care remorca sau semiremorca nu este înmatriculată sau autorizată pentru a circula pe numele titularului licenței sau în cazul în care este înmatriculată sau autorizată să circule într-un alt stat.

Articolul 5

Atestatul de conducător auto

(1) Atestatul de conducător auto este eliberat de către un stat membru, în conformitate cu prezentul regulament, oricărui operator de transport rutier de mărfuri care:

- (a) deține o licență comunitară; și
- (b) angajează legal în acel stat membru un conducător auto care nu este nici resortisant al unui stat membru, nici rezident pe termen lung în înțelesul Directivei 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților

țării terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹⁾ sau utilizează în mod legal un conducător auto care nu este nici resortisant al unui stat membru, nici rezident pe termen lung în înțelesul directivei respective, care este pus la dispoziția respectivului operator de transport rutier de mărfuri în conformitate cu condițiile de angajare și de pregătire profesională stabilite în acel stat membru:

- (i) prin acte cu putere de lege sau acte administrative; și, dacă este cazul,
- (ii) prin contracte colective, în conformitate cu normele aplicabile în respectivul stat membru.

(2) Atestatul de conducător auto se eliberează de către autoritățile competente ale statului membru de stabilire al operatorului de transport rutier de mărfuri, la cererea titularului licenței comunitare, pentru fiecare conducător auto, care nu este nici resortisant al unui stat membru, nici rezident pe termen lung în înțelesul Directivei 2003/109/CE, pe care acesta îl angajează în mod legal sau pentru fiecare conducător auto care nu este nici resortisant al unui stat membru, nici rezident pe termen lung în înțelesul Directivei 2003/109/CE, care este pus la dispoziția respectivului operator de transport rutier de mărfuri. Fiecare atestat de conducător auto certifică faptul că angajarea conducătorului auto al cărui nume apare pe atestat este angajat în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatul (1).

(3) Atestatul de conducător auto este conform modelului prevăzut în anexa III. Acesta conține cel puțin două dintre elementele de siguranță enumerate în anexa I.

(4) Comisia adaptează anexa III la progresul tehnic. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale din prezentul regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 15 alineatul (2).

(5) Atestatul de conducător auto poartă ștampila autorității emitente, precum și o semnătură și un număr de serie. Numărul de serie al atestatului de conducător auto poate fi înscris în registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier ca parte a setului de informații cu privire la operatorul de transport rutier de mărfuri, care îl pune la dispoziția conducătorului auto înscris în respectivul atestat.

(6) Atestatul de conducător auto este proprietatea operatorului de transport rutier de mărfuri, care îl pune la dispoziția conducătorului auto înscris pe atestat atunci când conducătorul auto conduce un vehicul care utilizează o licență comunitară eliberată respectivului operator de transport rutier de mărfuri. O copie conformă a atestatului conducătorului auto eliberat de autoritățile competente ale statului membru de stabilire al operatorului de transport rutier de mărfuri se păstrează la sediul operatorului de transport rutier de mărfuri. Atestatul de conducător auto se prezintă, la cerere, oricărui agent autorizat de control.

(7) Atestatul de conducător auto se eliberează pe o perioadă determinată de către statul membru emitent, având valabilitatea de cel mult cinci ani. Atestatele de conducător auto eliberate înainte de data aplicării prezentului regulament rămân valabile până la data expirării lor.

⁽¹⁾ JO L 16, 23.1.2004, p. 44.

Atestatul de conducător auto este valabil numai atât timp cât sunt îndeplinite condițiile în baza cărora a fost eliberat. Statele membre iau măsurile adecvate pentru a se asigura că, în cazul în care aceste condiții nu mai sunt îndeplinite, operatorul de transport rutier de mărfuri returnează imediat atestatul autorităților emitente.

Articolul 6

Verificarea îndeplinirii condițiilor

(1) Ori de câte ori se prezintă o cerere pentru obținerea unei licențe comunitare sau pentru reînnoirea licenței comunitare în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), autoritățile competente ale statului membru de stabilire verifică dacă operatorul de transport rutier de mărfuri îndeplinește sau continuă să îndeplinească condițiile stabilite la articolul 4 alineatul (1).

(2) Autoritățile competente ale statului membru de stabilire verifică periodic, prin controale anuale care să acopere cel puțin 20 % dintre atestatele de conducător auto valabile eliberate în acel stat membru, dacă continuă să fie îndeplinite condițiile, prevăzute la articolul 5 alineatul (1), care au stat la baza eliberării atestatului de conducător auto.

Articolul 7

Refuzul eliberării și retragerea licenței comunitare și a atestatului de conducător auto

(1) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) sau cele menționate la articolul 5 alineatul (1), autoritățile competente ale statului membru de stabilire resping cererea de eliberare sau de reînnoire a licenței comunitare sau de eliberare a unui atestat de conducător auto, printr-o decizie motivată.

(2) Autoritățile competente retrag licența comunitară sau atestatul de conducător auto dacă titularul:

- (a) nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) sau pe cele de la articolul 5 alineatul (1); sau
- (b) a furnizat informații incorecte în legătură cu o cerere de licență comunitară sau de atestat de conducător auto.

CAPITOLUL III

CABOTAJUL

Articolul 8

Principiu general

(1) Orice operator de transport rutier de mărfuri care efectuează operațiuni contra cost în numele unui terț, titular al unei licențe comunitare și al cărui conducător auto, dacă este cetățean al unei țări terțe, deține un atestat de conducător auto, are dreptul, în conformitate cu condițiile prevăzute în prezentul capitol, să efectueze operațiuni de cabotaj.

(2) Operatorilor de transport rutier de mărfuri menționați la alineatul (1) li se permite să efectueze, cu același vehicul sau, în cazul unei combinații cuplate, cu autovehiculul aceluiași vehicul,

până la trei operațiuni de cabotaj consecutive unui transport internațional dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță în statul membru gazdă, odată ce au fost livrate mărfurile transportate în cursul transportului internațional care îl are pe acesta ca destinație. În cursul unei operațiuni de cabotaj, ultima descărcare înainte de părăsirea statului membru gazdă are loc în termen de șapte zile de la ultima descărcare a mărfurilor introduse în statul membru gazdă în cadrul operațiunii de transport internațional care îl are pe acesta ca destinație.

În termenul menționat la primul paragraf, operatorii de transport rutier de mărfuri pot efectua în orice stat membru unele sau toate operațiunile de cabotaj permise în temeiul primului paragraf, cu condiția limitării la o singură operațiune de cabotaj pe stat membru în termen de trei zile de la intrarea fără încărcătură pe teritoriul statului membru respectiv.

(3) Serviciile naționale de transport rutier de mărfuri efectuate în statul membru gazdă de către un operator de transport rutier de mărfuri nerezident se consideră conforme cu dispozițiile prezentului regulament numai dacă operatorul de transport rutier de mărfuri poate prezenta dovezi clare privind transportul internațional care îl are pe acesta ca destinație și privind fiecare dintre operațiunile consecutive desfășurate.

Probele menționate la primul paragraf cuprind următoarele elemente pentru fiecare operațiune:

- (a) numele, adresa și semnătura expeditorului;
- (b) numele, adresa și semnătura operatorului de transport rutier de mărfuri;
- (c) numele și adresa destinatarului, precum și semnătura acestuia și data livrării, odată ce mărfurile au fost livrate;
- (d) locul și data preluării mărfurilor și locul prevăzut pentru livrare;
- (e) descrierea curentă a naturii mărfii și modul de ambalare, precum și, în cazul mărfurilor periculoase, descrierea general recunoscută a acestora și numărul de colete, marcajele specifice și numerele acestora;
- (f) greutatea brută a mărfurilor sau cantitatea de mărfuri altfel exprimată;
- (g) numerele de înmatriculare ale autovehiculului și remorcii.

(4) Nu este necesar niciun alt document suplimentar pentru a face dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(5) Oricărui operator de transport rutier de mărfuri, care este îndreptățit în statul membru de stabilire, în conformitate cu legislația aceluși stat membru, să desfășoare operațiunile de transport rutier de marfă contra cost în numele unui terț precizate la articolul 1 alineatul (5) literele (a), (b) și (c), i se va permite, în condițiile stabilite în prezentul capitol, să efectueze, după caz, operațiuni de cabotaj de același tip sau operațiuni de cabotaj cu vehicule din aceeași categorie.

(6) Permișiunea de a efectua operațiuni de cabotaj, în cadrul tipurilor de transporturi menționate la articolul 1 alineatul (5) literele (d) și (e), este nelimitată.

Articolul 9

Norme aplicabile operațiunilor de cabotaj

(1) Sub rezerva unor dispoziții contrare în legislația comunitară, efectuarea operațiunilor de cabotaj se desfășoară în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în statul membru gazdă, în ceea ce privește:

- (a) condițiile care guvernează contractul de transport;
- (b) masa și dimensiunile vehiculelor de transport rutier;
- (c) cerințele privind transportul anumitor categorii de mărfuri, în special mărfuri periculoase, produse alimentare perisabile, animale vii;
- (d) perioadele de conducere și perioadele de repaus;
- (e) taxa pe valoarea adăugată (TVA) pe serviciile de transport.

După caz, masa și dimensiunile menționate la primul paragraf litera (b) pot să le depășească pe cele aplicabile în statul membru de stabilire al operatorului de transport rutier de mărfuri, dar, în niciun caz, acestea nu pot să depășească limitele stabilite de statul membru gazdă pentru traficul național sau caracteristicile tehnice menționate în dovezile prevăzute la articolul 6 alineatul(1) din Directiva 96/53/CE a Consiliului din 25 iulie 1996 de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutateii maxime autorizate în traficul internațional ⁽¹⁾.

(2) Actele cu putere de lege și actele administrative menționate la alineatul (1) se aplică operatorilor de transport rutier de mărfuri nerezidenți în aceleași condiții cu cele impuse operatorilor de transport rutier de mărfuri stabiliți în statul membru gazdă, astfel încât să se prevină orice discriminare pe motive de naționalitate sau loc de stabilire.

Articolul 10

Procedura de salvagardare

(1) În cazul unei perturbări grave a pieței naționale a transporturilor în interiorul unei zone geografice date, cauzată de cabotaj sau agravată de acesta, orice stat membru poate sesiza Comisia în vederea adoptării unor măsuri de salvagardare și transmite Comisiei informațiile necesare și măsurile preconizate cu privire la operatorii de transport rutier de mărfuri rezidenți.

(2) În sensul alineatului (1):

— „perturbare gravă a pieței naționale de transport în interiorul unei zone geografice date” înseamnă existența pe această piață a unor probleme specifice acesteia, de natură să determine un excident major, susceptibil de a persista, al ofertei în raport cu cererea, care implică o amenințare pentru echilibrul financiar și supraviețuirea a numeroși operatori de transport rutier de marfă;

⁽¹⁾ JO L 235, 17.9.1996, p. 59.

— „zonă geografică” înseamnă o zonă care acoperă integral sau parțial teritoriul unui stat membru sau care se extinde la o parte sau la întreg teritoriul altor state membre.

(3) Comisia examinează situația, în special pe baza informațiilor relevante, și, după consultarea comitetului menționat la articolul 15 alineatul (1), decide, în termen de o lună de la primirea cererii statului membru respectiv, dacă sunt necesare sau nu măsuri de salvagardare și, în caz afirmativ, le adoptă.

Măsurile respective pot să includă excluderea temporară a zonei respective din domeniul de aplicare a prezentului regulament.

Măsurile adoptate în temeiul prezentului articol rămân în vigoare pe o perioadă de cel mult șase luni, care poate fi reînnoită o singură dată în cadrul aceluiași termen de valabilitate.

Comisia notifică fără întârziere statele membre și Consiliul cu privire la orice decizie adoptată în temeiul prezentului alineat.

(4) În cazul în care Comisia decide să adopte măsuri de salvagardare privind unul sau mai multe state membre, autorităților competente din statul membru respectiv li se solicită adoptarea de măsuri echivalente din punct de vedere al domeniului de aplicare în ceea ce privește operatorii de transport rutier de mărfuri rezidenți și informează Comisia în acest sens. Aceste măsuri se aplică cel târziu începând cu aceeași dată ca și măsurile de salvagardare adoptate de către Comisie.

(5) Orice stat membru poate înainta Consiliului o decizie adoptată de Comisie în temeiul alineatului (3), în termen de 30 de zile de la notificarea acesteia. Consiliul, hotărând cu majoritate calificată în termen de 30 de zile de la sesizarea respectivă sau, în cazul mai multor astfel de sesizări din partea mai multor state membre, de la data primei sesizări, poate să ia o altă decizie.

Deciziei Consiliului i se aplică termenele de valabilitate stabilite la alineatul (3) al treilea paragraf. Autorităților competente din statul membru respectiv li se solicită adoptarea de măsuri echivalente din punct de vedere al domeniului de aplicare în ceea ce privește operatorii de transport rutier de mărfuri rezidenți și informează Comisia cu privire la aceste măsuri. În cazul în care Consiliul nu ia nicio decizie în termenul menționat la primul paragraf, decizia Comisiei devine definitivă.

(6) În cazul în care Comisia consideră că măsurile menționate la alineatul (3) trebuie să fie prelungite, aceasta prezintă o propunere Consiliului, care ia o decizie hotărând cu majoritate calificată.

CAPITOLUL IV

ASISTENȚĂ RECIPROCĂ ȘI SANCTIUNI

Articolul 11

Asistență reciprocă

Statele membre își acordă reciproc asistență în vederea asigurării aplicării și monitorizării prezentului regulament. Acestea procedează la schimbul de informații prin intermediul punctelor naționale de contact instituite în temeiul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009.

Articolul 12

Sanționarea încălcărilor de către statul membru de stabilire

(1) În cazul săvârșirii sau constatării, în orice stat membru, a unei încălcări grave a legislației comunitare în domeniul transporturilor rutiere, autoritățile competente ale statului membru de stabilire al operatorului de transport rutier de mărfuri care a săvârșit încălcarea iau măsurile corespunzătoare, care pot cuprinde un avertisment, dacă legislația națională prevede acest lucru, care pot să conducă, printre altele, la aplicarea următoarelor sancțiuni administrative:

- (a) retragerea temporară sau permanentă a unora sau a tuturor copiilor conforme ale licenței comunitare;
- (b) retragerea temporară sau permanentă a licenței comunitare.

Sanțiunile respective se stabilesc ulterior luării unei decizii definitive în chestiunea în cauză, având în vedere gravitatea încălcării săvârșite de titularul licenței comunitare și numărul total al copiilor conforme ale licenței respective pe care le deține cu privire la traficul internațional.

(2) În cazul unei încălcări grave cu privire la utilizarea abuzivă, de orice natură, a atestatelor de conducător auto, autoritățile competente ale statului membru de stabilire al operatorului de transport rutier de mărfuri care a săvârșit respectiva încălcare aplică sancțiuni corespunzătoare, cum ar fi:

- (a) suspendarea eliberării de atestate de conducător auto;
- (b) retragerea atestatelor de conducător auto;
- (c) eliberarea atestatelor de conducător auto în baza unor condiții suplimentare, pentru a preveni utilizarea abuzivă a acestora;
- (d) retragerea temporară sau permanentă a unora sau a tuturor copiilor conforme ale licenței comunitare;
- (e) retragerea temporară sau permanentă a licenței comunitare.

Sanțiunile respective se stabilesc ulterior luării unei decizii definitive în chestiunea în cauză, având în vedere gravitatea încălcării săvârșite de titularul licenței comunitare.

(3) Autoritățile competente ale statului membru de stabilire comunică autorităților competente ale statului membru în care a fost constatată încălcarea, cât mai curând posibil și în cel mult șase săptămâni de la adoptarea deciziei finale cu privire la chestiune, dacă au fost aplicate sancțiunile prevăzute la alineatele (1) și (2) și care dintre acestea.

În cazul în care nu sunt aplicate astfel de sancțiuni, autoritățile competente ale statului membru de stabilire precizează motivele.

(4) Autoritățile competente se asigură că sancțiunile aplicate operatorului de transport rutier de mărfuri respectiv sunt proporționale, în ansamblu, cu încălcarea sau încălcările care au atras aplicarea acelor sancțiuni, luând în considerare orice eventuală sancțiune aplicată pentru aceeași încălcare în statul membru în care au fost constatate încălcările.

(5) De asemenea, autoritățile competente din statul membru de stabilire al operatorului de transport rutier de mărfuri pot introduce acțiuni împotriva operatorului de transport rutier de mărfuri, în conformitate cu legislația internă, în fața unei instanțe naționale competente. Acestea informează autoritatea competentă a statului membru gazdă cu privire la orice decizie adoptată în acest sens.

(6) Statele membre garantează operatorilor de transport rutier de mărfuri dreptul la o cale de atac împotriva sancțiunilor administrative aplicate acestora în temeiul prezentului articol.

Articolul 13

Sanționarea încălcărilor de către statul membru gazdă

(1) În cazul în care autoritățile competente ale unui stat membru au informații despre o încălcare gravă a prezentului regulament sau a legislației comunitare în domeniul transportului rutier de către un operator de transport rutier de mărfuri nerezident, statul membru pe teritoriul căruia s-a constatat încălcarea transmite autorităților competente ale statului membru de stabilire al operatorului de transport rutier de mărfuri, cât mai curând posibil, dar în termen de cel mult șase săptămâni de la adoptarea deciziei finale cu privire la chestiune, următoarele informații:

- (a) descrierea încălcării, precum și data și ora la care a fost săvârșită;
- (b) categoria, tipul și gravitatea încălcării;
- (c) sancțiunile aplicate și sancțiunile executate.

Autoritățile competente ale statului membru gazdă pot solicita autorităților competente ale statului membru de stabilire să aplice sancțiuni administrative, în conformitate cu articolul 12.

(2) Fără a aduce atingere urmării penale, autoritățile competente din statul membru gazdă sunt împuternicite să aplice sancțiuni unui operator de transport rutier de mărfuri nerezident care a încălcat prezentul regulament sau legislația comunitară sau internă în domeniul transportului rutier pe teritoriul acestuia, în cursul unei operațiuni de cabotaj. Statele membre aplică astfel de sancțiuni în mod nediscriminatoriu. Aceste sancțiuni pot consta, printre altele, într-un avertisment sau, în cazul unei încălcări grave, în instituirea unei interdicții temporare a operațiunilor de cabotaj pe teritoriul statului membru gazdă unde s-a săvârșit încălcarea.

(3) Statele membre garantează operatorilor de transport rutier de mărfuri dreptul la o cale de atac împotriva oricărei sancțiuni administrative aplicate în temeiul prezentului articol.

Articolul 14

Înscrierea în registrul electronic național

Statele membre iau măsuri în vederea înscrierii în registrul național al întreprinderilor de transport rutier a încălcărilor grave ale legislației comunitare în domeniul transportului rutier săvârșite de operatorii de transport rutier de mărfuri stabiliți pe teritoriul lor, care au determinat aplicarea unor sancțiuni de către orice stat membru, precum și a retragerii temporare sau definitive a licenței comunitare sau a copiei conforme a acesteia. Datele înscrise în registru referitoare la retragerea temporară sau permanentă a licenței comunitare se păstrează în baza de date timp de doi ani de la data expirării perioadei de retragere, în cazul retragerii temporare, sau de la data retragerii, în cazul retragerii definitive.

CAPITOLUL V

APLICAREA

Articolul 15

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul instituit în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 16

Sancțiuni

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a garanta aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu caracter de descurajare. Statele membre notifică dispozițiile în cauză Comisiei până la 4 decembrie 2011 și notifică de îndată Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

Statele membre asigură adoptarea acestor măsuri în mod nediscriminatoriu în ceea ce privește naționalitatea sau locul de stabilire al operatorului de transport rutier de mărfuri.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 21 octombrie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Articolul 17

Raportarea

(1) La fiecare doi ani, statele membre informează Comisia cu privire la numărul de operatori de transport rutier de mărfuri titulari ai unei licențe comunitare la data de 31 decembrie a anului anterior și cu privire la numărul de copii conforme corespunzătoare vehiculelor în circulație la acea dată.

(2) De asemenea, statele membre informează Comisia cu privire la numărul de atestate de conducător auto eliberate în anul calendaristic anterior, precum și asupra numărului de atestate de conducător auto în circulație la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(3) Până la sfârșitul anului 2013, Comisia redactează un raport privind situația pieței comunitare a transporturilor rutiere. Raportul conține o analiză a situației pieței, inclusiv o evaluare a eficacității controalelor, și a evoluției condițiilor de angajare ale profesiei, precum și o evaluare care stabilește dacă armonizarea normelor din domeniile privind, printre altele, asigurarea respectării reglementărilor în vigoare, tarifele de utilizare a infrastructurii rutiere, precum și legislația în materie de siguranță și în materie socială, a progresat într-o asemenea măsură, încât s-ar putea prevedea o deschidere mai mare a piețelor naționale ale transportului rutier, inclusiv a cabotajului.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 18

Abrogări

Regulamentele (CEE) nr. 881/92 și (CEE) nr. 3118/93 și Directiva 2006/94/CE se abrogă.

Trimiterile la regulamentele și la directiva abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

Articolul 19

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 4 decembrie 2011, cu excepția articolelor 8 și 9, care se aplică de la 14 mai 2010.

Pentru Consiliu
Președintele
C. MALMSTRÖM

ANEXA I

Elemente de siguranță ale licenței comunitare și ale atestatului de conducător auto

Licența comunitară și atestatul de conducător auto trebuie să aibă cel puțin două dintre următoarele elemente de siguranță:

- hologramă;
 - fibre speciale în hârtie care devin vizibile prin expunere la lumină ultravioletă;
 - cel puțin o linie microimprimată (imprimare vizibilă numai cu o lupă și care nu este reprodusă de mașini de fotocopiat);
 - caractere, simboluri sau modele tactile;
 - dublă numerotare: număr de serie al licenței comunitare, al copiei conforme a acesteia sau al atestatului de conducător auto, precum și numărul de eliberare în fiecare caz;
 - un fond de siguranță cu ghioșe și irizat.
-

ANEXA II

Modelul de licență comunitară

COMUNITATEA EUROPEANĂ

(a)

(Culoare Pantone albastru deschis, format DIN A4 hârtie din celuloză de 100 g/m² sau mai mult)

(Prima pagină a licenței)

[Text în limba (limbile) oficială (oficiale) sau una dintre limbile oficiale ale statului membru care emite licența]

Semnul distinctiv ⁽¹⁾ al statului membru care emite licența
--

Denumirea autorității sau a organului competent

LICENȚA NR.

(sau)

COPIE CONFORMĂ NR.

pentru transportul rutier internațional de mărfuri contra cost în numele unui terț

Prezenta licență îndreptățește pe ⁽²⁾

.....

să efectueze transporturi rutiere internaționale de mărfuri contra cost în numele unui terț pe orice traseu, pentru deplasări sau secțiuni ale deplasării, efectuate contra cost în numele unui terț pe teritoriul Comunității, astfel cum este stabilit în Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri și în conformitate cu prevederile generale ale prezentei licențe.

Observații:	
.....	
Licența este valabilă de la	până la
Emisă în,	la
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Semnele distinctive ale statelor membre sunt: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Republica Cehă, (DK) Danemarca, (D) Germania, (EST) Estonia, (IRL) Irlanda, (GR) Grecia, (E) Spania, (F) Franța, (I) Italia, (CY) Cipru, (LV) Letonia, (LT) Lituania, (L) Luxemburg, (H) Ungaria, (MT) Malta, (NL) Țările de Jos, (A) Austria, (PL) Polonia, (P) Portugalia, (RO) România, (SLO) Slovenia, (SK) Slovacia, (FIN) Finlanda, (S) Suedia, (UK) Regatul Unit.

⁽²⁾ Denumirea sau denumirea comercială și adresa completă a operatorului de transport rutier de marfă.

⁽³⁾ Semnătura și ștampila autorității sau a organului emitent competent.

(b)

(A doua pagină a licenței)

[Text în limba (limbile) oficială (oficiale) sau una dintre limbile oficiale ale statului membru care emite licența]

PREVEDERI GENERALE

Prezenta licență este emisă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1072/2009.

Aceasta îl îndreptățește pe titular să efectueze transporturi rutiere internaționale de mărfuri contra cost în numele unui terț pe orice traseu, pentru deplasări sau secțiuni ale deplasării efectuate pe teritoriul Comunității și, unde este cazul, în condițiile stabilite prin prezenta licență:

- în cazul în care punctul de plecare și punctul de destinație sunt situate în două state membre diferite, cu sau fără tranzitarea unuia sau mai multor state membre sau țări terțe;
- dintr-un stat membru către o țară terță sau invers, cu sau fără tranzitarea unuia sau mai multor state membre sau țări terțe;
- între țări terțe, cu tranzitarea teritoriului unuia sau mai multor state membre,

și călătoriile fără încărcătură efectuate în conexiune cu aceste transporturi.

În cazul unui transport dintr-un stat membru către o țară terță sau invers, prezenta licență este valabilă pentru acea secțiune a deplasării efectuată pe teritoriul Comunității. Licența este valabilă pe teritoriul statului membru de încărcare sau descărcare numai după încheierea acordului necesar între Comunitate și țara terță respectivă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1072/2009.

Licența este eliberată personal titularului și este netransmisibilă.

Aceasta poate fi retrasă de către autoritatea competentă a statului membru care a emis-o, în special în cazul în care titularul:

- nu s-a conformat tuturor condițiilor privind utilizarea licenței;
- a furnizat informații incorecte în legătură cu datele necesare pentru emiterea sau prelungirea licenței.

Originalul licenței trebuie păstrat de întreprinderea de transport rutier.

O copie conformă a licenței trebuie păstrată la bordul vehiculului ⁽¹⁾. În cazul unei combinații de vehicule, aceasta trebuie să însoțească autovehiculul. Licența acoperă combinația de vehicule chiar în cazul în care remorca sau semiremorca nu este înmatriculată sau autorizată pentru a circula pe numele titularului licenței sau în cazul în care este înmatriculată sau autorizată să circule într-un alt stat.

Licența trebuie prezentată la cerere unui agent autorizat de control.

Pe teritoriul fiecărui stat membru, titularul trebuie să respecte actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în statul respectiv, în special în ceea ce privește transporturile și traficul.

⁽¹⁾ „Vehicul” înseamnă un autovehicul înmatriculat într-un stat membru sau o combinație cuplată de vehicule care să aibă cel puțin autovehiculul înmatriculat într-un stat membru, utilizat exclusiv pentru transportul de mărfuri.

ANEXA III

**Model de atestat de conducător auto
COMUNITATEA EUROPEANĂ**

(a)

(Culoare Pantone roz, format DIN A4 hârtie din celuloză de 100 g/m² sau mai mult)

(Prima pagină a atestatului)

[Text în limba (limbile) oficială (oficiale) sau una dintre limbile oficiale ale statului membru care emite atestatul]

Semnul distinctiv al statului membru ⁽¹⁾ care emite atestatul

Numele autorității sau a organului competent

ATESTATUL DE CONDUCĂTOR AUTO NR.

pentru transportul rutier internațional de mărfuri contra cost în numele unui terț în baza unei licențe comunitare

[Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri]

Prezentul atestat certifică, pe baza documentelor prezentate de:

.....
.....⁽²⁾

Conducătorul auto menționat în continuare:

Nume și prenume	
Data și locul nașterii	Cetățenia
Tipul și numărul de referință al documentului de identitate	
Data eliberării	Locul eliberării
Numărul permisului de conducere	
Date eliberării	Locul eliberării
Numărul de asigurare socială	

este angajat, în conformitate cu actele cu putere de lege, actele administrative și, după caz, contractele colective, în conformitate cu normele aplicabile în următoarele state membre cu privire la condițiile de angajare și de formare profesională a conducătorilor auto aplicabile în statul membru respectiv pentru efectuarea de operațiuni de transport rutier în statul respectiv.

.....⁽³⁾

Observații speciale

Prezentul atestat este valabil de la	până la
Emis în	la
..... ⁽⁴⁾	

⁽¹⁾ Semnele distinctive ale statelor membre sunt: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Republica Cehă, (DK) Danemarca, (D) Germania, (EST) Estonia, (IRL) Irlanda, (GR) Grecia, (E) Spania, (F) Franța, (I) Italia, (CY) Cipru, (LV) Letonia, (LT) Lituania, (L) Luxemburg, (H) Ungaria, (MT) Malta, (NL) Țările de Jos, (A) Austria, (PL) Polonia, (P) Portugalia, (RO) România, (SLO) Slovenia, (SK) Slovacia, (FIN) Finlanda, (S) Suedia, (UK) Regatul Unit.

⁽²⁾ Denumirea sau denumirea comercială și adresa completă a operatorului de transport rutier de marfă.

⁽³⁾ Numele statului membru de stabilire al operatorului de transport rutier de marfă.

⁽⁴⁾ Semnătura și ștampila autorității sau a organului emitent competent.

(b)

(A doua pagină a atestatului)

[Text în limba (limbile) oficială (oficiale) sau una dintre limbile oficiale ale statului membru care emite atestatul]

DISPOZIȚII GENERALE

Prezentul atestat este emis în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1072/2009.

Se certifică prin prezenta că respectivul conducător auto este angajat, în conformitate cu actele cu putere de lege, actele administrative și, după caz, contractele colective, în conformitate cu normele aplicabile în următoarele state membre menționate în atestat cu privire la condițiile de angajare și de formare profesională a conducătorilor auto aplicabile în statul membru respectiv pentru efectuarea de operațiuni de transport rutier în statul respectiv.

Atestatul de conducător auto este proprietatea operatorului de transport rutier de mărfuri, care îl pune la dispoziția conducătorului auto înscris pe atestat atunci când conducătorul auto conduce un vehicul ⁽¹⁾ care utilizează o licență comunitară eliberată aceluși operator de transport rutier de mărfuri. Atestatul conducătorului auto nu este transmisibil. Atestatul de conducător auto este valabil atât timp cât sunt îndeplinite condițiile în baza cărora a fost eliberat și trebuie returnat imediat de către operatorul de transport rutier de mărfuri autorităților emitente dacă aceste condiții nu mai sunt îndeplinite.

Atestatul poate fi retras de către autoritatea competentă a statului membru care l-a eliberat, în special în cazul în care titularul:

- nu s-a conformat tuturor condițiilor privind utilizarea atestatului;
- a furnizat informații incorecte în legătură cu datele necesare pentru emiterea sau prelungirea atestatului.

O copie conformă a atestatului trebuie păstrată de întreprinderea de transport rutier.

Un atestat original trebuie păstrat la bordul vehiculului și trebuie prezentat la cererea oricărui agent autorizat de control.

⁽¹⁾ „Vehicul” înseamnă un autovehicul înmatriculat într-un stat membru sau o combinație cuplată de vehicule care să aibă cel puțin autovehiculul înmatriculat într-un stat membru, utilizat exclusiv pentru transportul de mărfuri.

ANEXA IV

Tabel de corespondență

Regulamentul (CEE) nr. 881/92	Regulamentul (CEE) nr. 3118/93	Directiva 2006/94/CE	Prezentul regulament
Articolul 1 alineatul (1)			Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2)			Articolul 1 alineatul (2)
Articolul 1 alineatul (3)			Articolul 1 alineatul (3)
Anexa II		Articolul 1 alineatele (1) și (2), anexa I; articolul 2	Articolul 1 alineatul (5)
		Articolul 2	Articolul 1 alineatul (6)
Articolul 2			Articolul 2
Articolul 3 alineatul (1)			Articolul 3
Articolul 3 alineatul (2)			Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (3)			Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 4			
Articolul 5 alineatul (1)			Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (2)			Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (3)			Articolul 4 alineatul (4)
			Articolul 4 alineatul (5)
Articolul 5 alineatul (4), anexa I			Articolul 4 alineatul (6)
Articolul 5 alineatul (5)			Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (1)			Articolul 5 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (2)			Articolul 5 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (3)			Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (4)			Articolul 5 alineatul (6)
Articolul 6 alineatul (5)			Articolul 5 alineatul (7)
Articolul 7			Articolul 6
Articolul 8 alineatul (1)			Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2)			Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (3)			Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (4)			Articolul 12 alineatul (2)
Articolul 9 alineatele (1) și (2)			Articolul 12 alineatul (6)
	Articolul 1 alineatul (1)		Articolul 8 alineatul (1)
	Articolul 1 alineatul (2)		Articolul 8 alineatul (5)
	Articolul 1 alineatele (3) și (4)		Articolul 8 alineatul (6)
	Articolul 2		
	Articolul 3		
	Articolul 4		
	Articolul 5		
	Articolul 6 alineatul (1)		Articolul 9 alineatul (1)
	Articolul 6 alineatul (2)		
	Articolul 6 alineatul (3)		Articolul 9 alineatul (2)
	Articolul 6 alineatul (4)		
	Articolul 7		Articolul 10

Regulamentul (CEE) nr. 881/92	Regulamentul (CEE) nr. 3118/93	Directiva 2006/94/CE	Prezentul regulament
Articolul 10			Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)		Articolul 11
Articolul 11 alineatul (2)			Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (3)			Articolul 12 alineatul (4)
Articolul 11a			
	Articolul 8 alineatele (2) și (3)		Articolul 13 alineatul (2)
	Articolul 8 alineatul (4) primul și al treilea paragraf		
	Articolul 8 alineatul (4) al doilea paragraf		Articolul 12 alineatul (4)
	Articolul 8 alineatul (4) al patrulea și al cincilea paragraf		Articolul 12 alineatul (5)
	Articolul 9		Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 12			Articolul 18
Articolul 13			
Articolul 14	Articolul 10		
	Articolul 11		
Articolul 15	Articolul 12	Articolul 4	Articolul 19
		Articolul 3	
		Articolul 5	
		Anexele II, III	
Anexa I			Anexa II
Anexa III			Anexa III
	Anexa I		
	Anexa II		
	Anexa III		
	Anexa IV		

REGULAMENTUL (CE) NR. 1073/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 21 octombrie 2009****privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006****(reformare)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 71,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Regulamentul (CEE) nr. 684/92 al Consiliului din 16 martie 1992 privind normele comune pentru transportul internațional de călători cu autocarul și autobuzul ⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 12/98 al Consiliului din 11 decembrie 1997 de stabilire a condițiilor în care transportatorii nerezidenți pot presta servicii naționale de transport rutier de călători într-un stat membru ⁽⁴⁾ trebuie să facă obiectul mai multor modificări de fond. Din motive de claritate și simplificare, regulamentele respective ar trebui să fie reformate și încorporate într-un singur regulament.

(2) Stabilirea unei politici comune de transport presupune, printre altele, definirea unor norme comune aplicabile transportului rutier internațional de persoane, precum și stabilirea condițiilor în care operatorii de transport nerezidenți pot presta servicii naționale de transport într-un stat membru.

⁽¹⁾ JO C 10, 15.1.2008, p. 44.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 5 iunie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 9 ianuarie 2009 (JO C 62 E, 17.3.2009, p. 25), Poziția Parlamentului European din 23 aprilie 2009 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 septembrie 2009.

⁽³⁾ JO L 74, 20.3.1992, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 4, 8.1.1998, p. 10.

(3) Pentru a asigura un cadru coerent pentru transportul internațional de persoane cu autocarul și autobuzul în ansamblul Comunității, prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor transporturilor internaționale efectuate pe teritoriul Comunității. Transportul din statele membre către țări terțe este încă reglementat în mare parte de acorduri bilaterale încheiate între statele membre și țările terțe respective. Prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice acelei secțiuni a deplasării efectuate pe teritoriul statului membru de îmbarcare sau de debarcare atât timp cât nu au fost încheiate acordurile necesare între Comunitate și țările terțe în cauză. Cu toate acestea, regulamentul ar trebui să se aplice pe teritoriul unui stat membru tranzitat.

(4) Libertatea de a presta servicii constituie un principiu fundamental al politicii comune de transport și necesită garantarea accesului operatorilor de transport din toate statele membre la piețele de transporturi internaționale fără discriminare pe bază de naționalitate sau loc de stabilire.

(5) Transportul internațional de persoane cu autocarul și autobuzul ar trebui să fie condiționat de deținerea unei licențe comunitare. Operatorii de transport ar trebui să fie obligați să aibă la bordul fiecărui vehiculul pe care îl dețin o copie conformă cu licența comunitară, pentru a facilita autorităților de aplicare a legii efectuarea unor controale mai eficiente, în special în afara statului membru de stabilire al operatorului de transport. Ar trebui stabilite condițiile care reglementează eliberarea și retragerea licențelor comunitare, perioada de valabilitate și regulile detaliate de utilizare a acestora. De asemenea, este necesar să se prevadă specificații detaliate cu privire la forma și alte caracteristici ale licenței comunitare și ale copiilor conforme ale acesteia.

(6) Controalele rutiere ar trebui efectuate fără discriminare, directă sau indirectă, din motive legate de naționalitatea operatorului de transport rutier, țara de stabilire a operatorului de transport rutier sau cea de înmatriculare a vehiculului.

(7) Ar trebui să se prevadă aranjamente flexibile supuse anumitor condiții pentru serviciile regulate speciale și anumite servicii ocazionale, pentru a satisface cererea pieței.

(8) În timp ce regimurile de autorizare pentru serviciile regulate se mențin, anumite norme ar trebui modificate, în special în ceea ce privește procedurile de autorizare.

- (9) Din acest moment, ar trebui acordate autorizații pentru serviciile regulate după realizarea unei proceduri de autorizare, cu excepția cazurilor când există motive de refuz precizate în mod clar care pot fi atribuite solicitantului. Motivele de refuz legate de piața relevantă ar trebui să fie faptul că serviciul pentru care se depune cererea de autorizare ar afecta în mod grav viabilitatea unui serviciu comparabil prestat în cadrul unuia sau mai multor contracte de servicii publice pe traseele directe respective sau faptul că principalul scop al serviciului nu este de a transporta persoanele între stațiile aflate în diferite state membre.
- (10) Operatorii de transport nerezidenți ar trebui să aibă posibilitatea de a presta servicii naționale de transport rutier de persoane, în funcție de caracteristicile specifice ale fiecărui tip de serviciu. Atunci când se realizează astfel de operațiuni de cabotaj, acestea ar trebui să facă obiectul legislației comunitare, precum Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere⁽¹⁾, și al dreptului intern în vigoare în domeniile specifice în statul membru gazdă.
- (11) Dispozițiile Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii⁽²⁾ se aplică întreprinderilor de transport care efectuează o operațiune de cabotaj.
- (12) În cazul serviciilor regulate, ar trebui să fie accesibile operatorilor de transport nerezidenți numai acele servicii regulate prestate ca parte dintr-un serviciu internațional regulat, cu excluderea serviciilor de transport urban și suburban, cu respectarea anumitor condiții și, în special, a legislației în vigoare în statul membru gazdă.
- (13) Este recomandabil ca statele membre să își acorde reciproc asistență în vederea bunei aplicări a prezentului regulament.
- (14) Formalitățile administrative ar trebui să fie reduse pe cât posibil fără a se renunța la controalele și sancțiunile care garantează aplicarea corectă și eficientă a prezentului regulament. În acest scop, ar trebui să fie clarificate și înăsprite normele existente privind retragerea licenței comunitare. Normele existente ar trebui să fie adaptate pentru a permite, de asemenea, sancționarea eficientă a încălcărilor grave săvârșite într-un alt stat membru decât cel de stabilire. Sancțiunile ar trebui să fie nediscriminatorii și proporționale cu gravitatea încălcărilor. Ar trebui să se prevadă posibilitatea de a introduce o cale de atac împotriva sancțiunilor aplicate.
- (15) Statele membre ar trebui să înscrie în registrul național al întreprinderilor de transport rutier toate încălcările grave imputabile operatorilor de transport și care au condus la aplicarea unei sancțiuni.
- (16) Pentru a facilita și a consolida schimbul de informații între autoritățile naționale, statele membre ar trebui să facă schimb de informații pertinente prin intermediul punctelor de contact naționale instituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier⁽³⁾.
- (17) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei⁽⁴⁾.
- (18) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să stabilească formatul anumitor documente care trebuie utilizate pentru aplicarea prezentului regulament și să adapteze la progresul tehnic anexele I și II la prezentul regulament. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (19) Statele membre ar trebui să adopte măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în special în ceea ce privește un sistem de sancțiuni eficiente, proporționale și cu caracter de descurajare.
- (20) Pentru a încuraja turismul și utilizarea mijloacelor de transport ecologice, Regulamentul (CE) nr. 561/2006 ar trebui modificat, astfel încât conducătorii auto care asigură un singur serviciu ocazional de transport internațional de persoane să poată să își amâne perioada de repaus săptămânal cu cel mult 12 perioade consecutive de 24 de ore în cazul în care desfășoară activități de transport de persoane care nu includ în mod obișnuit perioade de conducere continue și îndelungate. O astfel de amânare ar trebui autorizată doar în condiții foarte stricte, care mențin siguranța rutieră și iau în considerare condițiile de lucru ale conducătorilor auto, în special obligația de a lua perioade de repaus săptămânale imediat înaintea serviciului și după acesta. Comisia ar trebui să monitorizeze în mod strict utilizarea acestei derogări. Dacă situația concretă care justifică această derogare se modifică în mod substanțial, iar derogarea are drept consecință prejudicierea siguranței rutiere, Comisia ar trebui să ia măsuri corespunzătoare.

(¹) JO L 102, 11.4.2006, p. 1.

(²) JO L 18, 21.1.1997, p. 1.

(³) A se vedea pagina 51 din prezentul Jurnal Oficial.

(⁴) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(21) Deoarece obiectivul prezentului regulament, respectiv asigurarea unui cadru uniform pentru transportul internațional de persoane cu autocarul și autobuzul pe întregul teritoriu al Comunității, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică transportului internațional de persoane cu autocarul și autobuzul pe teritoriul Comunității efectuat de către operatorii de transport, fie contra cost în numele unui terț, fie în cont propriu, stabiliți într-un stat membru în conformitate cu legislația acestuia, utilizând vehicule care sunt înmatriculate în acel stat membru și care sunt adecvate și destinate, conform construcției și echipării acestora, transportului a mai mult de nouă persoane, inclusiv conducătorul auto, și deplasării acestor vehicule fără încărcătură în legătură cu aceste transporturi.

Schimbarea vehiculului sau întreruperea transportului pentru a permite ca o secțiune a deplasării să fie efectuată cu alte mijloace de transport nu aduce atingere aplicării prezentului regulament.

(2) În cazul unui transport dintr-un stat membru către un stat terț și invers, prezentul regulament se aplică secțiunii deplasării efectuate pe teritoriul oricărui stat membru tranzitat. Prezentul regulament nu se aplică secțiunii deplasării de pe teritoriul statului membru de îmbarcare sau debarcare atât timp cât nu a fost încheiat acordul necesar între Comunitate și statul terț respectiv.

(3) Până la încheierea acordurilor menționate la alineatul (2), prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor privind transportul dintr-un stat membru către o țară terță și invers din acordurile bilaterale încheiate de statele membre cu respectivele state terțe.

(4) Prezentul regulament se aplică serviciilor naționale de transport rutier de persoane, contra cost în numele unui terț, prestate cu titlu temporar de un operator de transport nerezident, în conformitate cu dispozițiile capitolului V.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „transport internațional” înseamnă:
 - (a) o deplasare efectuată de un vehicul al cărui punct de plecare și punct de destinație se află în două state membre diferite, cu sau fără tranzitarea unuia sau mai multor state membre sau țări terțe;
 - (b) o deplasare efectuată de un vehicul al cărui punct de plecare și punct de destinație se află în același stat membru, în timp ce îmbarcarea sau debarcarea persoanelor are loc în alt stat membru sau într-o țară terță;
 - (c) o deplasare efectuată de un vehicul dintr-un stat membru către o țară terță sau viceversa, cu sau fără tranzitarea unuia sau mai multor state membre sau țări terțe; sau
 - (d) o deplasare efectuată de un vehicul între țări terțe, cu tranzitarea teritoriului unuia sau mai multor state membre;
2. „servicii regulate” înseamnă serviciile care asigură transportul de persoane la intervale stabilite pe trasee stabilite, persoanele fiind îmbarcate și debarcate la punctele de oprire prestabilite;
3. „servicii regulate speciale” înseamnă serviciile regulate, indiferent de cine sunt organizate, care asigură transportul unor categorii precizate de persoane cu excluderea altor persoane;
4. „servicii ocazionale” înseamnă serviciile care nu corespund definiției de servicii regulate, inclusiv serviciile regulate speciale, și a căror caracteristică principală este faptul că transportă grupuri de persoane constituite la inițiativa clienților sau chiar a operatorului de transport;
5. „operațiuni de transport în cont propriu” înseamnă operațiunile efectuate în scopuri necomerciale și nonprofit de o persoană fizică sau juridică, în cazul în care:
 - activitatea de transport constituie numai o activitate auxiliară pentru persoana fizică sau juridică; și
 - vehiculele utilizate sunt proprietatea acelei persoane fizice sau juridice sau au fost achiziționate de persoana respectivă în rate sau au făcut obiectul unui contract de leasing pe termen lung și sunt conduse de un membru al echipei persoanei fizice sau juridice sau chiar de persoana fizică sau de membri ai personalului angajat sau pus la dispoziția întreprinderii în temeiul unei obligații contractuale;

6. „stat membru gazdă” înseamnă un stat membru în care operează operatorul de transport, altul decât statul membru de stabilire a operatorului de transport;
7. „operațiuni de cabotaj” înseamnă:
- fie servicii naționale de transport rutier de persoane efectuate contra cost în numele unui terț, temporar, de un operator de transport într-un stat membru gazdă;
 - fie îmbarcarea și debarcarea persoanelor în cadrul aceluiași stat membru, în timpul unui serviciu internațional regulat, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, cu condiția ca acesta să nu reprezinte principala scop al serviciului respectiv;
8. „încălcarea gravă a legislației comunitare în domeniul transportului rutier” înseamnă o încălcare care poate determina pierderea bunei reputații, în conformitate cu articolul 6 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009, și/sau retragerea permanentă sau temporară a licenței comunitare.

Articolul 3

Libertatea de a presta servicii

- (1) În conformitate cu prezentul regulament, oricărui operator de transport care prestează servicii contra cost în numele unui terț menționat la articolul 1 i se permite să efectueze servicii regulate, inclusiv servicii regulate speciale și servicii ocazionale de transport cu autocarul și autobuzul, fără discriminare pe bază de naționalitate sau loc de stabilire în cazul în care acesta:
- (a) este autorizat în statul membru de stabilire să efectueze transporturi cu autocarul și autobuzul, sub formă de servicii regulate, inclusiv servicii regulate speciale, sau servicii ocazionale, în conformitate cu condițiile de acces la piață prevăzute de legislația națională;
 - (b) îndeplinește condițiile stabilite în conformitate cu normele comunitare privind accesul la profesia de operator de transport rutier de persoane în activitățile de transport național și internațional; și
 - (c) îndeplinește cerințele juridice în ceea ce privește standardele pentru conducători auto și vehicule prevăzute în special în Directiva 92/6/CEE a Consiliului din 10 februarie 1992 privind instalarea și utilizarea dispozitivelor limitatoare de viteză pentru anumite categorii de vehicule din cadrul Comunității ⁽¹⁾, Directiva 96/53/CE a Consiliului din 25 iulie 1996 de stabilire, pentru anumite vehicule rutiere care circulă în interiorul Comunității, a dimensiunilor maxime autorizate în traficul național și internațional și a greutății maxime autorizate în traficul internațional ⁽²⁾ și Directiva 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2003 privind calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de pasageri ⁽³⁾.

⁽¹⁾ JO L 57, 2.3.1992, p. 27.

⁽²⁾ JO L 235, 17.9.1996, p. 59.

⁽³⁾ JO L 226, 10.9.2003, p. 4.

(2) Oricărui operator de transport în cont propriu, menționat la articolul 1, i se permite să efectueze serviciile de transport definite la articolul 5 alineatul (5), fără discriminare pe bază de naționalitate sau loc de stabilire în cazul în care acesta:

- (a) este autorizat în statul membru de stabilire să efectueze transporturi cu autocarul și autobuzul în conformitate cu condițiile de acces la piață stabilite de legislația internă;
- (b) îndeplinește cerințele juridice în ceea ce privește standardele pentru conducători auto și vehicule prevăzute în special în Directivele 92/6/CEE, 96/53/CE și 2003/59/CE.

CAPITOLUL II

LICENȚA COMUNITARĂ ȘI ACCESUL LA PIAȚĂ

Articolul 4

Licența comunitară

(1) Transportul internațional de persoane cu autocarul și autobuzul se efectuează pe baza deținerii unei licențe comunitare eliberate de autoritățile competente ale statului membru de stabilire.

(2) Autoritățile competente ale statului membru de stabilire eliberează titularului originalul licenței comunitare, care este păstrat de operatorul de transport, și un număr de copii conforme care corespunde cu numărul vehiculelor utilizate pentru transportul internațional de persoane deținute de titularul licenței, fie în proprietate deplină, fie în altă formă, de exemplu un contract de cumparare în rate, un contract de închiriere sau de leasing.

Licența comunitară și copiile conforme ale acesteia respectă formatul stabilit în anexa II. Acestea conțin cel puțin două dintre elementele de siguranță enumerate în anexa I.

Comisia adaptează anexele I și II la progresul tehnic. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 26 alineatul (2).

Licența comunitară și copiile conforme ale acesteia poartă ștampila autorității emitente, precum și o semnătură și un număr de serie. Numerele de serie ale licenței comunitare și ale copiilor conforme sunt înscrise în registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier prevăzut la articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 în secțiunea rezervată datelor privind operatorul de transport.

(3) Licența comunitară se eliberează pe numele operatorului de transport și nu este transmisibilă terților. O copie conformă a acesteia se păstrează la bordul fiecărui vehicul deținut de operatorul de transport și trebuie prezentată la cerere oricărui agent autorizat de control.

(4) Licența comunitară se eliberează pentru o perioadă de până la zece ani care poate fi reînnoită.

Licența comunitară și copiile conforme ale acesteia eliberate înainte de data aplicării prezentului regulament rămân valabile până la data expirării lor.

(5) Ori de câte ori este trimisă o cerere pentru eliberarea unei licențe comunitare sau o licență comunitară este reînnoită în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, autoritățile competente ale statului membru de stabilire verifică dacă operatorii de transport îndeplinesc sau continuă să îndeplinească toate condițiile stabilite la articolul 3 alineatul (1).

(6) În cazul în care condițiile menționate la articolul 3 alineatul (1) nu sunt îndeplinite, autoritățile competente ale statului membru de stabilire refuză să elibereze sau să reînnoiască licența sau retrag această licență, printr-o decizie motivată.

(7) Statele membre garantează că solicitantul sau titularul unei licențe comunitare poate introduce o cale de atac împotriva deciziei autorităților competente ale statului membru de stabilire de a refuza sau a retrage licența.

(8) Statele membre pot decide că licența comunitară poate fi, de asemenea, validă pentru operațiunile de transport intern.

Articolul 5

Accesul la piață

(1) Serviciile regulate sunt deschise tuturor, fiind supuse, după caz, rezervării obligatorii.

Astfel de servicii fac obiectul unei autorizații în conformitate cu dispozițiile capitolului III.

Serviciile regulate dintr-un stat membru către o țară terță și vice-versa fac obiectul unei autorizații în conformitate cu acordul bilateral dintre statul membru și țara terță și, după caz, statul membru tranzitat, până în momentul în care se încheie acordul necesar între Comunitate și țara terță în cauză.

Caracterul regulat al serviciului nu este afectat de nicio ajustare a condițiilor de operare a serviciului.

Organizarea de servicii paralele sau temporare care deservesc același public ca și serviciile regulate existente, nedeservirea anumitor stații și deservirea de stații suplimentare în serviciile regulate existente sunt guvernate de aceleași norme ca și serviciile regulate existente.

(2) Serviciile regulate speciale includ:

- (a) transportul lucrătorilor între domiciliu și locul de muncă;
- (b) transportul elevilor și studenților la și de la instituția de învățământ.

Faptul că un serviciu special poate fi diversificat conform necesităților utilizatorilor nu afectează clasificarea acestuia ca serviciu regulat.

Serviciile regulate speciale nu necesită autorizare conform capitolului III în cazul în care sunt acoperite de un contract încheiat între organizator și operatorul de transport.

(3) Serviciile ocazionale nu necesită autorizare conform capitolului III.

Cu toate acestea, organizarea serviciilor paralele sau temporare comparabile cu serviciile regulate existente și deservind același public ca ultimele se supun autorizării în conformitate cu procedurile stabilite în capitolul III.

Serviciile ocazionale nu încetează a fi servicii ocazionale doar datorită faptului că acestea sunt prestate la anumite intervale.

Serviciile ocazionale pot fi prestate de un grup de operatori de transport care acționează în numele aceluiași contractant, iar persoanele se pot îmbarca într-o legătură pe traseu, oferită de un operator de transport diferit din cadrul aceluiași grup, pe teritoriul unuia dintre statele membre.

Comisia stabilește procedurile prin care se comunică autorităților competente ale statelor membre în cauză numele acestor operatori de transport și punctele de legătură de-a lungul unui traseu. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 26 alineatul (2).

(4) Deplasările întreprinse de vehicule goale în legătură cu operațiunile de transport menționate la alineatul (2) paragraful al treilea și la alineatul (3) primul paragraf, de asemenea, nu necesită autorizare.

(5) Operațiunile de transport în cont propriu sunt exceptate de la orice sistem de autorizare, dar fac obiectul unui sistem de certificare.

CertIFICATELE sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru în care este înmatriculat vehiculul și sunt valabile pe durata întregii deplasări, inclusiv tranzitul.

Comisia stabilește formatul certificatelor. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 26 alineatul (2).

CAPITOLUL III

SERVICII REGULATE CARE NECESITĂ AUTORIZARE

Articolul 6

Natura autorizării

(1) Autorizațiile sunt eliberate pe numele operatorului de transport și nu sunt transmisibile. Cu toate acestea, un operator de transport care a primit o autorizație poate, cu aprobarea autorității competente din statul membru pe teritoriul căruia se află punctul de plecare, denumită în continuare „autoritatea de autorizare”, să presteze serviciul prin intermediul unui subcontractant. În acest caz, autorizația indică numele subcontractantului și rolul acestuia. Subcontractantul îndeplinește condițiile stabilite la articolul 3 alineatul (1). În sensul prezentului alineat, punctul de plecare înseamnă „unul dintre punctele terminus ale serviciului”.

În cazul întreprinderilor asociate în scopul operării unor servicii regulate, autorizația se emite în numele tuturor întreprinderilor și indică numele tuturor operatorilor. Aceasta este acordată întreprinderii care conduce operațiunea, urmând ca celorlalte întreprinderi să le fie distribuite copii ale acestei autorizații.

(2) Perioada de valabilitate maximă a autorizației este de cinci ani. Aceasta poate fi stabilită la o perioadă mai scurtă, fie la cererea solicitantului, fie prin acordul reciproc al autorităților competente ale statelor membre pe teritoriul cărora sunt îmbarcate sau debarcate persoanele.

(3) Autorizația precizează următoarele:

- (a) tipul serviciului;
- (b) traseul serviciului, menționând în special punctul de plecare și punctul de destinație;
- (c) perioada de valabilitate a autorizației;
- (d) opririle și orarul.

(4) Comisia stabilește formatul autorizațiilor. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 26 alineatul (2).

(5) Autorizațiile îndreptățesc titularul (titularii) să presteze servicii regulate pe teritoriile tuturor statelor membre pe care le traversează rutele serviciilor.

(6) Operatorul unui serviciu regulat poate utiliza vehicule suplimentare pentru rezolvarea situațiilor excepționale sau temporare. Astfel de vehicule suplimentare pot fi utilizate numai în aceleași condiții ca cele specificate în autorizația menționată la alineatul (3).

În acest caz, operatorul de transport asigură existența următoarelor documente la bordul vehiculului:

- (a) o copie a autorizației serviciului regulat;

(b) o copie a contractului dintre operatorul serviciului regulat și întreprinderea care furnizează vehiculele suplimentare sau un document echivalent;

(c) o copie conformă cu licența comunitară eliberată operatorului care furnizează vehiculele suplimentare pentru serviciu.

Articolul 7

Prezentarea cererilor de autorizare

(1) Cererile pentru autorizarea serviciilor regulate se prezintă autorității de autorizare.

(2) Comisia stabilește formatul de cerere. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 26 alineatul (2).

(3) Persoanele care solicită autorizația furnizează autorității de autorizare toate informațiile pe care le consideră relevante sau pe care autoritatea de autorizare le solicită, în special un program de conducere care să facă posibilă verificarea conformității cu prevederile legislației comunitare cu privire la perioadele de conducere și perioadele de repaus și o copie a licenței comunitare.

Articolul 8

Procedura de autorizare

(1) Autorizația se emite în înțelegere cu autoritățile tuturor statelor membre pe al căror teritoriu sunt îmbarcate sau debarcate persoanele. Autoritatea de autorizare transmite acestor autorități, precum și autorităților competente ale statelor membre ale căror teritorii sunt traversate fără să fie îmbarcate sau debarcate persoane, o copie a cererii împreună cu copii ale oricărei alte documentații relevante și evaluarea acesteia.

(2) Autoritățile competente ale statelor membre cărora le-a fost solicitat acordul comunică decizia lor cu privire la cerere autorității de autorizare, în termen de două luni. Acest termen se calculează de la data primirii cererii de solicitare a acordului, indicată în confirmarea de primire. În cazul în care decizia primită din partea autorităților competente ale statelor membre cărora le-a fost solicitat acordul este negativă, aceasta se motivează în mod corespunzător. În cazul în care autoritatea de autorizare nu primește răspuns în termen de două luni, se consideră că autoritățile consultate și-au dat acordul și autoritatea de autorizare poate acorda autorizația.

Autoritățile statelor membre ale căror teritorii sunt traversate fără a îmbarca sau debarca persoane pot transmite observațiile lor autorității de autorizare, în termenul prevăzut la primul paragraf.

(3) Autoritatea de autorizare ia o decizie cu privire la cerere în termen de patru luni de la data transmiterii ei de către operatorul de transport.

- (4) Autorizația nu se acordă în cazul în care:
- (a) solicitantul nu poate oferi, cu echipamentul care se află în mod direct la dispoziția sa, serviciul care face obiectul cererii;
 - (b) solicitantul nu se conformează legislației interne sau internaționale în domeniul transportului rutier și, în special, condițiilor și specificațiilor privind autorizarea pentru serviciile de transporturi internaționale rutiere de persoane sau a săvârșit încălcări grave ale legislației comunitare în materie de transport rutier, în special în ceea ce privește normele care se aplică vehiculelor și perioadelor de conducere și perioadelor de repaus ale conducătorilor auto;
 - (c) în cazul unei cereri de reînnoire a autorizației, nu sunt îndeplinite condițiile de autorizare;
 - (d) un stat membru decide pe baza unei analize detaliate că serviciul în cauză ar afecta serios viabilitatea unui serviciu comparabil reglementat de unul sau mai multe contracte de servicii publice în conformitate cu legislația comunitară pe secțiunile direct implicate. Într-un asemenea caz, statul membru stabilește criteriile, în mod nediscriminatoriu, pentru a determina dacă serviciul cerut ar afecta în mod serios viabilitatea serviciului comparabil menționat anterior și, la solicitarea Comisiei, le transmite acesteia;
 - (e) un stat membru decide pe baza unei analize detaliate că scopul principal al serviciului nu este acela de a transporta persoane între stațiile aflate în diferite state membre.

În eventualitatea în care un serviciu internațional existent cu autocarul și autobuzul afectează serios viabilitatea unui serviciu comparabil reglementat de unul sau mai multe contracte de servicii publice, în conformitate cu legislația comunitară pe secțiunile direct implicate, din motive excepționale care nu ar fi putut fi prevăzute în momentul acordării autorizației, un stat membru, cu acordul Comisiei, poate suspenda sau retrage autorizația de operare a serviciului internațional cu autocarul și autobuzul, cu un preaviz de șase luni comunicat operatorului de transport.

Faptul că un operator de transport oferă prețuri mai mici decât alți operatori de transport rutieri sau faptul că legătura în chestiune este deja operată de alți operatori de transport rutieri nu constituie în sine o justificare pentru respingerea cererii.

- (5) Autoritatea de autorizare și autoritățile competente din toate statele membre implicate în procedura de încheiere a înțelegerii prevăzute la alineatul (1) pot refuza cererile numai pe baza motivelor prevăzute în prezentul regulament.
- (6) După încheierea procedurii stabilite la alineatele (1)-(5), autoritatea de autorizare acordă autorizația sau respinge cererea în mod oficial.

Deciziile de respingere a unei cereri sunt motivate. Statele membre asigură întreprinderilor de transporturi posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere în cazul în care cererea lor este respinsă.

Autoritatea de autorizare informează toate autoritățile menționate la alineatul (1) cu privire la decizia adoptată și trimite acestora o copie a autorizației.

(7) În cazul în care procedura de încheiere a înțelegerii menționate la alineatul (1) nu permite autorității de autorizare să decidă cu privire la o cerere, Comisia poate fi sesizată cu privire la această chestiune, în termen de două luni de la data comunicării unei decizii negative de către unul sau mai multe dintre statele membre consultate în conformitate cu alineatul (1).

(8) După consultarea statelor membre implicate, Comisia ia o decizie, în termen de patru luni de la primirea comunicării din partea autorității de autorizare, decizie care produce efecte după treizeci de zile de la data notificării statelor membre în cauză.

(9) Decizia Comisiei continuă să se aplice până la încheierea unei înțelegeri între statele membre în cauză.

Articolul 9

Reînnoirea și modificarea autorizației

Articolul 8 se aplică, *mutatis mutandis*, cererilor de reînnoire a autorizațiilor sau de modificare a condițiilor în care trebuie efectuate serviciile care fac obiectul autorizației.

În cazul unei modificări minore a condițiilor de operare, în special ajustarea intervalelor, tarifelor și orarelor, autoritatea de autorizare trebuie să transmită celorlalte state membre numai informațiile cu privire la modificare.

Statele membre respective pot conveni ca autoritatea de autorizare să decidă singură cu privire la modificarea condițiilor în care este operat un serviciu.

Articolul 10

Expirarea unei autorizații

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători ⁽¹⁾, o autorizație pentru un serviciu regulat expiră la încetarea perioadei de valabilitate sau după trei luni de la primirea de către autoritatea de autorizare a notificării din partea titularului acesteia cu privire la intenția acestuia de a retrage serviciul. Această notificare este motivată în mod corespunzător.

(2) În cazul în care cererea pentru un serviciu a încetat să mai existe, perioada de notificare prevăzută la alineatul (1) este de o lună.

(3) Autoritatea de autorizare informează autoritățile competente ale celorlalte state membre interesate cu privire la faptul că autorizația a expirat.

⁽¹⁾ JO L 315, 3.12.2007, p. 1.

(4) Titularul autorizației comunică, prin mijloace adecvate de publicitate, utilizatorilor respectivului serviciu retragerea serviciului de pe piață, cu o lună înainte de data respectivă.

Articolul 11

Obligațiile operatorilor de transport

(1) Cu excepția cazurilor de forță majoră, până la expirarea autorizației, operatorul unui serviciu regulat ia toate măsurile necesare pentru a garanta un serviciu de transport care să îndeplinească standardele de continuitate, regularitate și capacitate și care să respecte celelalte condiții stabilite de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 6 alineatul (3).

(2) Operatorul de transport afișează traseul serviciului, stațiile de autobuz, orarul, tarifele și condițiile de transport astfel încât să garanteze că aceste informații sunt disponibile tuturor utilizatorilor.

(3) Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1370/2007, este posibilă modificarea condițiilor de operare care reglementează un serviciu regulat de către statele membre interesate, de comun acord și cu acordul titularului autorizației.

CAPITOLUL IV

SERVICII OCAZIONALE ȘI ALTE SERVICII EXCEPTATE DE LA AUTORIZARE

Articolul 12

Documentele de control

(1) Serviciile ocazionale se efectuează pe baza unei foi de parcurs, cu excepția serviciilor menționate la articolul 5 alineatul (3) al doilea paragraf.

(2) Operatorii de transport care operează servicii ocazionale trebuie să completeze o foaie de parcurs înaintea fiecărei plecări.

(3) Foaia de parcurs trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații:

- (a) tipul serviciului;
- (b) itinerarul principal;
- (c) operatorul de transport sau operatorii de transport în cauză.

(4) Carnetele cu foi de parcurs sunt furnizate de autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit operatorul de transport sau de către organismele desemnate de aceste autorități.

(5) Comisia stabilește formatul foilor de parcurs și al carnetelor cu foi de parcurs și modul de utilizare a acestora. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 26 alineatul (2).

(6) În cazul serviciilor speciale regulate menționate la articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf, contractul sau o copie conformă a acestuia servește ca document de control.

Articolul 13

Excursiile locale

În cadrul unui serviciu internațional ocazional, un operator de transport poate efectua servicii ocazionale (excursii locale) în alt stat membru decât cel de stabilire.

Aceste servicii sunt destinate persoanelor nerezidente transportate anterior de către același operator de transport cu unul dintre serviciile internaționale menționate la primul paragraf și se efectuează cu același vehicul sau alt vehicul al aceluiași operator de transport sau grup de operatori de transport.

CAPITOLUL V

CABOTAJ

Articolul 14

Principiu general

Orice operator de transport care prestează, contra cost în numele unui terț, servicii de transport rutier de persoane, titular al unei licențe comunitare, are dreptul, în condițiile stabilite în prezentul capitol și fără discriminări din motive de naționalitate sau loc de stabilire, să presteze operațiunile de cabotaj menționate la articolul 15.

Articolul 15

Operațiunile de cabotaj autorizate

Operațiunile de cabotaj se autorizează pentru următoarele servicii:

- (a) servicii regulate speciale, cu condiția să facă obiectul unui contract încheiat între organizator și operatorul de transport;
- (b) servicii ocazionale;
- (c) servicii regulate, prestate de un operator de transport nerezident în statul membru gazdă, în cursul unui serviciu regulat internațional în conformitate cu prezentul regulament, cu excepția serviciilor de transport care satisfac necesitățile unui centru urban sau ale unei zone urbane sau necesitățile de transport între aceasta și zonele limitrofe. Operațiunile de transport de cabotaj nu se efectuează independent de un astfel de serviciu internațional.

Articolul 16

Norme aplicabile operațiunilor de cabotaj

(1) Dacă legislația comunitară nu prevede altfel, desfășurarea operațiunilor de cabotaj intră sub incidența actelor cu putere de lege și a actelor administrative în vigoare în statul membru gazdă în ceea ce privește:

- (a) condițiile care reglementează contractul de transport;
- (b) masa și dimensiunea vehiculelor de transport rutier;

- (c) cerințele referitoare la transportul anumitor categorii de persoane, și anume elevi, copii și persoane cu mobilitate redusă;
- (d) perioadele de conducere și perioadele de repaus;
- (e) taxa pe valoarea adăugată (TVA) pentru serviciile de transport.

Masa și dimensiunea menționate la primul paragraf litera (b) pot depăși, dacă este cazul, valorile în vigoare în statul membru de stabilire al operatorului de transport, dar nu vor depăși, în niciun caz, limitele prevăzute de statul membru gazdă pentru traficul național sau caracteristicile tehnice specificate în dovezile menționate la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 96/53/CE.

(2) Cu excepția cazului în care legislația comunitară prevede altfel, operațiunile de cabotaj care fac parte din serviciile de transport prevăzute la articolul 15 litera (c) respectă actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în statul membru gazdă, privitoare la autorizare, proceduri de ofertare, trasee folosite și la regularitatea, continuitatea și frecvența serviciilor și itinerariilor.

(3) Normele tehnice privitoare la construcția și dotarea vehiculelor, pe care vehiculele utilizate la executarea operațiunilor de cabotaj sunt obligate să le respecte, sunt normele stabilite pentru vehiculele puse în circulație în transportul internațional.

(4) În cazul operatorilor de transport nerezidenți se aplică dispozițiile actelor cu putere de lege și ale actelor administrative de drept intern menționate la alineatele (1) și (2), în aceleași condiții ca și cele impuse operatorilor de transport stabiliți în statul membru gazdă, cu scopul de a preveni orice discriminare din motive legate de naționalitate sau de locul de stabilire.

Articolul 17

Documentele de control pentru operațiunile de cabotaj

- (1) Operațiunile de cabotaj sub formă de servicii ocazionale se execută în baza unei foi de parcurs, menționată la articolul 12, care se păstrează la bordul vehiculului și se prezintă, la cerere, oricărui agent autorizat de control.
- (2) Următoarele informații trebuie introduse pe foaia de parcurs:
 - (a) punctele de plecare și de destinație ale serviciului;
 - (b) data plecării și data încetării serviciului.
- (3) Foile de parcurs sunt furnizate sub formă de carnet, menționate la articolul 12, atestate de autoritatea competentă sau organul competent din statul membru de stabilire.
- (4) În cazul serviciilor regulate speciale, contractul încheiat între operatorul de transport și organizatorul transportului sau o copie conformă a acestuia servește drept document de control.

Totuși, o foaie de parcurs se completează ca o evidență lunară.

- (5) Foile de parcurs completate se restituie autorității competente sau organului competent din statul membru de stabilire, conform procedurilor stabilite de autoritatea sau organul în cauză.

CAPITOLUL VI

CONTROALE ȘI SANCTIUNI

Articolul 18

Bilete de transport

- (1) Operatorii de transport care operează un serviciu regulat, cu excepția serviciilor regulate speciale, emit bilete de transport, fie individuale, fie colective, pe care sunt indicate:
 - (a) punctele de plecare și de destinație și, după caz, deplasarea de întoarcere;
 - (b) perioada de valabilitate a biletului;
 - (c) tarifele transportului.
- (2) Biletul de transport prevăzut la alineatul (1) este prezentat la solicitarea oricărui agent autorizat de control.

Articolul 19

Inspecțiile rutiere în trafic și în întreprinderi

- (1) Autorizația sau documentul de control sunt păstrate la bordul vehiculului și sunt prezentate la solicitarea oricărui agent autorizat de control.
- (2) Operatorii de transport care efectuează transport rutier internațional de persoane cu autocarul și autobuzul permit efectuarea tuturor controalelor destinate garantării corectitudinii operațiunilor, în special în ceea ce privește perioadele de conducere a vehiculului și de repaus. În contextul punerii în aplicare a prezentului regulament, agenții autorizați de control sunt împuterniciți:
 - (a) să verifice registrele și celelalte documente legate de operarea întreprinderii de transporturi;
 - (b) să facă copii după registrele și documentele de la sediu sau să facă extrase după acestea;
 - (c) să aibă acces la toate sediile, facilitățile și vehiculele întreprinderii;
 - (d) să solicite furnizarea oricăror informații cuprinse în registre, documente și baze de date.

Articolul 20

Asistența reciprocă

Statele membre își acordă asistență reciprocă în scopul asigurării aplicării și monitorizării prezentului regulament. Acestea fac schimb de informații prin intermediul punctelor de contact naționale stabilite conform articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009.

*Articolul 21***Retragerea licențelor comunitare și a autorizațiilor**

(1) Autoritățile competente ale statului membru de stabilire al operatorului de transport retrag licența comunitară în cazul în care titularul:

- (a) nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1); sau
- (b) a oferit informații incomplete cu privire la datele care i-au fost solicitate pentru emiterea licenței comunitare.

(2) Autoritatea de autorizare retrage o autorizație în cazul în care titularul nu mai îndeplinește condițiile pe baza cărora i-a fost emisă autorizația în conformitate cu prezentul regulament, în special în cazul în care statul membru de stabilire al operatorului de transport solicită aceasta. Autoritatea respectivă informează de îndată autoritățile competente ale statelor membre în cauză.

*Articolul 22***Sanționarea încălcărilor de către statul membru de stabilire**

(1) În cazul săvârșirii sau constatării, în orice stat membru, a unei încălcări grave a legislației comunitare în domeniul transportului rutier, în special cu privire la normele aplicabile vehiculelor, perioadelor de conducere și perioadelor de repaus pentru conducători auto și oferirii, fără autorizație, a unor servicii paralele sau temporare, menționate la articolul 5 alineatul (1) al cincilea paragraf, autoritățile competente ale statului membru de stabilire al operatorului de transport care a săvârșit încălcarea iau măsurile corespunzătoare pentru a soluționa cazul, care pot include un avertisment, dacă acesta este prevăzut de legislația națională. Acestea pot conduce, printre altele, la aplicarea următoarelor sancțiuni administrative:

- (a) retragerea temporară sau permanentă a unora dintre copii sau a tuturor copiilor conforme ale licenței comunitare;
- (b) retragerea temporară sau permanentă a licenței comunitare.

Sanțiunile respective se stabilesc ulterior luării unei decizii definitive în chestiunea în cauză, având în vedere gravitatea încălcării săvârșite de titularul licenței comunitare și numărul total al copiilor conforme ale licenței respective pe care le deține cu privire la traficul internațional.

(2) Autoritățile competente ale statului membru de stabilire comunică autorităților competente din statul membru în care a fost constatată încălcarea, cât mai repede posibil și în cel mult șase săptămâni de la data deciziei definitive în cauză, dacă au fost aplicate sancțiunile prevăzute la alineatul (1) și care dintre acestea.

În cazul în care nu sunt aplicate aceste sancțiuni, autoritățile competente din statul membru de stabilire precizează motivele.

(3) Autoritățile competente garantează că sancțiunile aplicate operatorului de transport în cauză sunt proporționale, în ansamblu, cu încălcarea sau încălcările care au atras aplicarea respectivelor sancțiuni, luând în considerare orice sancțiune aplicată, pentru aceeași încălcare, în statul membru pe teritoriul căruia a fost constatată încălcarea.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere posibilității oferite autorităților competente din statul membru de stabilire al operatorului de transport de a introduce o acțiune înaintea unei instanțe naționale de judecată. În cazul introducerii unei astfel de acțiuni, autoritatea competentă informează în acest sens autoritățile competente din statul membru în care au fost constatate încălcările.

(5) Statele membre garantează operatorilor de transport dreptul la o cale de atac împotriva sancțiunilor administrative aplicate acestora în temeiul prezentului articol.

*Articolul 23***Sanționarea încălcărilor de către statul membru gazdă**

(1) În cazul în care autoritățile competente ale unui stat membru au informații despre o încălcare gravă a prezentului regulament sau a legislației comunitare în domeniul transporturilor rutiere săvârșită de un operator de transport nerezident, statul membru pe teritoriul căruia a fost constatată încălcarea transmite următoarele informații autorităților competente ale statului membru de stabilire în cel mai scurt timp și în cel mult șase săptămâni de la data deciziei definitive:

- (a) o descriere a încălcării, precum și data și ora la care a fost săvârșită;
- (b) categoria, tipul și gravitatea încălcării; și
- (c) sancțiunile aplicate și sancțiunile executate.

Autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire aplicarea unor sancțiuni administrative în conformitate cu articolul 22.

(2) Fără a aduce atingere urmării penale, autoritățile competente din statul membru gazdă pot aplica sancțiuni operatorilor de transport nerezidenți care au săvârșit încălcări ale prezentului regulament sau ale normelor comunitare sau interne în domeniul transporturilor, pe teritoriul acestuia, cu ocazia unei operațiuni de cabotaj. Sancțiunile se aplică în mod nediscriminatoriu și pot consta, printre altele, într-un avertisment sau, în cazul unei încălcări grave, în interzicerea temporară a operațiunilor de cabotaj pe teritoriul statului membru gazdă în care a fost săvârșită încălcarea.

(3) Statele membre garantează operatorilor de transport dreptul la o cale de atac împotriva oricărei sancțiuni administrative aplicate acestora în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 24

Înscrierea în registrul național

Statele membre asigură înscrierea în registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier a încălcărilor grave ale legislației comunitare în domeniul transporturilor rutiere imputabile operatorilor de transport stabiliți pe teritoriul acestora, care au condus la aplicarea unei sancțiuni de către un stat membru, precum și a oricărei retrageri permanente sau temporare a licenței comunitare sau a copiei certificate conforme a acesteia. Datele înscrise în registru, referitoare la retragerea temporară sau permanentă a licenței comunitare, se păstrează în baza de date timp de cel puțin doi ani de la data expirării perioadei retragerii, în cazul retragerii temporare, sau de la data retragerii, în cazul retragerii permanente.

CAPITOLUL VII

APLICAREA

Articolul 25

Acorduri între statele membre

(1) Statele membre pot încheia acorduri bilaterale și multilaterale privind continuarea liberalizării serviciilor care fac obiectul prezentului regulament, în special în ceea ce privește sistemul de autorizare și simplificarea sau eliminarea documentelor de control, în special în regiunile de frontieră.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la orice acord încheiat în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 26

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier ⁽¹⁾.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și alineatul (5) litera (b), precum și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 27

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu caracter de descurajare. Statele membre prezintă aceste dispoziții Comisiei până la 4 decembrie 2011 și notifică de îndată Comisiei orice modificări ulterioare ale acestora.

Statele membre asigură luarea tuturor acestor măsuri în mod nediscriminatoriu, în ceea ce privește naționalitatea sau locul de stabilire al operatorului de transport.

Articolul 28

Raportarea

(1) La fiecare doi ani, statele membre transmit Comisiei numărul de autorizații eliberate pentru servicii regulate în anul precedent și numărul total de autorizații pentru servicii regulate valabile la sfârșitul perioadei de raportare respective. Aceste informații se prezintă separat pentru fiecare țară de destinație a serviciului regulat. De asemenea, statele membre transmit Comisiei datele cu privire la operațiunile de cabotaj, sub formă de servicii speciale regulate și de servicii ocazionale, efectuate în timpul perioadei de raportare de către operatorii de transport rezidenți.

(2) La fiecare doi ani, autoritățile competente din statul membru gazdă transmit Comisiei statistici cu privire la numărul de autorizații emise pentru operațiunile de cabotaj sub formă de servicii regulate, menționate la articolul 15 litera (c).

(3) Comisia stabilește formatul tabelului care se utilizează pentru transmiterea statisticilor menționate la alineatul (2). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 26 alineatul (2).

(4) Anual, până la data de 31 ianuarie, statele membre informează Comisia cu privire la numărul operatorilor de transport care dețin o licență comunitară la data de 31 decembrie a anului precedent și cu privire la numărul de copii conforme corespunzător numărului vehiculelor în circulație la data respectivă.

Articolul 29

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 561/2006

La articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 se introduce următorul alineat:

„(6a) Prin derogare de la alineatul (6), un conducător auto care asigură un singur serviciu ocazional de transport internațional de persoane, astfel cum este definit în Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul (*), poate amâna perioada de repaus săptămânal cu cel mult 12 perioade consecutive de 24 de ore care urmează unei perioade de repaus săptămânal precedente, cu următoarele condiții:

- (a) serviciul durează cel puțin 24 de ore consecutive într-un stat membru sau o țară terță în care se aplică prezentul regulament, alta decât cel/cea în care a început serviciul;
- (b) după utilizarea derogării, conducătorul auto ia:
 - (i) fie două perioade de repaus săptămânal normale;

⁽¹⁾ JO L 370, 31.12.1985, p. 8.

- (ii) fie o perioadă de repaus săptămânal normală și o perioadă de repaus săptămânal redusă de cel puțin 24 de ore. Cu toate acestea, reducerea se compensează cu o perioadă de repaus echivalentă luată în bloc înainte de sfârșitul celei de-a treia săptămâni care urmează sfârșitului perioadei de derogare;
- (c) după 1 ianuarie 2014, vehiculul este echipat cu aparatură de înregistrare în conformitate cu dispozițiile din anexa IB la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85; și
- (d) după 1 ianuarie 2014, în cazul în care perioada de conducere este cuprinsă între orele 22.00 și 6.00, vehiculul este condus de mai mulți conducători auto sau perioada de conducere menționată la articolul 7 se reduce la trei ore.

Comisia monitorizează cu strictețe modul în care este utilizată această derogare pentru a se asigura că se mențin condiții foarte stricte în materie de siguranță rutieră, verificând îndeosebi că timpul total de conducere acumulat în perioada care face obiectul derogării nu este excesiv. Până la 4 decembrie 2012, Comisia întocmește un raport de evaluare a consecințelor derogării în ceea ce privește siguranța rutieră, precum și aspectele sociale. În cazul în care consideră necesar acest demers, Comisia propune modificări ale prezentului regulament în acest sens.

(*) JO L 300, 14.11.2009, p. 88.”

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 21 octombrie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
C. MALMSTRÖM

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 30

Abrogări

Regulamentele (CEE) nr. 684/92 și (CE) nr. 12/98 se abrogă.

Trimiterile la regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa III.

Articolul 31

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 4 decembrie 2011, cu excepția articolului 29, care se aplică de la 4 iunie 2010.

ANEXA I

Elemente de siguranță ale licenței comunitare

Licența comunitară trebuie să prezinte cel puțin două dintre următoarele elemente de siguranță:

- o hologramă;
 - fibre speciale în hârtie care devin vizibile prin expunere la lumina ultravioletă;
 - cel puțin o linie microimprimată (imprimare vizibilă numai cu o lupă și care nu este reprodusă de mașini de fotocopiat);
 - caractere, simboluri sau modele tactile;
 - dublă numerotare: număr de serie și număr de eliberare;
 - un fond de siguranță cu ghioșe și irizat.
-

ANEXA II

Modelul de licență comunitară
COMUNITATEA EUROPEANĂ

(a)

(Culoare Pantone albastru deschis, format DIN A4 hârtie din celuloză de 100 g/m² sau mai mult)

(Prima pagină a licenței)

[Text în limba (limbile) oficială (oficiale) sau una dintre limbile oficiale ale statului membru care emite licența]

Semnul distinctiv al statului membru ⁽¹⁾ care emite licența

Denumirea autorității sau a organului competent
--

LICENȚA NR. ...

(sau)

COPIE CONFORMĂ NR.

pentru transportul internațional de persoane cu autocarul sau autobuzul contra cost în numele unui terț

Titularul prezentei licențe ⁽²⁾

.....

este autorizat să efectueze transporturi internaționale rutiere de persoane contra cost în numele unui terț pe teritoriul Comunității în condițiile stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și în conformitate cu prevederile generale ale prezentei licențe.

Observații:	
.....	
Licența este valabilă de la	până la
Emisă în	la
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Semnele distinctive ale statelor membre sunt: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Republica Cehă, (DK) Danemarca, (D) Germania, (EST) Estonia, (IRL) Irlanda, (GR) Grecia, (E) Spania, (F) Franța, (I) Italia, (CY) Cipru, (LV) Letonia, (LT) Lituania, (L) Luxemburg, (H) Ungaria, (MT) Malta, (NL) Țările de Jos, (A) Austria, (PL) Polonia, (P) Portugalia, (RO) România, (SLO) Slovenia, (SK) Slovacia, (FIN) Finlanda, (S) Suedia, (UK) Regatul Unit.

⁽²⁾ Numele complet sau denumirea societății operatorului de transport, precum și adresa completă a acestuia.

⁽³⁾ Semnătura și ștampila autorității competente sau a organismului care emite licența.

(b)

(A doua pagină a licenței)

[Text în limba (limbile) oficială (oficiale) sau una dintre limbile oficiale ale statului membru care emite licența]

PREVEDERI GENERALE

1. Prezenta licență este emisă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1073/2009.
2. Licența este emisă de autoritățile competente ale statului membru de stabilire al operatorului de transport contra cost în numele unui terț care:
 - (a) este autorizat în statul membru de stabilire să efectueze transporturi cu autocarul sau autobuzul, sub formă de servicii regulate, incluzând servicii regulate speciale, sau servicii ocazionale;
 - (b) satisface condițiile adoptate în conformitate cu reglementările Comunității privind accesul la profesia de operator de transport în domeniul transporturilor rutiere de persoane interne și internaționale;
 - (c) îndeplinește cerințele legale în ceea ce privește standardele pentru conducători auto și vehicule.
3. Prezenta licență permite transportul internațional rutier de persoane cu autocarul și autobuzul contra cost în numele unui terț pe toate rutele de transport, pentru deplasările efectuate pe teritoriul Comunității:
 - (a) în cazul în care punctul de plecare și punctul de destinație sunt situate în două state membre diferite cu sau fără tranzitarea unuia sau mai multor state membre sau țări terțe;
 - (b) în cazul în care punctul de plecare și punctul de destinație sunt situate în același stat membru, atunci când îmbarcarea sau debarcarea persoanelor are loc în alt stat membru sau într-o țară terță;
 - (c) cu plecarea dintr-un stat membru și cu destinația într-o țară terță și viceversa cu sau fără tranzitarea unuia sau mai multor state membre sau țări terțe;
 - (d) între țări terțe traversând teritoriul unuia sau mai multor state membre,și deplasările fără persoane în legătură cu operațiunile de transport corespunzător condițiilor stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1073/2009.

În cazul unei operațiuni de transport cu plecarea dintr-un stat membru și cu destinația într-o țară terță și viceversa, se aplică Regulamentul (CE) nr. 1073/2009, pentru secțiunea deplasării efectuată pe teritoriul statelor membre traversate în tranzit. Regulamentul menționat nu se aplică pentru acea secțiune a deplasării efectuată pe teritoriul unui stat membru pentru îmbarcare sau debarcare, atât timp cât nu au fost încheiate înțelegerile între Comunitate și țările terțe în cauză.
4. Prezenta licență este personală și netrasmisibilă.
5. Prezenta licență poate fi retrasă de autoritatea competentă a statului membru emitent, în special în cazul în care operatorul de transport:
 - (a) nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1073/2009;
 - (b) a oferit informații inexacte referitoare la datele necesare pentru acordarea sau reînnoirea licenței;
 - (c) a săvârșit o încălcare gravă a legislației comunitare în domeniul transportului rutier în orice stat membru, în special cu privire la normele aplicabile vehiculelor, perioadelor de conducere și perioadelor de repaus ale conducătorilor auto și prestarea, fără autorizație, a serviciilor paralele sau temporare menționate la articolul 5 alineatul (1) al cincilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1073/2009. Autoritățile competente ale statului membru de stabilire a operatorului de transport care a săvârșit încălcarea pot, printre altele, să retragă licența comunitară sau să retragă temporar sau permanent unele sau toate copiile conforme ale licenței comunitare.

Aceste sancțiuni sunt stabilite în funcție de gravitatea încălcării săvârșite de către titularul licenței comunitare și de numărul total de copii conforme pe care le deține în vederea serviciilor de transport internațional.

6. Originalul licenței trebuie păstrat de transportator. O copie conformă a licenței trebuie să se găsească la bordul fiecărui vehicul care efectuează o operațiune internațională de transport.
7. Prezenta licență trebuie prezentată la cerere oricărui agent autorizat de control.
8. Titularul trebuie, pe teritoriul fiecărui stat membru, să respecte actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în acel stat, în special cu privire la transport și trafic.
9. „Servicii regulate” înseamnă serviciile care asigură transportul persoanelor la intervale specificate și pe rute specificate, persoanele fiind îmbarcate sau debarcate la puncte de oprire prestabilite și care sunt deschise tuturor, putând fi supuse rezervărilor obligatorii, după caz.

Caracterul regulat al serviciului nu este afectat de nicio adaptare a condițiilor de operare a serviciului.

Serviciile regulate necesită autorizație.

„Serviciile regulate speciale” înseamnă serviciile regulate care asigură transportul anumitor categorii de persoane, cu excluderea altor persoane, la intervale specificate și pe rutele specificate, persoanele fiind îmbarcate și debarcate la puncte de oprire prestabilite, indiferent de organizatorul acestor servicii.

Serviciile regulate speciale includ:

- (a) transportul muncitorilor între domiciliu și locul de muncă;
- (b) transportul elevilor și studenților la și de la instituția de învățământ.

Caracterul special al serviciilor nu este afectat de faptul că organizarea transportului este adaptată la nevoile variabile ale utilizatorilor.

Serviciile regulate speciale nu necesită autorizare în cazul în care sunt acoperite de un contract încheiat între organizator și transportator.

Organizarea serviciilor paralele sau temporare, deservind același public ca și serviciile regulate existente, necesită autorizare.

„Serviciile ocazionale” înseamnă serviciile care nu sunt cuprinse în definiția serviciilor regulate, inclusiv serviciile regulate speciale, și a căror caracteristică principală este că transportă grupuri constituite la inițiativa unui client sau chiar a operatorului de transport. Organizarea de servicii paralele sau temporare comparabile cu serviciile regulate existente și deservind același public ca ultimele se supun autorizării în conformitate cu procedura stabilită în capitolul III din Regulamentul (CE) nr. 1073/2009. Caracterul ocazional al acestor servicii nu este afectat de faptul că acestea sunt prestate cu o anumită frecvență.

Serviciile ocazionale nu necesită autorizare.

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CEE) nr. 684/92	Regulamentul (CE) nr. 12/98	Prezentul regulament
Articolul 1		Articolul 1
Articolul 2 punctul 1.1	Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (2), articolul 5 alineatul (1)
Articolul 2 punctul 1.2	Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (3), articolul 5 alineatul (2)
Articolul 2 punctul 1.3		Articolul 5 alineatul (1) paragraful al cincilea
Articolul 2 punctul 3.1	Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (4), articolul 5 alineatul (3)
Articolul 2 punctul 3.3		Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 2 punctul 3.4		Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 2 punctul 4		Articolul 2 alineatul (5), articolul 5 alineatul (5)
Articolul 3		Articolul 3
Articolul 3a		Articolul 4
Articolul 4		Articolul 5
Articolul 5		Articolul 6
Articolul 6		Articolul 7
Articolul 7		Articolul 8
Articolul 8		Articolul 9
Articolul 9		Articolul 10
Articolul 10		Articolul 11
Articolul 11		Articolul 12
Articolul 12		Articolul 13
Articolul 13		Articolul 5 alineatul (5)
	Articolul 1	Articolul 14
	Articolul 2 alineatul (4)	
	Articolul 3	Articolul 15
	Articolul 4	Articolul 16
	Articolul 5	Articolul 4 alineatul (3)
	Articolul 6	Articolul 17
	Articolul 7	Articolul 28 alineatul (3)
	Articolul 8	Articolul 26
	Articolul 9	
Articolul 14		Articolul 18
Articolul 15		Articolul 19
	Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 20
Articolul 16 alineatul (1)		Articolul 21 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (2)		Articolul 21 alineatul (2)
Articolul 16 alineatul (3)		Articolul 22 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (4)		Articolul 23 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (5)		Articolul 22 alineatul (2)
	Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (2)
	Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 23 alineatul (2)
	Articolul 11 alineatul (4)	
	Articolul 12	Articolul 22 alineatul (5), articolul 23

Regulamentul (CEE) nr. 684/92	Regulamentul (CE) nr. 12/98	Prezentul regulament
	Articolul 13	
Articolul 16a	Articolul 10	Articolul 26
Articolul 17		
Articolul 18		Articolul 25
Articolul 19	Articolul 14	Articolul 27
Articolul 20		
Articolul 21		Articolul 30
Articolul 22	Articolul 15	Articolul 31
Anexă		Anexa II

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul: – până la 32 de pagini: 6 EUR
 – de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
 – peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, *Jurnalele Oficiale* publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

